

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๕

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันอังคารที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๕ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๕๖

ครั้งที่ ๕/ ๒๔๕๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๔๕๖

๑. เรื่องแจ้งต่อที่ประชุม

พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรอง
นายกรัฐมนตรี

๕๖๕

๒. รับ ร่องรายงานการ ประชุม สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๕/๒๔๕๖ (สามัญ) ชุดที่ ๑ และครั้งที่
๖/๒๔๕๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑

๕๖๖

๓. กระตุ่ถาม

(๑) เรื่องญวนที่อพยพไปอยู่ภาคใต้ ของ
นายสงวน ศิริสว่าง

๕๖๗

(๒) เรื่องโจรผู้ร้ายในจังหวัดพิจิตร ของ
นายเผด็จ จิราภรณ์

๕๖๘

(๓) เรื่องงบประมาณรายได้ประจำปี พ.ศ.
๒๔๕๖ ของนายอารีย์ คันทิเวชกุล

๕๖๙

(๔) เรื่องผู้ต้องหาว่าเป็นทมิฬ ๑๐ พฤศจิกายน- กายน ๒๔๕๕ ของนายเสรี อิศรางกูร ณ ขยชยา	๕๘๐
(๕) เรื่องการไปรษณีย์ ของนายญาติ ไหววดี	๕๘๒
๔. ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ เว้นคน อสังหาริม ทรัพย์ พ.ศ. ๒๔.. (วาระที่ ๑)	๕๘๖
๕. ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔.. (วาระที่ ๑)	๑๐๓๔
๖. ร่างพระราชบัญญัติ ปรับปรุงกระทรวง ทบวงกรม (ฉบับที่..) พ.ศ. ๒๔.. (วาระที่ ๑)	๑๐๘๕
๗. พระราช กฤษฎีกาปิด ประชุมวิสามัญ แห่งสภาผู้ แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๕๖	๑๐๘๑

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๘/๒๔๘๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๑

วันอังคารที่ ๒๙ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ฉันทนันทานต์สมาชิกมาประชุม ๑๗๗
ท่าน เป็นองค์ประชุมแล้ว จึงขอเปิดประชุม การประชุมตามระเบียบวาระ
หมายเลข ๑. เรื่องที่ประธานจะแจ้งให้ที่ประชุมทราบ เนื่องด้วย
ข้าพเจ้าได้รับหนังสือจากกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งมาว่า ได้มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรี ซึ่งต่อจาก
ไปก็จะได้อ่านกระแสพระบรมราชโองการแต่งตั้ง
(สมาชิกและผู้ที่อยู่ในที่ประชุมได้ยืนรับฟังประกาศพระบรมราชโองการ)

ประกาศ

แต่งตั้งรองนายกรัฐมนตรี

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ตามประกาศตั้งวันที่ ๒๔ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๘๕ ตั้งให้จอมพล
ป. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี และประกาศตั้งวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๔๘๕
กับประกาศตั้งวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๔๘๖ ตั้งและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี
มีขึ้น เพื่อให้เหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๑ ของ
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ
ให้พลอากาศโท มิ่ง มหาต้นทนะเดชนันต์รังษัญญ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ

ด้านนายกรัฐมนตร เป็นรองนายกรัฐมนตรี

ทรง ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๔๘๖ เป็นปีที่ ๘ ใน

รัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรืองทระแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

เพียงเท่านี้

หมายเลข ๒. รับของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑๕/๒๔๘๖ (สามัญ) ชุดที่ ๓ และครั้งที่ ๖/๒๔๘๖ (วิสามัญ ๒) ชุดที่ ๓

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอว่าที่ประชุมรับของรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๔๘๖ ให้ทราบ

หมายเลข ๓. กระทู้ถาม กระทู้ถามค่อนอนันต์ ๑ ของนายถวิล อัญญาหน้ถามเรื่องการปราบปรามโจรสลัดเซี่ยงไฮ้ ถามกระทรวงมหาดไทย

(นายถวิล อัญญาหน้ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระทู้ถามไม่มา

กระทู้ค่อนอนันต์ ๒ ผู้ตั้งกระทู้ถาม นายสงวน ศิริสว่าง ถามเรื่อง

ยอดพืชอพยพไปอยู่ภาคใต้ ถามกระทรวงมหาดไทย

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ค่อนถาม

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๓. ททานอพยพชาวญวนจากอีสานไปไว้ภาคใต้นั้น เขาไปไว้ที่จังหวัด
อะไรบ้าง มีรายหญิงจำนวนเท่าไร

๔. เหตุเกิดของอพยพชาวญวนนั้น เนื่องด้วยกรณีอะไร พงกนมปฏิภรรยา
เป็นคอมมิวนิสต์หรือติดต่อกับฝ่ายแดงอย่างไรหรือไม่

๕. เมื่ออพยพแล้ว ท่านจัดที่อยู่อาศัยและอาหารการกินอย่างไร ชาว
ญวนอพยพพบน ท่านจัดอาชีพให้อย่างไรหรือไม่

๖. ทราบว่าญวนพวกรุ่นนั้นขออยาก ถึงกับขอตัวจริงหรือไม่ และ
ทางตำรวจจะอพยพชาวญวนนี้ชายไปไว้ที่ขอนแก่น มทรภรรยาของชาวญวนนั้นไป
ประท้วงด้วยการขอตัวจริง และเที่ยวไปนอนขวางทางอย่างนั้นมีความจริงอย่างไร

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : รัฐมนตรีช่วยว่าการ
จังหวัดพทลงมีจำนวน ๗๐๕ คน ทงจังหวัดสุราษฎร์ธานี ๑๑๗ คน ญวนพว
กนี้ได้กระทำผิดกฎหมาย กตางคือได้กระทำกรเรียไรเพื่อช่วยเหตุขบถนการ
เวียดมินห์ ในการที่กระทรวงมหาดไทยอพยพไปก็เพื่อจะเป็นการตัดต้นเหตุ
ไม่ให้กบฏชนไตต่อไปอีก กระทรวงมหาดไทยอพยพไปก็ได้มีการช่วยเหลือ
กตางคือในชนคนไตจ่ายเบะเดียงให้ เพื่อให้มีโอกาศทำมาหากิน และใน
ตอนหลังก็ได้จัดเคหสถานให้ และได้พยายามช่วยเหลือให้มีอาชีพต่าง ๆ
บคนญวนอพยพตามจำนวนดังกล่าวนี้ได้มีอาชีพหมคกคนแล้ว ในตอนทมิ
ชาวฉา ญวนได้อศขางนั้นเป็นความจริง อศขางเพื่อประท้วงไม่ให้ทำบัตร
ประวัติประจำตัว ซึ่งเจ้าพนักงานจะต้องทำตามหน้าที่ แต่มาตอนหลังทาง
เจ้าพนักงานได้ค้นพบฉา ญวนพวกรุ่นนั้นไม่ได้จริง แต่เขาอาหารไปซุ่ม
ซ่อนอยู่ในป่า เมื่อได้เรียกมาทำคถามเขาใจแข็งว่าอย่าขบตาเจ้าพนักงาน
ญวนพวกรุ่นนี้เด็กอดอาหาร และปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าหน้าที่ต่อไป

นายสงวน ศรีสว่าง (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอขอบคุณ
าพณ รัฐมนตรีช่วยว่าการได้กรุณาตอบ แต่จำเมื่อปรากฏคถามคำขบของ

ฯพลฯ ว่า ญวนที่ได้อพยพไปและทางรัฐบาลได้ช่วยเหลือ เช่น ให้เม็ย
เลี้ยงและหาสถานที่อยู่ให้อย่างน ญวนพวกนี้ยังก่อความไม่สงบขึ้น อยากจะ
ขอเรียนถามว่า คือไปไหนจะปฏิบัติกับชาวญวนเหล่านั้นอย่างไรหรือไม่

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ได้ปฏิบัติไปแล้ว กล่าวคือญวนพวกนั้นบางพวก
ซึ่งปฏิบัติการไม่เรียบร้อย จัดขึ้นเจ้าพนักงานเป็นจำนวนประมาณ ๒๐ คน
ทางกระทรวงมหาดไทยได้ส่งตัวออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว

นายสงวน ศิริสว่าง (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณ ข้าพเจ้าไม่
คิดใจ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปอันคับ ๓. ของนายเผด็จ
จิราภรณ์ ตามเรื่องโจรผู้ร้ายในจังหวัดพิจิตร ตามกระทรวงมหาดไทย

นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยโจรผู้ร้ายในท้องที่จังหวัดพิจิตร ในระบายนรกกรรมมาก สถิติคดี
ออกฉกรรจ์จนส่ง ซึ่งถูกกล่าวเช่นไม่เคยมีมาแต่ก่อน ถ้าไม่เร่งปราบปราม
แล้วจะลดความสงบ ราษฎรจะได้รับความปลอดภัยอันนอนตาไม่หลับ จึงขอ
เรียนถามว่า

๓. สถิติคดีออกฉกรรจ์จังหวัดพิจิตรมีอย่างไร สืบคดีคนร้ายค่าเนิ่นคดี
ใดกราย สืบไม่ได้กราย ขอทราบตั้งแต่คนบงจนถึงคน ตำหรับรายที่จับ
คนร้ายไม่ได้ เนื่องจากเหตุใด

๒. จังหวัดพิจิตรเป็นจังหวัดที่อุดมสมบูรณ์ ท่านทราบสาเหตุหรือไม่
ว่า ทำไมโจรผู้ร้ายจึงชุกชุม จะหาทางป้องกันแก้ไขอย่างไร

๓. เหตุแห่งของการปกครองดูแลไม่ทั่วถึงของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง
คือท้องที่แต่ละอำเภอกว้างเกินไป และการคมนาคมไม่สะดวก ท่านจะตั้ง
กิ่งอำเภอและตำบลเร่งสร้างถนนหนทาง หรือให้ยานพาหนะแก่เจ้าหน้าที่

เพิ่มขึ้นจะได้หรือไม่

๕. คัดออกนกรรจเมือเรือ ๆ น คชการปลัดราษฎรทบทวนทำบัญชีคดีใน
เจดากต่างจนทตบตทาง การปลัดและวิากำนนตบตเมืองเกา การปลัด
เรือโยงทตบตบางคตถนน เจาหนาทฝายปกครองคําเนนการปกครองไป
อย่างไร จับตักนรายไคหรือไม

นายพลตํารวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : คัดออกนกรรจในจังหวัดพิจิตรตั้งแตคนบมา จนถึง
เดือนตุลาคม มีมาคนตายเกิดขึ้น ๘๓ ราย จับคนรายไค ๒๗ ราย จับไมไค
๕๖ ราย ปลัดทรวัยเกิดขึ้น ๔๓ ราย จับคนรายไค ๑๘ ราย จับไมไค ๒๔ ราย
ชงทรวัยเกิดขึ้น ๑ ราย จับคนรายไคแลว อางเพลิงเกิดขึ้น ๒ ราย จับคนราย
ไคทง ๒ ราย เหตุคชจังหวัดพิจิตรมคคอกนกรรจเกิดขึ้นน ก็เพราะเหตุค
เนื่องมาจากนรายชมนนจจังหวัดชยนาท ซึ่งรัฐบาลไคทาการปราบปรามไป
เสีจเวียบรอยแลวและในบริเวณภาคกลาง คอในบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา
น นรายหรือบคคตถอนชพาดนนไคมีการเกิดอนโหวคคคอกัน ซึ่งเมื่อไค
ปราบปรามชมนนชงจังหวัดชยนาทเสีจเวียบรอยแลว เข้ใจวาเหตุการณ์
สงบและในัจจุบันนคคอกนกรรจทจังหวัดพิจิตรไคตตงตามคความคาคทหมาย
แลว ในการนกระทรวงมหาดไทยไคจัดการปรับปรุงเจ้าพนักงานปกครอง
โดยเปลียนคตถนทการเสีจใหม่ และได้วางแผนการณปราบปรามร่วมกบผู้
จารการภาค ๖ ทาคคคอกนกรรจในชณะนชยตง สอนคคปลัดทรวัย
ททานถมนนไคจบกมฝรายไปแลว คอไคจบกมนายทรวัย นัยเทศ นายช้อย
แย้มแสง นายบจ.อชฐี นายแกะหรือชอย ราชชมนภ นายโนวี ตทา นายตั้งจาดย
อชฐี การเพิ่มพาทนะให้ กรมคํารวจไคเพิ่มเรือไปให้แกคํารวจแลว ๑ ถ้า
ส่นทางบกนชยงไมไคเพิ่มไปให้ เพราะถนนหนทางชงจังหวัดพิจิตรยงไมไค
นายเผด็จ จิราภรณ์ (พิจิตร) : ขอเรียนช้กทานรัฐมนตรีคชไป

คงต่อไป ความจริงกระทันหันได้คงมาประมาณ ๔-๕ เดือนพอดี ซึ่งระยะ
 นั้นใคร่บรรยายชกชมมาก แต่ระยะต่อ ๆ มาจนถึงบัดนี้ ก็เป็นอย่างที่ท่าน
 รัฐมนตรีได้ชี้แจงให้ทราบ ก็จำนวนคนคัดออกจากราชการได้คงตั้งเป็นทงพอใจอยู่
 มาก เว้นแต่คัดตอบฆ่ากันตายยังมีตั้งอยู่ การปล้นการชิงทรัพย์อะไร
 ต่าง ๆ ได้ลดน้อยลงเป็นทงพอใจอยู่มากเหมือนคน ก็คงมีคัดตอบทำร้าย
 ร่างกายกัน ซึ่งเมื่อ ๒-๓ เดือน ข้างเจ้ามาจากหัวเมืองกษัตริย์ตายออก
 คน ททของทอาเภอเมือง ซึ่งเข้าใจว่าท่านรัฐมนตรีคงจะยังไม่ได้รับรายงาน
 คัดอย่างนงมอยมาก คัดตอบทำร้ายและฆ่ากันตายด้วยคความอาฆาตมาด-
 หมาย อยากจะเรียนซักถามว่า ท่านรัฐมนตรีมีนโยบายหรือมีสิ่งใดที่จะแก้ไข
 มุ่งกันได้หรือไม่ ต่อมาอย่างอันตดลงเป็นทงพอใจ เฉพาะคัดออกจากราชการ
 ตอบฆ่าตอบทำร้ายร่างกายกัน นงมอยมวกไม่ได้อดตงเฉย จึงขอซักถาม
 ในข้อนี้เป็นเบื้องตนว่า รัฐมนตรีจะช่วยเหลืออย่างไรหรือไม่ในข้อนี้

๒. ใคร่จะเรียนซักต่อไปอีกว่า ในเรื่องทองทมนกวางขวาง การคม-
 นาคมไม้ตะดอกลง ท่านรัฐมนตรีทราบค้อยแล้ว ซึ่งคความจริงจังหวัดพัศธร
 มีพลเมืองตงรวม ๓ แฉ่นคน แบ่งเขตอำเภอเพียง ๕ อำเภอเท่านั้นตอชอาณา
 เขตแต่ละอำเภอ และการปกครองจังหวัดวางขวางมาก ถนหนทางกไม้ตะดอกลง
 เครื่องไม้เครื่องมือกไม้พอเพียง ก็ทางรัฐบาลได้ให้เรือไปถ่าทงนงกเป็น
 ต่อนทุกแฉ่น แต่รถยนต์ซึ่งกมีทางในฤดูแล้งทงจะไปตามทต่าง ๆ อยมวก ซึ่ง
 คความจริงทงานรัฐมนตรีเคยรับปากกับภระณมเป็นต่อนคือได้ทรงกอนแฉ่นว่า จะ
 ให้รถทงคน จนบัดนี้ยังไม่ได้ ไม่ทราบเหตุขัดข้องอย่างไร ขอเรียนถาม
 ค้อยในเรื่องรถ และนอกจากนั้นในประเด็นข้อนงมอกว่า การต้อสำรวจต่าง ๆ
 จากอำเภอมาจังหวัดกิด และการไปมาตามตำบลต่าง ๆ แฉ่งกคัดออกจากราชการ
 กิด โดยมากไม้ค้อยทันตงก ก็ขยตำรวจที่เคยให้ไปกชอคนมาเฉยแฉ่น
 เครื่องมือเหล่านนี้ อยากจะเรียนซักถามว่าจะได้จัดให้ครบครันเพอเป็นเครื่อง
 ไม้เครื่องมือของเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองทางตำบลจังหวัด เพอตะดอกลงแก่การ

ปราบปรามและป้องกันใครผู้ร้ายจะได้หรือไม่ เพิ่มเติมให้พอเพียงยังชน และ
นอกจากนั้นถ้าตั้งตำรวจสำหรับจังหวัดพิศตร ซึ่งจะเทียบสถิติตามรายงาน
ประจำของกรมตำรวจเมื่อปี ๒๕ แล้ว จะเห็นได้ว่า ก่าตั้งตำรวจสำหรับ
ของทั้งจังหวัดพิศตรเทียบกับจังหวัดใกล้เคียงอื่น ๆ แล้ว มีจำนวนน้อยอยู่มาก
ไม่ได้สัดส่วนกับจำนวนพลเมือง ซึ่งเข้าใจว่าสถิติเหล่านี้ทางรัฐมนตรีคงทราบ
อยู่ในมืออยู่แล้ว ก็ใครจะขอเรียนขอได้เพิ่มก่าตั้งตำรวจสำหรับของทั้งจังหวัด
พิศตร ให้มากขึ้นกว่าเดิมจะได้หรือไม่ กระผมขอเรียนตามเพียงแค่นี้

นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : เรื่องก่าตั้งตำรวจในจังหวัดพิศตรนั้นไม่ได้สัดส่วน
สัมพันธ์กับพลเมืองนั้นเป็นความจริง ในก่าตั้งนี้สำหรับในภาคกลางกระทรวง
มหาดไทยจะได้เริ่มทำการปราบปรามทั้งจังหวัดพิศตรเป็นพิเศษ เพราะเหตุว่า
ยังมีผู้ร้ายตกค้างอยู่ ซึ่งเข้าใจว่าคงจะสำเร็จ ในการนี้ก็ได้เพิ่มยานพาหนะ
ตามทันทนามารักษาของก่าไปให้ และมีเงินงบประมาณที่จะจัดซื้อในปี ๒๕๒๗
นแล้ว ปัญหาเรื่องก่ารักษาคนตายในจังหวัดพิศตรนั้นขอเรียนว่า พลเมืองใน
จังหวัดพิศตรมีลักษณะเป็นพิเศษก่าของท้องถิ่น ๆ ก่าก่าคือเป็นบุคคลซึ่งต้อง
การช่วยตัวเอง และมีศักดิ์มีเกียรติ ชอบแบกแค้นซึ่งกันและกัน ถึงเสียจะ
เป็นการต้องที่ควรระวังกระทำ สำหรับคนในจังหวัดเช่นเดียวกับจังหวัด
เพชรบูรณ์เหมือนกัน คงเป็นคน ในเรื่องนทางกรมตำรวจก็ได้พยายามจำกัด
ไม่ให้มีอาชกรับนั้นมากเกินความจำเป็น และพยายามปราบปรามอาชกรับ
เริ่มขึ้นพัก ดูกของ เหล่านี้ให้ลดน้อยลงลงต่อไป ส่วนในการที่จะตั้งกองอาชกรับ
ช่วยอาชกรับนั้น ทางกระทรวงมหาดไทยตำรวจอำเภอปราบปรามผู้ร้ายในก่า
ตั้งแล้วแต่แล้ว ก่าบังคับให้ตั้งกองจะตั้งกองตั้งตามตำรวจเพื่อติดตามของทาง
ทนายเขตนอกไปมา ก็จะได้จัดการตั้ง ซึ่งได้กระทำมาแล้วทั้งจังหวัดศรีษนาท
เป็นผลดี คือเมื่อปราบปรามแล้วตั้งกองตั้งตามตำรวจตามก่าไปให้
อย่างนเป็นคน

ขอเท็จจริงอันหนึ่ง ซึ่งทางราชการตำรวจก็ได้ปราบปรามส่วนใหญ่ทั้งจังหวัด
รักษาและอภัยแล้ว แลดูในขอนแก่นก็เป็นพอใจ ถ้าใครจะเรียนซักข้อ
ไป ก็คือว่าในฤดูแล้งซึ่งราคาข้าวราคาปลาขึ้นตกต่ำลงไปรายได้อาจ
ครองชีพเป็นเหตุจำเป็นอันหนึ่งในการที่จะทำให้คนเราเป็นผู้ขาย หรือปล้น
สดมภ์ได้ ถูกแต่งนทานรัฐมนตรีโครงการที่จะมีอันที่จะแก้ไขเหตุคดี
ออกตรวจ ซึ่งปกติถูกแต่ง นมหนักจนอย่างไร หรือไม่สำหรับท้องที่ในจังหวัด
พิศตรและในภาคที่ติดต่อกัน

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : จำนวนตำรวจนอกประจำตัวเมืองคงตั้งตามตำรวจสำหรับ
ตำบล หลังจากการปราบปรามแล้วคงจะได้เพิ่มตำรวจเข้าเขตสะพานหิน
ท่านผู้แทนเสนอว่าควรเป็นของเมืองนน ทางกรมตำรวจตำรวจแล้ว แต่รับ
ว่าคงให้เสร็จในปี ๒๔๘๗ เพราะอำเภอเป็นอำเภอใหญ่และมีเขตเมือง
มากมาย ส่วนในเรื่องปราบปรามผู้ร้ายในฤดูแล้งนั้นได้ตำรวจที่จะกระทำใน
จังหวัดพิศตร โดยให้มอบให้ทางภาค ๖ ร่วมกับผบ.บังคับการภาค ๖ ร่วมกัน
จัดการปราบปราม และในขณะนั้นกับผู้ร้ายอยู่ในกำมือแล้ว หวังว่าใน
คราวทำการปราบปรามคงจะได้กับผู้ร้ายซึ่งส่วนมากยังคงค้างอยู่ตามรายช้อ
ที่มีอยู่ในปัจจุบัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอไปกระทัดรัดหมายเลข ๔ ของ
นายถนัด ค้าประกอบ เรื่องราคาข้าวเปลือกตกต่ำ ตามกระทรวงเศรษฐกิจ
บังเอิญรัฐมนตรีที่จะตอบไปราชการต่างจังหวัด เลยขอเลื่อนต่อไป

ต่อไปหมายเลข ๕ ของนายผัน บุญจิต ตามเรื่องเหตุการณ์และการ
บ่อนทำลายแดน ตามนายกรัฐมนตรี

(นายผัน บุญจิต ไม่ได้อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ตั้งกระทัดรัดถามไม่มา
ต่อไปหมายเลข ๖ ของนายอารีย์ คนดีเชษฐกุล ตามเรื่องงบประมาณ

รอยใต้ประจำปี พ.ศ. ๒๔๘๖ ตามกระทรวงการคลัง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ต่อณถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่ามีประมาณรายใต้ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ ได้
ประมาณรายได้จากภาษีชาเข้า และภาษีอากรบางชนิดลดน้อยลงกว่าที่ได้
ประมาณไว้ในงบประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ ประกอบกับถ้อยแถลง
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังใน ครึ่งอภิปรายพระราชบัญญัติงบประมาณ
ปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ ได้ยอมรับว่าได้ประมาณภาษีอากรบางชนิด
ผิดพลาดไปจากความคาดคะเนที่จะเรียกเก็บได้ การที่ภาษีอากรอื่นเป็นราย
ได้ แม่นคินต้องลดน้อยลงไปเช่นนี้ย่อมกระทบกระเทือนต่อเสถียรภาพทางการ
คลัง และกระทบกระเทือนต่อการบรรเทาประเทศชาติบ้านเมือง ซึ่งย่อม
หมายถึงประโยชน์ของประชาชนชาติจะต้องได้รับความกระทบกระเทือนไปด้วย
ฉะนั้นเพื่อทราบข้อเท็จจริงอันจะเป็นทางให้คลายความหวงวิตกต่อสถานการณ์
คลังของประชาราษฎร์ ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามว่า

๑. งบประมาณรายใต้ประจำปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ ขาดจากประมาณ
ได้เป็นจำนวนเท่าใด แยกเป็นประเภทภาษีอากรชนิด จำนวนเท่าใด

๒. ตามงบประมาณรายใต้ขาดไปเช่นนี้ รัฐบาลโดยเฉพาะกระทรวง
การคลังได้ตั้งสังเกตไว้หรือไม่ว่าเป็นเพราะเหตุใด และจะแก้ไขโดยวิธีใด
ต่อไปหรือไม่

๓. เฉพาะที่ขาดไปตามงบประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ นั้น รัฐบาล
ได้เงินงบประมาณประเภทใดมาเพิ่มบ้าง เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้นเท่าใด

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : กระทรวงการคลังขอประทานตอบท่านสมาชิกผู้เกียรติดังต่อไปนี้
เนื่องจากขณะนี้ยังไม่สิ้นปีงบประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๘๖ จึงยังไม่
สามารถจะทราบได้โดยแน่นอนว่ารายได้จะเพิ่ม หรือจะขาดจากงบประมาณ

รายรับที่คงไว้ในงบประมาณปี ๒๔๘๖ นั้นเป็นจำนวนเท่าไร จนกว่าจะได้รับ
 คิวเตอร์พระราชทานมาให้ครบเต็มปี ภาระจึงขอสรุปตอบดังต่อไปนี้
 สำหรับรายได้อื่นๆ คงได้คงแต่ต้นปีมาจนถึงระยะเวลา ๘ เดือน แต่คงได้
 โดยประมาณทั้งในส่วนเพิ่มและในส่วนลดทดกัน แล้วจะมีรายได้ประมาณ
 เดือนละ ๓๕๐ ล้านบาท ซึ่งถ้าคิดด้วย ๑๒ เดือนก็จะเป็นเงินประมาณ ๔,๐๐๐
 ล้านบาทใกล้เคียงกับงบประมาณที่คงไว้ ๔,๓๕๐ ล้านบาทในขั้นต้น แต่ว่าสำหรับคิ
 วเตอร์ในระยะเดือนหลัง ๆ ต่อมาคงปรากฏว่าภาษอากรนั้นได้คงขึ้น จึงเป็นท
 ห่วงใจว่างบประมาณสำหรับปีพ.ศ. ๒๔๘๖ นี้จะไม่ผิดไปจากที่คงไว้
 มากมายประการใด ก็จะเป็นที่น่าสังเกตเฉพาะรายได้ที่ขาดไปบางประเภทก
 ึ่งที่ข้าพเจ้าได้เสนอต่อสภาน ในอันที่เสนอพระราชบัญญัติงบประมาณแผ่นดิน
 ปี ๒๔๘๗ แล้ว ก็ยกฐานะเงินได้ภาษยานคัต และเงินค่าธรรมเนียมคนต่างด้าว
 เหตุผลเฉพาะสำหรับค่าธรรมเนียมคนต่างด้าวที่ขาดไปจากจำนวนที่คงไว้ ๕๐๐
 ล้านบาทเศษจะเก็บได้เพียง ๑๒๐ ล้านบาทนั้น ก็เพราะเหตุว่าได้มีการลดผ่อน
 ผันในวิธีการเก็บให้เหมาะสม และเป็นค่าธรรมเนียมระบบใหม่ จึงยังไม่
 ปรกติ แต่เมื่อได้จัดการปรับปรุงระเบียบคนต่างด้าวและวิธีการให้ปรกติแล้ว
 เป็นที่หวังใจว่าในปีต่อไปรายได้ประเภทนี้จะสูงขึ้น ส่วนยานคัต ที่ขาดจาก
 เงินงบประมาณไปมากก็จะได้เสนอพระราชบัญญัติแก้ไขระเบียบการ และวิธี
 การต่อสภานต่อไป

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอประทานซัก
 คิวเตอร์ไปดังนี้ คือขอแรกที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการได้ชี้แจงว่าท่านไม่สามารถ
 ที่จะประมาณรายได้ประจำปีพ.ศ. ๒๔๘๖ ว่าได้ขาดไปเท่าไรนั้น เป็นที่
 สงสัยมากนักและเชื่อว่าโดยสามัญสำนึกแล้วท่านรัฐมนตรี ว่า ท่านยอมทราบ
 ได้ เพราะถ้าหากว่าท่านไม่ทราบจำนวนขาดเท่าไรได้แต่ก็ เหตุใดท่าน
 จึงสามารถทราบรายได้ ๒๔๘๗ ได้ที่จะทำอะไร ก็ยังไม่ได้รับเหมือนกัน
 โดยหลักวิธีการของงบประมาณเขาเอา ๖ เดือนต้องไปแล้วมาเป็นหลัก

เสนอร่างพระราชบัญญัติมาใหม่ ถ้าหากว่าได้มีการทำความตกลงและเข้าใจ
ในคณะรัฐมนตรีเสียก่อนอย่าง

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ขอประทานตอบท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรเพิ่มเติม คือ
คำว่า “งบประมาณ” เราใช้คำว่าประมาณอยู่แล้ว เป็นประมาณรายได้
ซึ่งมันไม่ได้คิดเลขที่แน่นอนเด็ดขาดอาจจะได้เพิ่ม อาจจะได้น้อยเพราะฉะนั้น
งบประมาณมันจึงเป็นตัวเลขประมาณ และท่านมีกระทู้ถามมาว่าถึงต้นปี
๒๕๒๖ นี้ งบประมาณแผ่นดินนั้นขอให้แยกแยะตัวเลขมาให้เด็ดขาด ก็ได้
เรียนให้ท่านที่เคารพให้ทราบตามยังไม่สิ้นปี ข้าพเจ้าเห็นขอตัวเลขคร่าว ๆ ที่
เก็บได้ในระยะ ๘ เดือนก็เป็นตัวเลขที่ใกล้เคียงว่าโดยเฉพาะระยะเวลาตอน
หลังจาก ๘ เดือนถัดมา การตั้งตัวเลขเพิ่มขนาดตามลำดับ ก็จึงเบียด
เบาใจได้จากตัวเลขที่ประมาณไว้นั้นจะไม่ผิดไปจากงบประมาณที่ตั้งไว้มาก
มายประการใด

สำหรับในปัญหาค่าธรรมเนียมต่างต่าง ไม่ใช่ภาษีสด ขอเรียนว่าเป็น
ระบบใหม่ที่เราได้พิจารณาประกาศใช้ใหม่ ก็เป็นธรรมดาที่ย่อมจะมีการขาด
ตกหล่นไปได้ โดยเฉพาะเมื่อประกาศใช้ไปแล้วก็ถึงด้วยความลำบาก
ก็มาคำนึงถึงมนุษยธรรมบ้าง ทมคนชรา ทมคนร่างกายไม่สมบูรณ์บ้าง เด็ก
บ้าง ผู้หญิงบ้าง ซึ่งควรจะได้รับการยกเว้นก็จึงได้ประกาศผ่อนผันไป คิดเลข
ก็จำเป็นต้องลดไปบ้าง นอกนั้นในการที่เราจะไม่รับวัดเทียบไม่ได้กับคนต่าง
ค่าเขาเหมือนเทียบไปได้ก็อดทำให้เป็นเรื่องจรรยาบรรณ เราทำไม่ได้ เพราะฉะนั้น
การปฏิบัติก็ต้องเป็นไปในวิธีระมัดระวังพอสมควร อย่าให้เกิดความเดือดร้อน
เพราะคนจนที่เขาอาศัยเมืองไทยยังถือความเป็นพลเมืองบ้านร่วมเมืองกัน ก็
ไม่อย่างจะกระทำอะไรให้รุนแรงไป แต่ขอเรียนความหนักใจแทนท่านอธิบดี
ตำรวจว่าถ้ามีในครัวของประเทศบ้านเมืองไทยมันใช้ไม่ได้ เมื่อไม่มีระบบ

ดำเนินชีวิตที่แน่นอน การที่จะไปตรวจตำรวจคดีเดชะหรือการที่จะไปจับเช็กกับ
 โครนิน ทำตามากเป็นเรื่องที่เป็นปัญหาเป็นตายของประเทศบ้านเมืองเราใน
 ระยะต่อไปนักคือเรื่องดำเนินคดี ถ้าดำเนินคดีจนเราไม่สามารถจะออกบัตร
 ประจำตัวให้แน่นอนได้ก็เท่ากับเราเบงทหารเราเรียกพตเมืองมาเข้าแถวไม่ได้
 ดังนั้นการตำรวจการทำอะไรทั้งนี้รับข้อปล้ำรศต่าง ๆ คนต่างคำออกไปทั้งที่
 เทศบาลชนนอกก็ไปประกาศคดีเป็นคนไทยกลับมากลายเป็นไทย คน
 เป็นคนเป็นปัญหาที่เกิดความสำคัญอย่างขมมา เพราะฉะนั้นท่านอธิบดี
 ตำรวจก็ได้เสนอว่าในต่อไปนี้จะขอเงินตั้งกองหนึ่ง เพื่อจะมารักษา
 บัตรประจำตัวของพตเมืองให้แน่นอน เพราะฉะนั้นทงคนคนเกิดมาแม่
 กระจ่างแผนหนึ่งไม่ว่าคนไหนเป็นใคร อาจจะเป็นคนไทยจนหรือฝรั่งเป็นคน
 ต่างคำเมืองใดก็ได้โดยวิธีการที่ออกไปเสียออกเขตเทศบาลและไปขอโอนเข้า
 มาเป็นคนอะไรก็ได้ ในวิธีทำให้ตอเดชะเรวมกพรองมากก็คิดได้ที่ท่านอธิบดี
 ตำรวจจะได้ทำเรื่องให้เบงออกเป็นก่า ซึ่งทางกระทรวงการคลังกยหนดจะ
 สืบค้นเรื่องการเงินการทองที่จะจัดเรื่องบัตรประจำตัวของประชาชนให้เบง
 ด้เป็นอันออกครั้งหนึ่ง ถ้าเมื่อเราทำได้ทำบัตรประจำตัวของประชาชนให้แน่นอน
 แล้ว การที่จะเก็บภาษีอากรหรือการจ้ดระเบียบอะไรในสังคมของประเทศไทย
 นักจะดีขึ้นเพราะฉะนั้นคงที่เรยเหมือน ก็มีความบกพร่องในการเก็บภาษีอากร
 บางประการกตั้งที่ใดเรยเหมือน

นายอารย คณิตเวชกุล (นครราชสีมา) : ความจริงข้าพเจ้าจะไม่
 คิดใจก้อตถ้าหากเบงกระทำแล้ว ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านพตที่เดชะเดชะต้อง
 ถามอก คอขอแรกทีเดียวที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการบอกฉ่า ข้าพเจ้าถามไป
 ว่างบประมาณรายได้ พ.ศ. ๒๕๕๖ นั้นขาดเท่าไร ท่านบอกฉ่าท่านตอบไม่ได้
 เพราะไม่ลงต้นบ เข่า ข้าพเจ้ารับ แต่ระบบการทองงบประมาณนั้นเรยยอมรับ
 กันแต่ฉ่าว่าไม่ได้ตอเดชะที่แฟค (fact) เราประมาณเข่ากันเท่านั้นเองที่เข่า
 ข้าพเจ้าขอท่านเมอกัน ถ้าท่านไม่วุ้ทำไม่ถ่าประมาณรายได้แต่เรยจ่ายใน

พ.ศ. ๒๔๗๗ นี้ เมื่อท่านยังไม่ได้ขายและไม่ได้รับ คุณใดกณน นทาน
 คอบให้สด ๆ สักหนอยนขอหนง ออกขอหนงเรื่องภาษาต่างดาว ขอประทานโทษ
 ถ้าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการท่านบอกจำด้ามโนครวใจไม่ได้ ท่านบอกอย่าง
 เหยิงหมดไม่ว่าใครเป็นใคร ท่านประนามรัฐมนตรีทั้ง ๓ รัฐใหม่ อย่าง
 ประชาชนจะทำอย่างไร เราไม่ว่าใครต่างดาวหรือพองชาโบตัจ (Sabotage)
 ก่อฉนาศกรรมอยู่ที่ไหนเราก้ไม่ว่า อย่างนี้แน่ จึงขอเรียนถามว่า มันไม่ใช่
 การบกพร่องเพราะจำด้ามโนครวใจรัฐบาลฉนนี้ โดยเฉพาะรัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทยหรือารรัฐมนตรีหลายท่านในทนกเบนรัฐมนตรีมาตง ๕-๖
 ปีแล้ว ขอประทานโทษคอบให้สด ๆ หนอยเกิดขาดเพราะอะไร ที่เก็บไม่ได้
 ภาษาต่างดาวน ข้าพเจ้าจะพอแตงจะเด็กถามต่อไป

พลโทประยว ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : ก็ได้เรียนแตงอย่างประมาณนเบนงบประมาณที่เรียกกันว่า
 งบประมาณคือประมาณ ก็ทำกันมาอย่างนด้วยความคาดคะเนโดยอาศัย
 ตัวเลขที่ใด ๆ มาเป็นรายเดือนมาประกอบกันเข้า เรียกเจ้าหน้าที่ทุกกระทรวง
 ทบวงกรมมา ที่เบนเจ้าหน้าที่ทหารรายได้ให้รัฐบาลมาคิดตัวเลขกันว่าจะได้
 สักเท่าใด ใครสามารถจะทำรายได้ในปีใหม่นี้ได้เท่าใด เรียกมาใส่กันนในราย
 ตะเข็บจนกระทั่งได้ตัวเลขที่ใกล้เคียง แตงถึงได้ทำเบนงบประมาณขึ้นมา
 ไม่ไร้งบประมาณนจะได้อาชนมาโดยคิดเอาเองเขียนเอาเอง ได้ทำมาอย่าง
 นมาเบนเดอดานานหลายปีแตงก็ใกล้เคียงจากที่เบนอยู่ ในส่วนเรื่องจำด้ามโน
 ครว เรื่องทะเลเบยคนต่างดาว ข้าพเจ้าไม่ได้ปรัปรารัฐมนตรีผู้ใด พด
 เพียงเบนขอเท็จจริงเบนอย่างน เบนมานานแล้ว ไม่ใช่เฉพาะคนต่างดาว
 แตทะเลเบยคนไทยก็เหมือนกัน เราเดอดานเองยังไม่แน่นอนว่าพดเมืองเรา
 เคยฉนเบนใคร ซึ่งในต่างประเทศแตงบตรประจำคเดอดาเกิดมาเบนสั่งดำคอยู่
 หนักหนา เขาทำบตรเข้มมตราคเบนเกยรคดำหรับแตงเดอดานเกิดมาเบน
 มนุษย์เกิดมาในสัญชาติไทยเบนเหตุฐานได้แน่นอน ส่วนของเราไม่มชะไร

เป็นตำแหน่งที่กระตือรือร้นไปและไปขอใหม่ได้ทุกเวลา จนจะเป็น
ชาติไทย พึ่งอนาคตเป็นชาติจน มรณเฑียรเป็นชาติอะไรก็ได้
นับเป็นเรื่องที่มาก เพราะฉะนั้นแต่ก่อนว่าท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทยได้สนใจเป็นพิเศษ ไม่ใช่อย่างเดียว แต่เป็นเรื่องที่
มานานมีแต่กันใหม่ ๆ ไปในกิจการเรื่องสำรวจสำมะโนครัวและเรื่อง
การจับบัตรประจำตัวให้เป็นที่พอใจเป็นต้นต่อไป ก็เชื่อว่าถ้าได้สำรวจได้ทำ
บัตรประจำให้เรียบร้อยแต่เรื่องการรวมเนียบคนต่างต่างน่าจะดีขึ้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทรวงมหาดไทย
ที่ ๒ ของนายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา ตามเรื่องผู้ต้องหาเบงกญ
๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ ตามกระทรวงมหาดไทย

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บรรณ) : ข้าราชการกระทรวง
กรมตำรวจกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

เนื่องจากข้าพเจ้าได้เดินทางไปทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือหลาย
จังหวัด ไปที่ไหนก็มีราษฎรถามถึงเรื่องนายเตียง ศิริขันธ์ ผู้แทนราษฎร
จังหวัดสกลนครว่า นายเตียงฯ หนีไปจริงหรือตายเสียแล้ว ถ้าตายเสีย
แล้วทำไมจึงไม่เลิกข้อม เหตุอันเบ็ดเตล็ด เพื่อให้เบ็ดเตล็ดกันทั้ง ๆ และ
หายความข้องใจของราษฎร ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงมหาดไทยว่า

- ๑. การจับกุมพวกกบฏหรือคอมมิวนิสต์ที่กระทำภายในรัฐบาล เมื่อ
วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๔๘๕ ของตำรวจนั้น ปรากฏว่านายเตียง ศิริขันธ์
ด.ส. สกลนคร ซึ่งอยู่ในกลุ่มลับต้นรัฐบาลร่วมอยู่ด้วยจริงหรือไม่ ถ้า
จริงเพราะเหตุใดจึงปล่อยให้หนีไปได้
- ๒. ตามทางสืบสวนของตำรวจนั้น ปรากฏว่านายเตียง ศิริขันธ์ หลบ
หนีไปอยู่ต่างประเทศหรือยังหลบซ่อนอยู่ในราชอาณาจักร และนายเตียงฯ
ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ ถ้ายังมีชีวิตอยู่ อยู่ที่ใดทราบหรือไม่ ถ้าหาชีวิตไม่แล้ว

ชาวอังกฤษว่าเหตุอยู่ จะทำการเดออกคงซ่อมแทนกันหรือไม่

นายพลคำรวงเอก เฝ้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : นายเตียง ศิริขันธ์ จะมขัดคอยู่หรือไม่ ข้าพเจ้า
ไม่ทราบ แต่ได้ทราบว่ามีคนตอบกล่าวอยู่ทางฝั่งซ้าย ถ้ารับนายเตียง
ในข้อเสนด้านอนในระหว่างที่นายเตียง ๑ ทนไปนั้น ด้านอนของคคกบฏ
๑๐ พฤศจิกายน ยังไม่ถึง แต่มีจับบนจะคงหรือไม่ ข้าพเจ้าไม่ทราบ
เพราะด้านอนอยู่ในถ้ามือของอัยการ การที่ไม่เดออกคงผู้แทนราษฎรจังหวัด
อังกฤษเพราะเหตุว่ายังไม่ทราบด้านนายเตียง ๑ นนมขัดคอยู่หรือไม่

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอตั้งถาม
คคกไปน เมอกข้าพเจ้ายังพงไม่ขัดคด้านนายเตียง ศิริขันธ์นั้นคองหาเป็นคอม
มิวนิสต์หรือเปล่า และคองหาเป็นคอมมิวนิสต์แล้ว เหตุใดทางตำรวจจึงได้
บดขยให้หนีไป พังไม่ถนัด ขอให้ตอบให้ทราบด้วย แล้วถ้าหากด้านนาย
เตียง ๑ คองหาเป็นคอมมิวนิสต์และหนีไปนั้น ที่ใดหนีไปนั้นขอช้กล่าวมาว่า
ได้ขยหลบซ่อนตัวอยู่ในราชอาณาจักรหรือหนีไปทางใด คือไปในทางแดน
ไหนของประเทศไทย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีตอบแล้ว ได้ทราบ
ข่าวอย่างนั้น

นายเสวี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอช้คคกไปน
ขณะนั้นนายเตียง ศิริขันธ์นั้น ทางการตำรวจทราบหรือไม่ว่าอยู่ที่ใด เพราะ
มีข่าวแพร่ระพคว่าอยู่ที่คนแดนล้านนาไทย อยู่กับชนดิน มีเสียงว่าอยู่กับปรีดี
พนมยงค์ อย่างนทางตำรวจทราบหรือไม่ ถ้าทราบข้าพเจ้าขอช้คคกด้านนายเตียง
ศิริขันธ์ นั้นทางตำรวจทราบหรือไม่ว่ามีนโยบายอย่างไรบ้างในการที่จะหา
โอกาสเข้ามาในประเทศไทยหรือไม่ อย่างไร

นายพลคำรวงเอก เฝ้า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ธิปไตยของประเทศไทยไม่ได้ถ้างออกไปนอก

ประเทศ เพราะฉะนั้นการขออะไรไม่ได้

นายเสรี อิศรางกูร ณ อยุธยา (บุรีรัมย์) : ข้าพเจ้าขอซักถาม
ตั้งต่อไป เหตุใดทางการจึงปล่อยให้ นายเตียง ศิริขันธ์หนีไป โดยไม่ทำ
การจับกุมเดี่ยวก่อนที่ นายเตียงฯ จะหนี

นายพลตำรวจเอก เผ่า ศรียานนท์ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : ตอนนั้นฉันยังไม่ถึงนายเตียงฯ แต่ปัจจุบันจะ
ตั้งหรือไม่ข้าพเจ้าไม่ทราบ เพราะฉันอยู่ในที่พนักงานอัยการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือไปกระทำตามธรรมดาฉบับ
ของนายญาติ ไหวดี ตามเรื่องการไปรษณีย์ ตามกระทรวงคมนาคม

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคม ตั้งต่อไป

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ว่า การรับส่งจดหมายหรือขานาณัติกีด การ
พัสดุไปรษณีย์กีด การรับส่งโทรเลขกีด เจ้าหน้าที่มักปฏิบัติการเฉยเฉาจน
เกินเหตุ บางอย่างก็สูญหาย ตั้งจะจัดการแก้ไขข้อบกพร่องในกรณี
อย่างไรบ้าง

๒. ปัจจุบันการส่งข่าวคดีต่อระหว่างตำบลกับตำบล หรือระหว่าง
ความตกับอำเภอ รัฐบาลไม่ได้เอาใจใส่จัดใหม่ขึ้น ตั้งรัฐบาลจะจัดตั้ง
งบประมาณเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนตามชนบทเหล่านั้นได้หรือไม่

๓. ทว่าการไปรษณีย์บางจังหวัดได้ข่าวคทตโทรมบางแห่งไม่เหมาะ
กับที่จะใช้แบบแท็บเล็ตการเงิน ตั้งรัฐบาลจะจัดการก่อสร้างให้
เป็นอาคารถาวรจะได้หรือไม่

๔. พนักงานไปรษณีย์ตามจังหวัด และจำต้องรับผิดชอบในการเงิน
จำนวนมากและต้องรับผิดชอบการทำงานในหน้าที่จนหมดมือ แต่มีตำแหน่ง
อัตราเงินเดือนน้อยไม่สมคดขกับงานที่ของรับผิดชอบ ตั้งรัฐบาลมีโครงการ
จะส่งเสริมช่วยเหลือในอัตราเงินเดือน ค่าเช่าที่พัก และค่าทำงานล่วงเวลา

อย่างไรหรือไม่

ผลจ้ความประมาณ ขติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
คมนาคม : กระทรวงคมนาคมขอตอบกระทู้ของท่านผู้ถามเกี่ยวกับเรื่องต่อไปนี้

๑. ทางราชการได้พยายามอยู่เสมอ ในอันที่จะส่งเสริมการก่อสร้างทาง
ไปรษณีย์ทางโทรเลข ตลอดจนการส่งเสริมให้พ่อค้าประชาชนได้รับความ
สะดวกด้วยดี บางกรณีก็ของเสียเองบ้างเพราะพนักงานเจ้าหน้าที่ของปฏิบัติ
การตามระเบียบ เพื่อรักษาไว้ซึ่งประโยชน์ของผลประโยชน์ของประชาชน
โดยตรง การล่าช้าหรือสูญหายย่อมจะมีได้ แต่ก็เห็นเฉพาะแห่งเฉพาะราย
ซึ่งทางการได้ปรับปรุงแก้ไขอยู่ตลอดมาเพื่อให้บริการอันดีแก่ประชาชน

๒. การก่อสร้างระหว่างตำบลกุด หรือระหว่างตำบลกับอำเภอ กิต ทาง
การมีโครงการขยายงานไปรษณีย์โทรเลขอยู่แล้ว โดยจะขยายงานเป็นระยะๆ
คือระยะแรก ๕ ปี ๑๐ ปี และ ๑๕ ปีตามลำดับ โดยจะยกฐานะที่ทำการ
ไปรษณีย์อนุญาตอำเภอในบางชุมชนเป็นที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขของกรม
และขยายการไปรษณีย์อนุญาตเอกชนออกไปในตำบลต่าง ๆ ตามลำดับทั้ง
ตามกำลังเงินงบประมาณที่จะได้รับอนุมัติ

๓. ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขตามจังหวัดทั่วไทมจริง ทางการได้
พิจารณาขอตั้งงบประมาณเพื่อดำเนินการปลดสร้างใหม่และทำการซ่อมใหญ่
ตลอดมาตามกำลังงบประมาณทุกปี ก็จะได้พยายามต่อไปอีกเพื่อให้ได้
อาคารที่มั่นคงถาวรต่อไป

๔. ทางการทราบค่าง พนักงานเจ้าหน้าที่ไปรษณีย์ตามจังหวัด และ
อำเภอมีความรับผิดชอบในการงานและการเงินสูง และได้ดำเนินการปรับปรุง
อัตราเงินเดือนข้าราชการและลูกจ้างให้เหมาะสมยิ่งขึ้นแล้ว อาทิที่ทำการ
ไปรษณีย์โทรเลขจังหวัดได้มีเงินผ่านมอทรงรับและจ่ายบละ ๒ ล้านบาท ก็ให้
นายไปรษณีย์หัวหน้าที่ทำการเป็นชนโ สอนที่ทำการไปรษณีย์อนุญาตอำเภอ
พนักงานไปรษณีย์ส่งไปรษณีย์ทำการ และเงินเพิ่มพิเศษตามหลักเกณฑ์อยู่แล้ว

นอกจากนี้ได้เบิกเงินจ่ายค่าเช่าที่พักให้ และค่าทำการตั้งเงินเดือนทำงานให้ตามควรแก่กรณีมานานแล้ว

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ข้าพเจ้าขอซักข้อคงต่อไป

โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ ๓ ตามที่รัฐบาลได้ตอบว่าได้พยายามตั้งเสริมอยู่เดิมชื่อนั้น คือสมมุติเป็นผู้แทนมาหลายสมัยแล้ว ตามที่รัฐบาลสมัยไหนก็ได้พยายามตั้งเสริมเสมอ แต่ก็ไม่เห็นสำเร็จสักที มันยังมีการหาพรรคอะไรอยู่ แม้แต่จดหมายที่ส่งมาจากต่างประเทศเมื่อผมไปต่างประเทศเมื่อเร็ว ๆ นี้ ส่งมาจากลอนดอน ๔-๕ วันถึงประเทศไทย แต่จะส่งจากกรุงเทพฯ ไปถึงชนบทคงต้องเดือนกว่าจะถึงอยู่จริง บางทีก็สูญหายไปก็มี หลักฐานปรากฏเป็นความจริงอย่างนั้น แต่ยังคงฉวยโอกาสเป็นตัวแทนใหม่ ๆ ผมเองก็ตั้งพรรคไปรษณีย์ไปทางกรุงเทพฯ ได้ก็สูญหายไปด้วย อย่างที่รัฐบาลจะพยายามเร่งรัดอย่าให้มีการบกพร่องอย่างนี้ต่อไปจะได้หรือไม่ว่าเพียงแค่ออกว่าพยายาม ๆ แต่ไม่ได้ผล ข้าพเจ้าขอทราบที่รัฐบาลมีนโยบายอะไรบ้างที่มีโครงการอะไรบ้างที่จะเร่งรัดต่อไป อย่าให้สูญหาย อย่าให้ล่าช้าอย่างนั้นประการหนึ่ง

๒. เกี่ยวกับเรื่องตั้งขาดติดต่อระหว่างตำบลกับตำบล หรือระหว่างตำบลกับอำเภอ นั้น รัฐบาลอาจขาดติดต่อระหว่างตำบลกับตำบล หรือระหว่างตำบลกับอำเภอ ในกรณีนี้ได้มีความเดือดร้อนเนื่องจากอำเภอไม่เจ้าหน้าที่ คงอาศัยโดยเฉพาะตำรวจตระเวนชายแดนแทนรองแทนระหว่างตำบลกับอำเภอ แต่ที่อำเภอไหนปรากฏว่าทางกรมไปรษณีย์แต่งตั้งนายอำเภอเป็นนายไปรษณีย์รักษาการแทน เป็นตำแหน่งนายไปรษณีย์ แต่อีกแต่งตั้งเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตราเงินเดือน ๓๐ บาทไปเป็นเจ้าหน้าที่ทางไปรษณีย์ แต่อีกในอำเภอหนึ่ง ๆ ปรากฏว่าเมื่อแต่งตั้งขึ้นจัดดำเนินการทำให้เกิดการสูญหายเกี่ยวกับเงินทองทางไปรษณีย์มาก คืออย่างสถิติที่มาแล้วในเขตแดนมา ปรากฏว่าในภาคอีสาน ๕. กว่าอำเภอมีเงินทางไปรษณีย์สูญหายไป ๒ ล้านกว่าบาทเป็นความจริงใหม่ ผมทราบสถิติ

มาอย่างนี้ เพราะเหตุใด ก็เพราะเหตุที่ไปแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อย แลดู
ถ้าทางรัฐสภาจะมีโครงการจะตั้งพนักงานไปรษณีย์ บริษัทไปรษณีย์ หรือ
น.ป.ณ. ประจำอำเภอทุก ๆ อำเภอจะได้หรือไม่ ผมขอซัก ๒ ข้อก่อน

พลจัตวาประมาณ อุดรฤกษ์สาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

คมนาคม : ตามที่ท่านตั้งมาซักได้พูดถึงเรื่องโครงการไปรษณีย์ซึ่งมีการขาย
อยู่เดือนหนึ่ง ในเรื่องทางกรมไปรษณีย์ก็มีได้มองข้อใด ได้จัดตั้งแผนก
ข้อบังคับแผนกหนึ่ง เพื่อที่จะสำหรับทำการก่อสร้างบริเวณนี้โดยเฉพาะ ซึ่ง
เราได้มีการก่อสร้างเช่นบางครั้งก็ได้ตัดต่องในการปฏิบัติ เช่นตั้งให้ขาย
ไปรษณีย์ต่าง ๆ หนึ่งฉบับจดหมายของไปรษณีย์ภาคนี้ แลดูวัตถุประสงค์ของ
ผู้รับอยู่บ้าง เป็นการตรวจสอบกันด้วยเสมอ นอกจกนั้นก็มีมีการจัดขึ้นใน
เรื่องการปฏิบัติงานเป็นไปตามลำดับ แต่ในเรื่องที่พินิจความควรขายหรือม
การดำรงชีพ ยินดีสำหรับในขณะนั้นทางกรมไปรษณีย์หรือทางกระทรวง
คมนาคมก็ยอมรับว่ายังมีอยู่บ้าง ที่จะให้ทุนให้หรือจะให้รับไปพัก
อย่างหนึ่งก็กระทำให้สมบูรณ์เช่นนั้นไม่ได้ ทั้งนี้เองจากมีสาเหตุหลาย
ประการ คือนอกจากจากตัวคนของเราไม่ได้มีพินิจกันบ้าง และนอกจากนั้น
ความเจริญของบ้านเมืองขยายออกไปในขณะนั้นรวดเร็วเกินกว่ากำลังของ
ที่กรมไปรษณีย์จะกระทำได้ เช่นอย่างงานในเขตเทศบาลซึ่งจะรับด้วยอย่าง
ง่าย ๆ ก็มีการตัดถนน ซอยอะไรมาขึ้นอย่างนั้นเป็นต้น ถ้าตัดถนนขึ้นต่าง ๆ
ก็มีการตั้งขึ้นหรืออาจถอน ซึ่งคนนอกประเทศก็รับไปรษณีย์นั้นก็ต้อง
ลำบากในการที่จะหาเบอร์บ้านอะไรต่าง ๆ นานา ๆ นี้เพื่อส่งข่าวให้ หรือ
มีฉันทนุกเกยวกับผู้รับหรือผู้ฝาก เช่นผู้ฝากจำหน่ายของไม่ตระเตรียมบ้าง หรือ
ว่างบางครั้งก็ฝากคนอื่นไปทำการส่งแทนบ้าง ซึ่งผู้รับฝากก็ไม่ได้ตั้งใจ
หรือไปทำการค้าขาย เมื่อเป็นการค้าขายเช่นนี้ ผู้รับในทางนี้ด้วยทางกรมได้
คิดไปว่าเกิดจากเรื่องอะไรจากต้นเหตุ ก็เหมือนว่าทางกรมไปรษณีย์ข้างนี้

มีเป็นต้น. นอกจากนั้นเรื่องพาหนะสำหรับในการที่จะไปส่งไปรษณีย์หรือ
 อะไรต่าง ๆ ก็มีไม่เพียงพอ ทั้งนี้ก็เกี่ยวกับงบประมาณ ส่วนเจ้าหน้าที่
 เรียนแต่อย่างคนฉ้อโกงไม่พอกับงาน จะเห็นว่าใน ๔-๕ ปีมางานไปรษณีย์
 โทรเลขเพิ่มขึ้นราว ๒ หรือ ๓ เท่าตัว ข้าราชการไปรษณีย์โทรเลขนั้นจะต้อง
 ทำงาน เวลานอนส่วนใหญ่ต้องทำแต่ ๓๐ ชั่วโมงถึง ๓๒ ชั่วโมงต่อวัน ไม่น
 อยู่นหยุด จนกระทั่งถึงฤดูหนาวเป็นต้น นอกจากนั้นเนื่องจากจำกัดรถกับเรือ
 งบประมาณเพียงพอ เรือก็จำเป็นต้องมีการฝากงานไปกับทางอำเภอ
 ต่าง ๆ เพื่อให้ช่วยกันจัดการ เพื่อที่จะให้ประชาชน ชนบทเคยขอตอบใน
 ข้อที่ ๒ ที่ท่านสามารถสัมผัสเกี่ยวกับเรื่องการทำแต่งตั้งเจ้าหน้าที่อำเภอเป็น
 เจ้าหน้าที่ไปรษณีย์นั้นทำให้ลำบาก ก็เนื่องจากว่าทางกรมไปรษณีย์ไม่มี
 งบประมาณเพียงพอ เพราะฉะนั้นงานบางอย่างที่เห็นพอจะกระทำได้ก็ฝาก
 ไปกับทางอำเภอ ซึ่งสามารถติดต่อกับตึกบ้านหรือกับราษฎรบ้านต่าง ๆ ใน
 อำเภออื่น ๆ ไปได้บ้าง ก็เพื่อที่จะให้งานไปรษณีย์นี้ได้ส่งข่าวติดต่อถึงกันได้
 คือว่าถ้าจะไม่มีการติดต่อถึงกันเสียเลยอย่างนั้นเป็นต้น

ส่วนในเรื่องการบกพร่องนั้น ก็เนื่องจากสาเหตุทั้งนี้ ทางกรมไปรษณีย์
 โทรเลขก็ทราบเหมือนกันว่าทางอำเภอหนึ่งงานในหน้าที่ชุกชุมมาก แต่ก็มีเม
 ความจำเป็นที่จะต้องกระทำเช่นนี้แล้ว และโดยมากทางไปรษณีย์หรือทาง
 กระทรวงคมนาคมก็ยอมรับติดต่อกับทางกระทรวงมหาดไทยเสมอ ถ้าอำเภอใด
 บางที่รับฝากในการไปรษณีย์อนุญาตต่าง ๆ ไปได้บ้าง มิใช่ที่เราไปเยี่ยมยึด
 หรือว่าบังคับให้กระทำ ถ้าเขาเต็มใจหรือว่ารับทำให้ได้ เราก็ฝากงานอัน
 นั้นให้ แต่อย่างไรก็ตามทางกรมไปรษณีย์โทรเลขก็พยายามที่จะเปลี่ยนแปลง
 ปรากฏจากไปรษณีย์อนุญาตอำเภอมาเป็นไปรษณีย์ของกรมให้หมด ทั้งนี้ก็
 เพื่อที่จะให้การไปรษณีย์ต่อสารเหล่านั้นได้เป็นไปโดยดีตามความมุ่งหมาย

นายญาติ ไหวดี (สุวินทร์) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนสักข้อคือจะไป
 น โดยเฉพาะการส่งหมายรองจดหมายหรือไปรษณีย์หรือพัสดุไปรษณีย์อะไร

ต่าง ๆ นั้น ปรากฏว่ามีข้อเท็จจริงอยู่หลายอย่าง แต่เป็นเรื่องข้อเท็จจริง
 เป็นเรื่องที่ยากหาหลักฐาน ก็ขอจะเอาหลักฐานมากหมายไปอีกก็ได้
 เพราะถ้าเราพเจ้ามีหลักฐานพร้อม คือหลักฐานที่เห็นได้แน่ชัดที่สุดก็ค
 ือจดหมายที่ส่งมาจาก อย่างเด่นชัดหรืออย่างจากตอนตอนอย่างนั้น มาถึง
 กรุงเทพฯ ใช้เวลา ๔-๕ วันเท่านั้น แต่ทำไมจากกรุงเทพฯ ไปเพียง
 สัปดาห์เท่านั้นใช้เวลาถึง ๒ เดือน ทำไมมันช้าลงอย่างนั้น ข้อเท็จจริง
 เป็นอย่างนั้น

ทั้งนี้ข้อเท็จจริงหลายประการจะเห็นได้ว่า กรมไปรษณีย์นั้นแต่
 หัดเขียนหรือเกาทางไม่ได้ ซึ่งสมักพยายามทดลองทั้ง ๒ แห่ง ส่งจดหมาย
 ทางหัดเขียนเกาทางนี้ แหมเร็วเหลือเกิน ไม่รวดเร็ว แต่เมื่อส่งจดหมาย
 ทางไปรษณีย์ช้า อย่างโทรเลขบอกมาให้เอารถยนต์มารับที่สถานีรถไฟ
 อย่างนี้ เจ้าของไปถึงก่อนแล้ว โทรเลขจึงตามไปค่อนข้างช้า อย่างนั้นทาง
 รัฐบาลจะมีนโยบายแก้ไขอย่างไรก็ยังไม่ชอบให้ข้าพเจ้าทราบ

อีกประการหนึ่งเรื่องเกี่ยวกับพนักงานกับอำเภอนั้น ปรากฏว่าใน
 ขณะนี้ภาคอีสานมีการทุจริตเกี่ยวกับเงินทองของไปรษณีย์นั้น ๔๐ กว่าอำเภอ
 เป็นเงิน ๒ ล้านบาทเศษนี้ ทำไมทางกรมไปรษณีย์หรือทางกระทรวงคมนาคม
 จึงจะไปเอาผิดกับนายอำเภอ เพราะเรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในคดีหรือของ
 นายอำเภอ แต่เป็นเรื่องพนักงานไปรษณีย์ทุจริตเอง ข้อที่ ๒ ขอนก่อน

พลจัตวาประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม : เรื่องการดำงาของไปรษณีย์นั้นก็ได้ชี้แจงได้แต่คนแล้ว ส่วนที่
 ท่านว่าในการฝากหรือการส่งไปรษณีย์กับเกาทางหัดเขียนนั้นเร็วกว่าไปรษณีย์
 อันข้าพเจ้าก็เสียใจอย่างมาก ทั้งแทนราษฎรของเรานั้นตั้งแต่มูลุกระทำผิด
 กฎหมาย เพราะว่าการกระทำไปรษณีย์นั้นต้องได้รับอนุญาตจากกรม
 ไปรษณีย์เสียก่อนจึงจะทำการไปรษณีย์โทรเลข แต่ว่าพวกเกาทางหัดเขียน
 นั้นหาได้ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ เป็นการเรียกว่าไปรษณีย์เถื่อน เพราะฉะนั้น

ถ้าท่านเห็นชอบกับพร้องของกรมไปรษณีย์อย่างไรก็ขอให้แจ้งมา เพื่อที่เราจะ
ได้แก้ไขอยู่เสมอ แต่ทางรัฐบาลน่ะขอเรียนท่านว่ากรมอาชญาได้ไปตั้งเสริม
ผู้กระทำผิดกฎหมายเสีย เพราะเราเป็นผู้แทนราษฎรซึ่งมีอำนาจทางนิติบัญญัติ
อยู่แล้ว

ส่วนที่ท่านพูดถึงเรื่องการไปรษณีย์จากการเงินต่าง ๆ สัญญาบัตร เงินขาด
บัญชีนั้น มจรวง ซึ่งเรื่องนั้นไม่ใช่เป็นเรื่องความผิดทางกรมไปรษณีย์ เป็นเรื่อง
ความบกพร่องของเจ้าหน้าที่เขาเอง เพราะว่าเจ้าหน้าที่เราให้อำเภอได้เป็น
ไปรษณีย์อนุญาตเปิดทำการแล้วเปิดการขนานทีเดียวรับฝากเงินขนแต่ แต่
ก็เจ้าหน้าที่อำเภอหนึ่งได้บัญญัติไปตามระเบียบ ครั้นเมื่อไปสอบสวนเขาเสร็จ
แล้วจึงปรากฏว่าบกพร่องเกิดขึ้น มีการเงินขาดจริง ซึ่งทั้งหมดทั้งสิ้นถึง
๔๔ อำเภอ ซึ่งในเรื่องนั้นเมื่อมีคดีกรมพร้องเราก็มีคดีเพื่อที่จะทำการสอบสวน
เรื่องการทุจริตต่าง ๆ หรือเรื่องความบกพร่องต่าง ๆ แต่ในขณะที่ยังคดีนั้น
ผู้แทนราษฎรได้มาช่วยบอกว่าการทำให้ประชาชนได้รับความเดือดร้อน ไม่ได้
ได้รับความสะดวก ในเขตงานทางกรมไปรษณีย์โทรเลขก็ได้ทำการตัดบัญชีไว้
ก่อน และจะเริ่มทำการเปิดใหม่ใน ๔๔ อำเภอจนถึงเดือน ๓ มกราคม
เป็นต้นไป ทั้งนี้เพื่อที่จะให้ประชาชนได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น

ส่วนเรื่องการเงินในขณะนั้นขาดไป ก็กำลังสอบสวนเพื่อที่จะให้
เงินนั้นคืนมา

นายอุชาติ ไหวดี (สรินทร์) : ข้าพเจ้าขอกราบเรียนชกเป็นครั้ง
สุดท้ายคงค่อยไปนี้ คือ เรื่องเดียวกับที่ท่านรัฐมนตรีบอกข้าพเจ้าทำผิด
กฎหมายนั้น ความจริงไม่ผิดอะไรแต่หมายสั่งทางทิศเชิงเกาทางนั้นกับคดีที่มี
เหมือนกัน แต่มันเรื่องว่า ขอกราบเรียนให้ทราบด้วย อันนั้นก็เป็นอย่าง
หมดไป ท่านขอเรียนชกเป็นข้อที่ ๓ ทว่าการไปรษณีย์ทุกแห่งข้าราชการโทรม
มาก คือ คืออย่างเช่นจังหวัดสุรินทร์ข้าราชการโทรมมาก และในขณะ
นี้กระทรวงมหาดไทยก็กำลังจะจัดทำแผนผังเมืองใหม่ และข้าง ๆ ที่ทำงาน

ไปรษณียากรร่างเป็นอาคารทรงมน เป็นตึกทรงมน แต่ทว่าทำไปรษณียากร
 นึกเคยไม่เหมาะสมควรและกัซอรวงมานานแต่ก็ไม่เห็นไปก่อสร้างให้ แม้แต่
 จังหวัดขอนแก่นของเคยถกน จังหวัดบุรีรัมย์ จังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัด
 นครราชสีมา กัซอของเคยถกน ตั้งทางรัฐบาลจะมั่งงบประมาณหรือขอตั้งงบ
 งบประมาณหรือเคยคิดจะตั้งงบประมาณเพื่อก่อสร้างอาคารททำกาไปรษณีย
 ากรให้เหมาะสมควรให้เหมาะสมควรกับแบบที่เก็บเอกสารและการเงินของประชาชน
 ได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อ ๔ คือในการแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ไปรษณียากร
 จากเจ้าหน้าที่รับผิดชอบการเงินน มติตำแหน่งหรือยศศักดิ์เพียงชั้นตรีเท่านั้น
 อย่างสูง แต่จกของรับผิดชอบเงินมาก ๆ แต่จกมีการคิดโทษกนบขย เพราะ
 จางเนเคอนนอยตั้งทางกระทรวงคมนาคมหรือทางกรมไปรษณียากรมีนโยบาย
 ด้สนับสนุนให้ข้าราชการทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการเงินมาก ๆ ได้มี
 ตำแหน่งสูงชน คือให้เป็นชนโทหรือชนเอกอย่างในกระทรวงมหาดกรมอื่น ๆ
 จะได้หรือไม่

พลจัตวาประมาณ อติเรกสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 คมนาคม : เกี่ยวกับเรื่องการร่างททำกาอะไรต่าง ๆ นั้น ทางกรมไปรษณีย
 ากรมีใต้นงนสนใจ ในการที่เราได้ตั้งงบประมาณที่จะทำกาก่อสร้างและซ่อม
 แซมมอยเรือขดลอมมา แต่เนื่องจกงบงบประมาณที่เราตั้งไปนั้นมันจะลบกค
 ทอนนอยเต็มอ จึงมิได้สมคังที่เราตั้งใจจะกระทำได้ไม่ อย่างเช่นจะยกค
 อย่าง อย่างเช่นงบประมาณในการปลูกสร้างททำกาและบ้านพักในปี ๒๕๑๕
 เราได้ตั้งงบประมาณไว้ ๒๒๕,๓๐๐ บาท ในปี ๒๕๑๕ ๓,๓๓๕,๕๐๐ บาท และ
 ในปี ๒๕๑๖ อีก ๒๖๒,๓๓๕ บาท สำหรับในปี ๒๕๑๗ ทางกระทรวงคมนาคม
 ได้ขอตั้งในเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ไป แต่จกได้ลบกคไปเป็นส่อนมาก เช่นใน
 เรื่องการจร กระทรวงคมนาคมได้ขอตั้งสำหรับกรมไปรษณียากรไป ๓๕ ล้าน
 ๕ แสนบาทเศษ แต่กได้รบเพียง ๒ ล้าน ๓ แสนบาทเศษเท่านั้น และรายจ่าย
 ด้สามัญตั้งทนซึ่งขอตั้งไป ๕๖ ล้าน ๘ แสน กได้รบมาเพียง ๓๐ ล้านเท่านั้น

เพราะฉะนั้นในเรื่องการเงินต่าง ๆ เหล่านี้เราถนัดก็ค่อนข้างไปมาก เพราะฉะนั้นก็
 ต้องพิจารณาตามลำดับไปว่าเราควรจะก่อสร้างที่ใด ซึ่งข้าราชการใครใคร่
 เราก็คงเขาทนก่อน ถ้าที่ใดพอจะไปได้เราก็จะซ่อมแซมหรือรอได้ในปี
 ค่อยไป เพราะฉะนั้นขอให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเห็นใจว่าทางกระทรวงมี
 ใตงงนอนใจในการที่จะจัดทำในเรื่องนี้ แต่คิดชัดเรื่องงบประมาณคงต้อง
 คิดเศษให้เหลืออยู่แต่ สำหรับในเรื่องข้อ ๕ ที่ท่านเป็นห้องโยนในเรื่องข้าราชการ
 ข้าราชการของรัฐบาลชอบมากนั้น เรื่องในฐานะที่กระทรวงคมนาคมและกรม
 ไปรษณีย์สูงเป็นผู้บังคับบัญชาของเจ้าพนักงานเหล่านั้นอยู่แล้ว กรมใตง
 นอนใจเลยได้พยายามส่งเสริมผู้ที่ชอบมากนั้นให้ได้มีผลประโยชน์
 นั้นให้สัมพันธ์กับตำแหน่งหน้าที่อยู่เสมอ ดังเช่นในเวลาที่ใดเรียนในชั้นต้นแล้ว
 ว่า ถ้าเป็นแห่งใดซึ่งมีเงินผ่านมือถึง ๒ ล้านบาท หรือหน้าที่การหนักให้ได้
 เป็นชนโต ส่วนการที่จะให้ปรับอัตราให้เป็นชนโต นั้นเขาก็ให้สูงขึ้นใน
 อนาคตก็เป็นเรื่องที่จะต้องตกลงกับทาง ก.พ. ค่อยไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : หมดยุติระเบียบวาระสำหรับกระทู้แล้ว
 ค่อยไปเนื่องจากว่าข้าพเจ้าได้รับญัตติคดีจากทางรัฐบาล ขอเปิด
 ระเบียบวาระการประชุม คือข้อที่หกเอาระเบียบวาระที่ ๕ ร่างพระราชบัญญัติ
 ประกันสังคม และระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
 ทบวงกรม ขณพิจารณาถอนระเบียบวาระอื่นตามลำดับภายหลังกระทู้ ขอโทษ
 ขอให้ยกเอาระเบียบวาระที่ ๗ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินคนขอตั้งหา-
 ริมทรัพย์ ระเบียบวาระที่ ๘ ร่างพระราชบัญญัติการประกันสังคม และ
 ระเบียบวาระที่ ๖ ร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม ขณ
 พิจารณาถอนระเบียบวาระอื่นตามลำดับภายหลังกระทู้

นายทิม ภัทรพัฒน์ (อภิปราย) : การที่รัฐบาลขอเปิด
 ระเบียบวาระหน้าพเจ้าไม่เห็นด้วย ความจริงการที่ข้าพเจ้าคัดค้านไปนั้นก็
 เหมือนไม่ได้ประโยชน์ เพราะอาจอย่างไรก็ดี ถ้าหากคงให้เปิดยื่นไปได้

เนอว่าเพื่อจะเป็นเครื่องระงับเหตุเตือนให้สถานที่ใดที่ใดใจว่า การที่รัฐบาลเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระมา เป็นการไม่ชอบด้วยข้อบังคับ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นทาน ขอบงคับที่ใดก็ตาม ถ้าหากว่าที่ประชุมอนุมัติท่าน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าอนุญาต

นายทิม ภริพัฒน์ (อุปราชธานี) : ผมกำลังจะเขียนต่อไป คือในเรื่องการเปลี่ยนแปลงวาระนี้ กระผมขอเขียนวาระร่างพระราชบัญญัติที่จะส่งเข้ามาพิจารณา เป็นร่างพระราชบัญญัติที่สำคัญมาก ซึ่งควรจะให้สมาชิกได้พิจารณาไตร่ตรองให้รอบคอบ แต่ถ้ามติที่รัฐบาลส่งร่างพระราชบัญญัตินั้น ถึงสถานที่ในเขตของพฤหัสศก เด็กประชุมคราวที่แล้ว นทกระผมได้ทราบ แล้วจากทางสถานที่รับเหตุเกินที่จะให้ร่างพระราชบัญญัตินี้เข้าสู่การพิจารณาในการประชุมต่อไป ถึงกับเร่งร้อนในการทำ เมื่อได้เปิดย่นจนประชุมมาเป็นของคราวนี้ ก็ได้เร่งรัดการเปลี่ยนแปลงวาระตั้งวันที่เป็นวันที่ ๒๖ แต่ถ้าวางส่งตามข้อบังคับนี้ คงไม่ส่งมาซัก คนที่ใครรับเรื่อง สักข้อในอันอาทิตย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นทาน ระเบียบวาระเขาได้บอกแจกตั้งแต่วันเสาร์ก่อนถึงที่ตองตามข้อบังคับแล้วท่าน เพราะฉะนั้นคงดูจะเห็นด้วยอะไร ก็พยายามทำตามข้อบังคับแล้วท่าน ส่วนเรื่องที่ว่าท่านไม่เห็นด้วยอะไร คือเรื่องที่ว่าร่างหรือส่งไม่ทันอะไรนั้น ข้าพเจ้ารับรองว่าท่านคงต้องตามข้อบังคับแล้ว เพราะฉะนั้นปัญหาไม่เกี่ยวข้องของกับรัฐบาล เพราะฉะนั้นท่านควรจะยกเรื่องอื่นมาว่าท่าน ไม่เห็นด้วยเพราะอะไรที่ขอเปิดย่น

นายทิม ภริพัฒน์ (อุปราชธานี) : เคยดู ๆ กระผมจะขอเขียนต่อไปเสียก่อน คือนั่นยัง ขอบเท็จจริงมอຍว่า สมาชิกต้องมากในสถานที่ ถ้าหากว่าไม่หรืออาจส่งตนเองแต่จะยืนยันได้ว่า พระราชบัญญัติส่งถึงมือสมาชิกในตอนเย็นวันอาทิตย์เป็นอย่างเร็วที่สุด เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าใครได้

รับก่อนหน้าเกณฑ์พิเศษ การทขอมบังคับขอ ๓๗ มีบัญญัติไว้ว่าระเบียบ
วาระนั้นให้ส่งถึงมือ ให้ส่งถึงมือสมาชิกอย่างน้อย ๓ วัน การส่งก่อนนี้ คือ
หมายความว่าถึงมือสมาชิกทุกคน ไม่ใช่จำขอมบังคับออกไปแต่ถึงมือสมาชิก
เพียงคนเดียวก็ได้ ไม่ใช่เช่นนั้น เพราะฉะนั้นท่านประธานบอกจำรับรอง
นั้น ท่านยืนยันได้หรือไม่ว่า ระเบียบวาระนั้นได้ส่งไปถึง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาเถอะท่าน เขาตั้งไปตามเจตนา
ท่านอาจจะอยู่หรือไม่อยู่ก็ได้ เมื่อท่านไม่อยู่จะถึงมือท่านได้อย่างไร แต่ส่ง
มากเขาได้รับ ท่านอาจจะไม่อยู่หรืออาจจะไปไหนเสียก็ได้ เพราะฉะนั้นเรา
ได้บอกแจ้งระเบียบวาระทำตามข้อบังคับแต่ท่าน เพราะฉะนั้นขอให้พูดใน
เรื่องเถอะท่าน

นายทิม ภูมิพัฒน์ (อบตราชาน) : เอะเถะ ถ้าท่านประธาน
รับรองว่า ตายเช่นทิมเช่นรับแทนก็ได้รับก่อนหน้าอีกโดยทุกคนแล้ว
กระผมก็ไม่ติดใจ แต่จำขอได้โปรดไปสอบสวนการกระทำของเจ้าหน้าที่ออก
ครึ่งหนึ่ง แต่ขอพเจ้าขอเรียนว่าระเบียบวาระที่จะส่งให้สมาชิกพิจารณา
ควรจะได้ส่งให้สมาชิกได้พิจารณาโดยถ่วงแท้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกฎหมาย
ออกไปที่จะพิจารณาในฉันทนมนกฎหมายที่สำคัญอยู่สองฉบับ คือ พระราช
บัญญัติเกณฑ์คนต้องห้ามทรมทรมซึ่งจะต้องเปลี่ยนหลักการหลายอย่าง ในเรื่อง
จะพิจารณาคือไป ซึ่งเป็นการเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิของมนุษย์เป็นการ
สำคัญที่สุดอันหนึ่ง แด้ออกอันหนึ่ง เรื่องพระราชบัญญัติประกันภัยสังคม
กึ่งสำคัญ เพราะจะต้องมีการบังคับแก่ประชาชนทั่ว ๆ ไป แต่จำว่า
พระราชบัญญัติที่ส่งถึงมือสมาชิกโดยกระชั้นชิดอย่างนั้น จะให้สมาชิกได้มี
พิจารณาได้อย่างไร หรือเห็นว่าการที่ส่งถึงมือสมาชิกไปนั้นไม่ได้ให้โอกาส
แก่สมาชิกจะให้พิจารณาให้รอบคอบจะรอดชีวิตไปทีเดียว ขอได้โปรดท่าน
รัฐบาลขอได้โปรดสำนักได้จา การที่ส่งฉบับนั้นตามระบอบประชาธิปไตยจะมี
อยู่ได้ก็ด้วยความปลอดภัยร่วมกันของสมาชิกทางฝ่ายสนับสนุน และสมาชิกที่

ไม่ใช่ฝ่ายสนับสนุน ซึ่งจะเรียกว่าฝ่ายค้านก็ไม่ถูก เพราะถ้าได้มีสมาชิก
อภิปรายว่าไม่ได้มีฝ่ายค้านอยู่แล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้ชื่อว่าสมาชิก
ที่ไม่ได้มีโอกาสสนับสนุน นั้นก็ขอได้โปรดมีโศกาสพิจารณาด้วยให้ถ้อยเท็จว่า
จะเป็นการควรหรือไม่ควรอย่างไร ร่างพระราชบัญญัตินั้นมออยู่ต้องอยู่ด้วยกัน
ที่จะพิจารณาที่จำเป็นจะต้องคนตบตกฎหมายว่าจะสมควร มขอปกครอง
อย่างไรก็จะได้ช่วยรอมกันพิจารณาทุกทอง ความสำคัญของสมาชิกก็มีอยู่
สมาชิกฝ่ายที่ไม่ได้มีโอกาสสนับสนุน ก็เป็นความสำคัญที่ทำให้การปกครอง
ความระบอบประชาธิปไตยนั้นมีความสำคัญยิ่งขึ้น และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็น
การที่ทำให้สมาชิกที่สนับสนุนรัฐบาลนั้นได้มีความสำคัญยิ่งขึ้น ถ้าหากว่าไม่มี
สมาชิกที่ไม่ได้มีโอกาสสนับสนุนรัฐบาลอยู่แล้ว ความสำคัญของสมาชิก
สนับสนุนรัฐบาลนั้นก็ไม่มี เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอให้รัฐบาลได้โปรด
ขอความกรุณาให้แก่มชิกดังกล่าว ขอได้โปรดได้ระงับการเปลี่ยนแปลง
วาระนี้ ขอให้สมาชิกได้มีโอกาสได้นำไปพิจารณาได้ครั้งต่อครั้งหนึ่งให้
รอบคอบ จะได้มีโอกาสมากราบเรียนตักททองประเด็นที่ควรจะเป็นแกกคกแก
รัฐบาลได้เต็มที่ เพราะฉะนั้นขอได้โปรดมีพิจารณาด้วย

พลอากาศเอกพิน รณนภากาศ อุตสาหกรรม รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงคมนาคม : รัฐบาลขออภัย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขออภัย ท่านยังคิดใจใหม่จะ
จะขอให้ที่ประชุมฉฉฉ

นายทิม ภูวิวัฒน์ (อุปราชธานี) : ยังคิดใจ ขอให้ที่ประชุม
ฉฉฉด้วย ถึงจะแพ้ให้ไป

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ตามที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้เสนอ
เปลี่ยนแปลงวาระคราวนี้ กฎหมาย ๒-๓ อย่างที่เสนอเปลี่ยนแปลงวาระ
มาพิจารณาก่อนหน้าแบบนโยบายที่สำคัญของรัฐบาล เพราะฉะนั้น

นโยบายร่างกฎหมาย ๓-๓ ฉบับที่ยกก่อนหน้ากรณีเรื่องเกี่ยวกับสมาชิกซึ่ง
รัฐสภาหรือที่ประชุมหรือที่ประชุมหรือที่ประชุมหรือที่ประชุมหรือที่ประชุมหรือที่ประชุม
อย่างไรก็ตาม ตามข้อบังคับข้อ ๒๓ ก็ได้กำหนดไว้ว่าการประชุมปรึกษาของ
ความเห็นการตามระเบียบวาระ เงินค่าประชุมจะได้ลงมติเป็นอย่างไร เรื่อง
ก็แสดงแก่ท่านประธานที่ประชุมชาติ ที่ประชุมจะลงมติเป็นอย่างไรแต่ก็ปล่อยให้
ได้ให้ข้อปฏิบัติกันไปปฏิบัติกันมา ผลสุดท้ายข้อกฎหมายก็ถูกนำไปแปลว่า
อย่างนั้นผมเห็นว่าไม่ใช่ในใจนักกีฬา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะเห็นอะไรไม่มีอะไรที่ท่านข้าพเจ้า
ขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยกันแล้วกัน เขาจะท่าน

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : หน้าที่ของท่านประธานจะต้องทำ
อย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะถูกแก้ท่าน ก็ฟังเขาบ้างซี

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ก่อนที่จะได้มีการ
วินิจฉัยถึงปัญหาที่จะได้มีการเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระตามคำเสนอ ของ รัฐสภา
หรือไม่ ข้าพเจ้าใคร่จะขอให้ที่ประชุมวินิจฉัยประการหนึ่งก็คือว่า ข้าพเจ้า
ได้สังเกตมาเป็นอันมาก ความจริงก็เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เท่าที่ได้
สังเกตมาทฤษฎีทฤษฎีของการทำงานของรัฐบาลนั้น ข้าพเจ้ามีความข้องใจ
และใคร่จะขอเรียนต่อรัฐบาลว่าความวิ้งงวอนได้ เกิด แก่หมด หมี่สมาชิกอยู่
ประการหนึ่งคือ กฎหมายสมาชิกที่เสนอต่อสภา เมื่อจัดระเบียบวาระ
แล้วทุกคนก็เตรียมพร้อมที่จะเสนอต่อรัฐสภาเพื่อให้ นำไปปฏิบัติตามความ
กติกาคำเห็นของท่านสมาชิกนั้นต่อไป แต่ทุกครั้งที่รัฐบาลมักจะเสนอ
พระราชบัญญัติในความคิดความเห็นของรัฐบาลเอง ต่อรัฐสภามาเป็นอันนับ
หลัง แต่เมื่อมาถึงรัฐสภา รัฐบาลได้ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระเขากฎหมาย
ของรัฐบาล เขานโยบายของรัฐบาล เขาความคิดความเห็นของรัฐบาลนั้น
ขึ้นมาไว้ข้างหน้าเสียก่อนทุกครั้งไป ทำให้ความคิดความเห็นอันเป็นร่าง

พระราชบัญญัติของสมาชิกนั้นอยู่ในลำดับหลังต่อไป ๆ และค้างพิจารณา
 ทกยคทกตมัย จริงอยู่เราไม่มีความข้องใจอะไรจนเกินไปนัก แต่มีความ
 ด้กนอยเนอตาใจอยู่ประการหนึ่งว่า คติายประหนงจาร์ฐบาตณมิได้เคารพ
 ติทธิ มิได้เคารพในความคึกคักความฮาน มิได้เคารพในนโยบายของสมาชิ
 แต่ประการใด การเสนอถ้าหากว่ากิจการของรัฐบาลนั้น ร่างพระราชบัญญัติ
 ของรัฐบาลนั้นเป็นการค่อน มีความจำเป็นเราให้ แต่ทุกครั้งที่เราได้เห็นมา
 กฎหมายที่รัฐบาลขอเสนอเอามาพิจารณาในสภานกอนนท บางครั้งไม่ความ
 ด้กัญ บางครั้งไม่ได้มีการบังคับแต่ประการใด แต่คล้าย ๆ ด้วรัฐบาล
 จะค้ำนงถึงค้ำนคึกคักความเห็นของคนเป็นใหญ่ ปราศจากการเคารพสิทธิ
 ปราศจากการเคารพความคึกคักความเห็นของบรรดาเพื่อนสมาชิคด้วยแทบทั้งด้น
 ยกค้อย่างอนนจะแด้คงให้เห็นชัดเจนว่ากฎหมายประกนด้งค้มกต กฎหมาย
 เจนคณตงฮารมทรพยกต มีความด้กัญบังคับงคด้กกฎหมายของเพอ
 ด้มาชิคแต่ประการใด ข้าพเจ้าขอให้ทประชมอนจณย หากอนจณยว่าความ
 ด้กัญไม่มยงหยอนกด้กนแด้ว ข้าพเจ้าจะตคความไปด้วรัฐบาลนมิได้
 เคารพความคึกคักความเห็นของท่านสมาชิคแต่ประการใด เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จงขอเชิญชวนให้บรรดาเพื่อนสมาชิคทงหลาย ขออย่าได้มีการเปิดย
 ระเบียบจาระ เพื่อทรงใจซึ่งสิทธิความคึกคักความฮานของบรรดาสมาชิคค้อย
 ฐิสถานค้อยไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องตั้งท่าน เขาตะ เห็น
 จะพอแด้กท่าน ก็ไม่มีอะไรรอกท่าน ข้าพเจ้าจะขอให้ทประชมอนจณย
 ท่านผู้ใดไม่เห็นสมควรเปิดย คคองใจด้ตามระเบียบจาระเดิม ไปรคยกมือชน

มีสมาชิคยกมือ ๓๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะเปิดย
 ระเบียบจาระได้ค้ำนทรัฐบาลเสนอ ไปรคยกมือชน

มีสมาชิคยกมือ ๔๗ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเปิดยื่นระเบียบวาระ
 ประชุมตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๑๖
 ก่อนไปพิจารณาในหมายเหตุ ๗ ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๑ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติว่า
 ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๗๑.

หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช
 ๒๔๗๗ ได้ใช้มานานแล้ว สันนิษฐานปรับปรุงให้เหมาะสมแก่กาตสมัย ประกอบ
 กับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่ม
 เต็ม พุทธศักราช ๒๔๗๕ ก็ได้บัญญัติเกี่ยวกับการกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้
 สันนิษฐานจะแก้ไขให้สอดคล้องต้องกัน ในการนี้คณะรัฐมนตรีได้บัญญัติเป็นพระราช
 บัญญัติใหม่ทั้งฉบับ

พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

พ.ศ. ๒๔๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ให้เหมาะสมแก่กาลสมัย

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๔๖๖"

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๖๗

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

"การเวนคืน" หมายความว่า การบังคับเวนคืนที่ดิน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น ตามเงื่อนไขแห่งพระราชบัญญัตินี้

"เจ้าหน้าที่" หมายความว่า กระทรวง กรม ในรัฐบาลหรือทบวง การเมืองอื่น หรือบุคคลผู้กระทำการเพื่อประโยชน์ของประชาชน ซึ่งมีอำนาจที่จะกระทำการใด ๆ ที่ได้รับอำนาจให้กระทำหรือควบคุมการเวนคืน

อสังหาริมทรัพย์ได้

หมวด ๑
การเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๕ อสังหาริมทรัพย์ซึ่งรัฐต้องการเพื่อกิจการใด ๆ อันจำเป็น
เพื่อการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือการอันจำเป็นในการเมืองในประเทศ
โดยตรง หรือการได้มาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือประโยชน์ของรัฐอย่าง
อื่นนั้น เมื่อมิได้ตกลงในเรื่องการโอนใจเป็นยอมอย่างอื่น ให้เวนคืนตามบทแห่ง
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖ เมื่อรัฐบาลได้ตกลงจะกระทำกิจการใดดังกล่าวในมาตรา ๕
แต่ยังมีได้กระทำการสำรวจที่ดินเจาะจงให้แน่นอน จะได้ขอพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่คาดว่าจะเวนคืนนั้นชนดบหนึ่ง

ในพระราชกฤษฎีกานั้นให้ระบุ

- (ก) ความประสงค์ที่ดินเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- (ข) เจ้าหน้าที่ดินเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
- (ค) กำหนดเขตที่ดินที่ของเวนคืน

ใหม่แผ่นที่หรือแผ่นผังประเมินเขตที่ดินในบริเวณที่คาดว่าจะต้องเวนคืน
และแสดงเขตที่ดินที่อยู่ในบริเวณที่ประเมินนี้ ติดไว้ท้ายพระราชกฤษฎีกา
นั้น แผ่นที่หรือแผ่นผังดังกล่าวมานี้ให้ถือว่าเป็นส่วนแห่งพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกาเช่นว่านั้นอายุสี่ปี หรือตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้
ในพระราชกฤษฎีกานั้นแต่ต้องไม่เกินห้าปี แต่จะเห็นว่าจำเป็น เพื่อทำ
การสำรวจที่ดินที่เจาะจงของเวนคืนนั้น

มาตรา ๗ ภายในกำหนดอายุแห่งพระราชกฤษฎีกา ที่ออกตามความ
ในมาตรา ๖ ก่อน เจ้าหน้าที่ดินที่เขาไปกระทำกิจการใด ๆ ในที่ดินซึ่งอยู่ภายใน
เขตตามแผนที่เท่าที่เห็นว่าจำเป็นเพื่อการสำรวจ แต่ผู้เป็นเจ้าของหรือ
ผู้ปกครองทรัพย์สินโดยชอบด้วยกฎหมาย ต้องได้รับค่าบอกกล่าวถึงกิจการที่

ซึ่งกระทำไม่น้อยกว่าสามวันก่อนเริ่มกระทำกิจการนั้น และชอบที่จะได้รับ
ค่าทดแทนสำหรับความเสียหาย ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่กระทำการนั้น

มาตรา ๘ เมื่อใดที่กระทำการสำรวจที่ซึ่งต้องเวนคืนตลอดทั้งหมด หรือ
เฉพาะแต่ส่วนใดส่วนหนึ่งแล้ว ให้ออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ออกฉบับหนึ่ง เพื่อให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และให้ระบุที่ดินหรืออสังหา
ริมทรัพย์อย่างอื่นที่ของเวนคืน พร้อมทั้งนามเจ้าของหรือผู้ปกครองทรัพย์สิน
โดยชอบด้วยกฎหมาย

ให้มีแผนที่หรือแผนผังแสดงเขตทรัพย์สินที่เวนคืนอย่างชัดเจนไว้ท้าย
พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และให้ถือว่าแผนที่หรือแผนผังนั้น
เป็นส่วนหนึ่งของพระราชบัญญัตินั้น

เขตที่ถนนของบกहतกฎหมายเขตใดโดยชัดเจนก่อนที่จะออกพระราช
บัญญัติ

มาตรา ๙ นอกจากที่จะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้
เจ้าหน้าที่มอบสำเนาฉบับแท้จริงแห่งพระราชกฤษฎีกา และพระราชบัญญัติดัง
กล่าว ในมาตรา ๖ และมาตรา ๘ พร้อมทั้งแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
และพระราชบัญญัตินั้น ๆ ไว้ ณ สถานที่เหล่านี้ คือ

- ก. ททการเจ้าหน้าที่
- ข. ททการผอ.ราชการจังหวัด ซึ่งทรัพย์สินที่ของเวนคืนนั้นตั้งอยู่
- ค. ททการอำเภอ หรือหอทะเบียนที่ดิน (ถ้าหากมี) ในตำบลซึ่ง
ทรัพย์สินที่ของเวนคืนนั้นตั้งอยู่

สำเนาพระราชกฤษฎีกาและพระราชบัญญัติและแผนที่ซึ่งมอบไว้ นั้น
ให้ผู้มีส่วนได้เสียตรวจดูได้โดยไม่คิดมูลค่า

มาตรา ๑๐ นับตั้งแต่วันประกาศพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ดังกล่าวในมาตรา ๘ ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป กรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน
ที่ของเวนคืนนั้นตกมาเป็นของเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าหน้าที่จะมีสิทธิเช่าครอบ

ครองทรัพย์สินนั้นได้ต่อเมื่อได้ใช้เงินหรือวางเงินค่าทดแทนแล้วตามที่บัญญัติไว้ในมาตราต่อไป

ตั้งแต่วันประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป บรรดาการจำนองทรัพย์สิน หรือทรัพย์สินซึ่งมีอยู่ในต่อนอင့်งหวมทรัพย์สินซึ่งเคยค่นหมเบบอนต้นสัดลง แต่สิทธิของผู้นับประโยชน์ในการที่จะได้รับรังใช้จากเงินค่าทดแทน (ถ้าหากมี) นั้นยังคงมอยู่ แต่ผู้นับประโยชน์จะต้องความตามทบัญญัติไว้ในมาตรา ๓๘ หรือถ้าเงินค่าทดแทนนั้นให้แก่เจ้าของทรัพย์สินในวันใดภายหลังก็ต้องร้องขอเสียก่อนฉนั้น

ตั้งแต่วันประกาศพระราชบัญญัติในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป ถ้าผู้มสิทธิในทรัพย์สินนั้นโอนสิทธิให้แก่บุคคลภายนอก บุคคลภายนอกนั้นผู้ตั้งจะเรียกร้องได้ก็แต่เฉพาะเงินค่าทดแทนเท่านั้น

หมวด ๒

เงินค่าทดแทน

มาตรา ๓๑ เงินค่าทดแทนนั้น ให้กำหนดให้แก่

(๑) เจ้าของที่ดินของเงินค่น

(๒) เจ้าของโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่นที่รอลถนไม่ได้ ซึ่งมีอยู่ในที่ดินนั้นในวันออกพระราชกฤษฎีกา ตามความในมาตรา ๖ หรือได้ปลูกสร้างขึ้นภายหลังโดยได้รับอนุญาตพิเศษจากเจ้าหน้าท

(๓) ผู้เช่าที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างในที่ดินค่นของเงินค่น แต่การเช่านั้นของมีหลักฐานแสดงต่อเจ้าหน้าทเป็นหนังสือ และได้ทำไว้ก่อนที่ออกพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๖ หรือได้ทำขึ้นภายหลังฉนั้นโดยได้รับอนุญาตพิเศษ และการเช่านั้นยวไม่ระงับไปในวันหรือก่อนวันที่เจ้าหน้าทได้เข้าครอบครองที่ดิน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างนั้น แต่เงินค่าทดแทนในการเช่าพังกาหนดให้เฉพาะที่ผู้เช่าได้เสียหายจริง ๆ โดยเหตุค่นของออก

จากทัศนหรือบ้านเรือนก่อนตั้งสัญญาเช่าหรือรับ

(๔) เจ้าของคนใดคนหนึ่งซึ่งอยู่ในที่ดินในวันออกพระราชกฤษฎีกา ตามความในมาตรา ๖ หรือปลัดชกนภายหลังโดยได้รับอนุญาตพิเศษ

(๕) เจ้าของโรงเรียนหรือตั้งปลัดสร้างทรอดอนใดซึ่งอยู่ในที่ดินในวัน ออกพระราชกฤษฎีกาตามความในมาตรา ๖ แต่เจ้าของโรงเรียนหรือตั้ง ปลัดสร้างทรอดอนใดนั้น ต้องไม่เป็นผลจากตั้งทรอดอนตั้งเหล่านั้นไป เมื่อ เพียงแต่ได้รับแจ้งความของเจ้าของที่ดิน แต่เงินค่าทดแทนดังกล่าวในอนุ มาตรา ๕ นี้ พึงกำหนดให้เฉพาะการขอโรงเรียนตั้งปลัดสร้างรวมทั้งค่า ปลัดสร้างใหม่ด้วย

(๖) บุคคลผู้เสียสิทธิในการใช้ทาง หรือเสียสิทธิในการวางท่อน้ำ ท่อระบายน้ำ สายไฟฟ้า หรือตั้งขนซึ่งกีดขวางถนนคน ซึ่งของโฉนดคน ความมาตรา ๓๓๔๘ หรือ ๓๓๕๒ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เมื่อบุคคลเช่นว่านั้นได้ให้ค่าทดแทนในการที่ได้ใช้สิทธินั้น ๆ แก่เจ้าของที่ดิน ไปแล้ว

มาตรา ๑๒ เมื่อตั้งโฉนดคนโรงเรียน หรือตั้งปลัดสร้างแต่เพียงส่วน หนึ่ง เจ้าของจะร้องขอให้โฉนดคนส่วนที่ยังเหลืออยู่ซึ่งไร้การไม่ได้นั้นด้วยก็ได้ เมื่อขอพบพาทกัน ให้ตั้งอนุญาโตตุลาการ ดังที่ได้บัญญัติไว้ใน มาตรา ๒๘

มาตรา ๑๓ เนื่องจากการที่โฉนดคนที่ดิน ถ้าเนื้อที่คนแบ่งได้เหลือ อยู่น้อยกว่ารอยตารางเมตร หรือที่ดินใดด้านหนึ่งต่ำกว่าสี่เมตร เจ้าของ จะร้องขอให้โฉนดคนที่ดินนั้นหมดทั้งแบ่งได้ แต่ที่ดินที่เหลือนั้นต้องไม่ติด ต่อเป็นผืนเดียวกับที่ดินแปลงอื่นของเจ้าของเดียวกัน

มาตรา ๑๔ เงินค่าทดแทนที่จะให้แก่เจ้าของตามมาตรา ๑๓ นั้น ถ้า

ชน หรือการเช่า ซึ่งได้ทำขึ้นภายหลังจนออกพระราชกฤษฎีกาตามความใน มาตรา ๖ โดยมีได้รับอนุญาตพิเศษจากเจ้าหน้าต เว้นแต่การทำนาหรือการทำสวนตามที่กำหนดตามปกติ

(๒) โรงเรือนหรือสิ่งเพิ่มเติม การเพาะปลูก หรือการทำไม้เจริญ ชน หรือการเช่า ซึ่งปรากฏว่าได้ทำขึ้นก่อนจนออกพระราชกฤษฎีกาตามความ ในมาตรา ๖ โดยขยายชนิดเพื่อประสงค์จะได้รับเงินค่าทดแทน

หมวด ๓

วิธเวณคนอสังหาริมทรัพย์

มาตรา ๑๗ เมื่อได้ประกาศพระราชบัญญัติเงินคนอสังหาริมทรัพย์แล้ว และเมื่อเจ้าหน้าตของขอ รัฐบาลจะได้ตั้งกรรมการคนละหนึ่งหรือหลาย คน ให้มีจำนวนกรรมการคนละหนึ่งอย่างน้อยสามคน คนหนึ่งเป็นพนักงาน ของเจ้าหน้าต นอกนั้นเป็นพนักงานของกระทรวงทบวงกรมอื่น แล้วแต่จะ เห็นเป็นควรสมควร

คณะกรรมการนี้ให้หน้าตตรวจคคคน หรืออสังหาริมทรัพย์อย่างอื่น นอกของเงินคน และพยายามไกล่เกลี่ยให้ตกลงกันในเรื่องจำนวนเงินค่า ทดแทน

นามกรรมการเงินคนอสังหาริมทรัพย์ และตาบตของตขงกรรมการ จะออกไปกระทำการตามหน้าที่นั้น ให้ประกาศในราชกิจจานเบกษา

มาตรา ๑๘ เมื่อได้รับสำเนาพระราชบัญญัติเงินคนอสังหาริมทรัพย์แล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่นายอำเภอจัดการ ให้ ถิ่นนผู้ ใหญ่ บ้านประกาศให้ ราษฎร ในเขตที่ตเถยวของให้ทราบข้อความ ในพระราชบัญญัตินั้น และจัด การโฆษณาให้ทราบโดยวิธีใดชนอื่เท่าที่จะทำได้ ให้เจ้าพนักงานปกครอง ของตบตประกาศแจ้งความไว้ ณ ที่ตน โรงเรือน หรือสิ่งปลูกสร้างซึ่งของ เงินคน และส่งประกาศแจ้งความให้แก่บรรดาบุคคลผู้มีสิทธิได้เงินค่าทดแทน หรือรับชำระเงินจากค่าทดแทนตามมาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๑ อวรรค ๒ แห่ง

พระราชบัญญัติ ซึ่งเจ้าพนักงานทราบได้จากทะเบียนที่ดินหรือจากทางอื่น โดยตั้งประกาศแจ้งความให้บุคคลดังกล่าวได้ชั่งน้ำหนัก หรือโดยทางจดหมาย ลงทะเบียนไปรษณีย์ และเจ้าพนักงานปกครองท้องที่ควรต้องแจ้งให้บุคคลนั้น ๆ ทราบด้วยว่า จะต้องยื่นขอคำขอร้องต่อกรรมการโฉนดที่ดินต่อเจ้าพนักงานในเวลาที่มาตรวจ

มาตรา ๑๘ กรรมการโฉนดที่ดินต้องแจ้งความลงมาให้ข้าเมืองทราบถึงวันที่มาตรวจอย่างน้อยหนึ่งเดือน และเจ้าพนักงานปกครองท้องที่ของแจ้งจนทกำหนดนั้นให้ราษฎรในท้องที่ทราบทั่วกัน ให้เจ้าพนักงานปกครองท้องที่แจ้งแก่บุคคลที่อ้างความผิด หรือประโยชน์ในด้านใดส่วนหนึ่งแห่งทรัพย์สินของโฉนดที่ดินให้ไปขอด้วยตนเองในเวลาตรวจหรือให้ผู้อื่นไปเพื่อแจ้งการขอร้องของตนต่อกรรมการ

ผู้ที่มาเองไม่ได้หรือจะให้อื่นมาแทนไม่ได้พิน ติงทำเป็นเรื่องราว ยื่นต่อเจ้าพนักงานอำเภอจนผิดกรรมการมาตรา

มาตรา ๒๐ เมื่อถึงวันกำหนดนัด ให้กรรมการโฉนดที่ดินทรัพย์สินแจ้งต่อหน้าผู้ที่เกี่ยวข้อง หรือต่อหน้าผู้แทนให้ชัดเจนเท่าที่จะทำได้ จากทรัพย์สินใดบางซึ่งของการโฉนดที่ดินและมีกำหนดเขตเพียงใด ในกรณีที่ดินเขตที่ดินหรือสูญหาย ให้กรรมการโฉนดที่ดินทรัพย์สินจัดการให้บันทึกเขตเสียใหม่

กรรมการโฉนดที่ดินทรัพย์สิน ต้องรวบรวมพยานคำขอร้องทั้งหมดเป็นหนังสือหรือด้วยวาจา ทั้งต้องพิจารณาเรื่องราวมุขมยื่นไว้ขอขานความในความในมาตรา ๑๗ วรรคสุดท้ายด้วย

เมื่อขอพยานกันด้วยเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินของโฉนดที่ดิน หรือด้วยเรื่องอื่น ๆ ซึ่งทำให้บุคคลชอบที่จะเรียกเงินค่าทดแทนได้ตามพระราชบัญญัติ ให้กรรมการพยายามไกล่เกลี่ยระงับข้อพิพาทนั้นให้เป็นที่ตกลงกันได้

ให้กรรมการทำบัญชีรายชื่อบุคคลทางวาเป็นเจ้าของทรัพย์สินอันต้องเวน
คืน กับบัญชีรายชื่อบุคคลทางทรัพย์สินในทรัพย์สิน (นอกจากกรรมสิทธิ์) ซึ่ง
ควรจะได้รับเงินค่าทดแทน และบัญชีรายชื่อบุคคลรับชำระเงินจากค่าทดแทน
แบ่งแยกให้ราคาเป็นค่าชดเชยที่ไม่ขอโต้เถียงประเภทหนึ่ง และเป็นค่าชดเชย
ที่ยังมีขอโต้เถียงอีกประเภทหนึ่ง

ให้กรรมการมีประกาศแจ้งความได้ ณ ที่ว่าการอำเภอ แจ้งวันที่
ได้ทำการตรวจเสร็จเรียบร้อยแล้ว

มาตรา ๒๑ ให้กรรมการเวนคืนสิ่งหาทรัพย์สินทำความตกลง กับผู้มี
สิทธิ์ซึ่งไม่มีขอโต้เถียง และพยายามทำความตกลงกันในเรื่องจำนวนเงินค่า
ทดแทนอันจะต้องใช้ให้กัน

เมื่อได้ตกลงกันในเรื่องนั้นแล้ว ให้เขียนข้อตกลงและเงื่อนไขของ
ข้อตกลงให้ทั้งสองฝ่ายลงลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยาน

เมื่อได้จ่ายเงินค่าทดแทนตามที่ตกลงกันนั้นแล้ว ให้เจ้าหน้าที่มีสิทธิ์
เข้าครอบครองทรัพย์สินอันต้องเวนคืนนั้นได้

มาตรา ๒๒ ถ้าทั้งสองฝ่ายไม่ตกลงปรองดองกันได้ ให้เจ้าหน้าที่มี
หนังสือเสนอกำหนดราคาเดิกราคาไปให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบ

หนังสือเสนอราคาเดิกราคาเช่นนั้น เมื่อมีใบรับหรือรายงานของพนักงาน
เจ้าหน้าที่โดยมีพยานอย่างน้อยสองคนลงนามรับรองคำบอกกล่าวนั้น ได้ส่งแก่
ผู้รับโดยถูกต้องแล้ว ให้ถือว่าได้ส่งแก่ผู้รับแล้ว

มาตรา ๒๓ ถ้าค่าเสนอของเจ้าหน้าที่ไม่คำนึงถึงทรัพย์สินในสิ่งหาอัน
นับแต่จนที่ใครรับค่าเสนอขึ้น คู่กรณีแต่ละฝ่ายมีสิทธิ์ที่จะขอให้คงอนุญาต
ตุลาการตั้งทบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๗ ได้

ถ้าผู้มีสิทธิ์จะได้รับเงินค่าทดแทนไม่เสนอคงอนุญาตตุลาการตั้งกล่าว
ภายในกำหนดหกเดือน ให้ถือว่าราคาเดิกราคาที่เจ้าหน้าที่เสนอเป็นเงินค่า
ทดแทน และเมื่อได้วางเงินค้ำประกันแล้ว เจ้าหน้าที่มีสิทธิ์เข้าครอบครอง

ทรัพย์สินนินได้

มาตรา ๒๔ ถ้าทำด้วยบุคคลซึ่งจะเป็นผู้ได้รับเงินค่าทดแทนไม่พบ ให้
กรรมการเงินค้ำชดเชยหรือกรรมการพิทักษ์กำหนดจำนวนเงินค่าทดแทนตามที่เห็นสมควร
และวางเงินจำนวนนั้นไว้ค้ำชดเชย

เมื่อได้วางเงินค้ำชดเชยแล้ว เจ้าหน้าทรมัสตริชเขาครอบครองทรัพย์สิน
นั้นได้

ถ้าภายในหนึ่งปีนับตั้งแต่วันวางเงิน ผู้มัสตริชที่จะได้รับเงินค่าทดแทน
แสดงตนให้ปรากฏ ผู้นั้นจะยอมรับเอาจำนวนเงินซึ่งกรรมการเงินค้ำชดเชยหา
รมทรัพย์วางไว้ หรือขอให้ตั้งอนุญาโตตุลาการก็ได้

เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งปีแล้ว ห้ามไม่ให้ร้องขอตั้งอนุญาโตตุลาการและ
ผู้มัสตริชที่จะได้รับเงินค่าทดแทนจะร้องขออย่างอื่นไม่ได้ นอกจากจะขอรับเงิน
ค่าทดแทนที่วางไว้ค้ำชดเชยดังกล่าวมาแล้วให้เป็นการเสร็จกันไป

มาตรา ๒๕ ถ้าก่อนที่จะได้รับเงินค่าทดแทนให้แก่ผู้มัสตริชที่จะได้รับ
หรือก่อนพ้นกำหนดหนึ่งปีนับตั้งแต่วันวางเงินในมาตรา ๒๔ หากมีข้อพิพาทเกิดขึ้น
ด้วยเรื่องกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งต้องเงินค้ำชดเชย หรือด้วยเรื่องการแบ่งส่วนแห่ง
เงินค่าทดแทน ให้กรรมการเงินค้ำชดเชยหรือกรรมการพิทักษ์หรือเจ้าหน้าที่ แต่แต่
กรณี พยายามไกล่เกลี่ยข้อพิพาททุกฝ่ายให้ปรองดองตกลงกันในจำนวนเงิน
ค่าทดแทน

เมื่อทุกฝ่ายตกลงกันเฉพาะจำนวนเงินค่าทดแทน แต่ไม่ตกลงกันใน
เรื่องส่วนแบ่งแล้ว ให้วางเงินจำนวนที่ตกลงกันไปวางค้ำชดเชย เงินจำนวนนั้นให้
โอนหรือแบ่งตามคำพิพากษาของศาล หรือตามข้อตกลงแห่งคู่กรณี เมื่อได้
วางเงินแล้วให้เจ้าหน้าที่มัสตริชเขาครอบครองทรัพย์สินนั้นได้

เมื่อไม่เช่นนั้นตกลงกันได้ ในจำนวนเงินค่าทดแทน ให้เจ้าหน้าที่มัสตริช
เป็นหนึ่งต่อส่วนจำนวนเงินค่าทดแทนแต่ขาดไปยังข้อพิพาท ดังที่บัญญัติไว้ใน
มาตรา ๒๕ ถ้าข้อพิพาทฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่ยอมรับเอาตามที่เสนอเช่นนี้ภายใน

สืบหาจนพบถึงแต่จนท ใ้รับค่าเส่นอนทกฝ่ายมีสิทธิขอใ้ตั้งอนุญาโตตุลาการ ตามที่บัญญัติใ้ในมาตรา ๒๘ ได้ และใ้หน้ามาตรา ๒๓ จรรททายมาใ้บังคับ โดยอนุโตม

เมื่อใ้จ่ายเงินค่าทดแทนเสร็จไปแล้ว หรือเมื่อใ้วางเงินค้อค้ำคตตาม มาตรา ๒๓ จรรททายแล้ว หรือเมื่อพนกกำหนดเงาหนงมตงกถางมาขงคน เจาหนาทไมคองรวมผตชอขบคอบคคตผทมาเส่นอคาชอขง ผชอขงมีสิทธิแค จะฟ้องร้องบคคตผใ้รับเงินค่าทดแทนไป หรือผชงมนามจาจะใ้รับเงินท วางศาลใ้แทนน

มาตรา ๒๖ เมื่อไมปรากฏผใ้เป็นเจาของหรือบคคตอนผมีสิทธิ ทจะใ้ ใ้รับเงินค่าทดแทน หรือไมมีคาชอขงเส่นนในเงาหรือคนเงาการกรมการ เวนคณอสังหาริมทพยทาการตรวจ เจาหนาทจะเขาครอบครองทพยสินใน เงาใด ๆ ภายหลังกการตรวจนทใ้ แต่เมื่อเสร็จการตรวจแล้ว บคคตผมี สิทธิตามพระราชบัญญัติอันชอขบทจะเรีหกรของเาเงินค่าทดแทนจากเจาหนาทใ้ ในกรณีเส่นนใ้ใ้ปฏิบัติตามจรรทบัญญัติใ้ในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๔

มาตรา ๒๗ ถ้าเจาหนาทอ้างวาผจาชอขงในขณะหรือก่อนทกรมการ เวนคณอสังหาริมทพยทาการตรวจนเป็นผไมมีสิทธิขอยางใด ๆ ดังทกล่าวใ้ ในมาตรา ๓๓ เจาหนาทจะขบใ้ผชอขงนนชอขจากทไมได้ นอกจากจะฟ้อง ขอใ้ขบใ้ใ้ค้อศาลขงมีอำนาจ

เมื่อคค้อยู่ในระหวางพิจารณา ศาลจะอนุญาตใ้เจาหนาทเขาครอบ ครอบครองทพยสินโดยมีเงื่อนใ้ขอยางใด ๆ (เช่น ใ้ตั้งอนุญาโตตุลาการ หรือ ใ้วางเงิน เป็นคณ) ตามขงศาลจะเห็นสมควรทได้

มาตรา ๒๘ ถ้าจะตองตั้งอนุญาโตตุลาการตามพระราชบัญญัตินี้ ใ้ ใ้รับทบัญญัตินี้แห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาความแพ่ง อันว่าด้วยอนุญาโต ตุลาการบังคับโดยอนุโตม

หมวด ๔
บทเปิดเสร็จ

มาตรา ๒๘ ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่ไร้เงินค่าทดแทนซึ่งได้กำหนดไว้ตามที่ตกลงกันเองหรือตามที่อนุญาตโดยศาลกำหนดให้ภายในสามเดือนนับแต่วันที่ตกลงกันหรือจนที่อนุญาตโดยศาลพระราชทาน ให้คิดดอกเบี้ยร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปี

เงินค่าทดแทนที่อนุญาตโดยศาลกำหนดให้นั้น ถ้าเกินกว่าจำนวนเงินที่วางไว้ตามความในมาตรา ๒๔ หรือมาตรา ๒๕ ให้คิดดอกเบี้ยอย่างเดียวกันในจำนวนเงินที่เกินนั้น

มาตรา ๓๐ ถ้าผู้มีสิทธิจะได้รับค่าทดแทนปฏิเสธไม่ยอมรับเงินค่าทดแทนซึ่งได้ตกลงกำหนดกันเองก็ดี อนุญาตโดยศาลกำหนดให้ก็ดี เมื่อเจ้าหน้าที่ได้นำเงินค่าทดแทนเช่นว่านั้นวางศาลแล้ว เจ้าหน้าที่มีสิทธิเข้าครอบครองทรัพย์สินได้

มาตรา ๓๑ การร้องขอรับเงินที่วางไว้โดยศาลนั้น ให้ร้องขอรับภายในสามนับตั้งแต่วันวางเงิน ถ้าไม่ร้องขอภายในกำหนดเวลาดังว่านั้น ให้รับเงินนั้นและคืนให้เจ้าหน้าที่ไป

มาตรา ๓๒ ผู้ใดเป็นเจ้าของหรือผู้อยู่ในทรัพย์สินซึ่งต้องเจเวนคืน หรือบริวารของบุคคลดังกล่าว ไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่เข้าครอบครองทรัพย์สินตามพระราชบัญญัตินี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๓ พระราชกฤษฎีกา ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการเจเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ให้คงใช้บังคับได้ ในกรณีเช่นว่านถ้าพระราชบัญญัติเจเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ซึ่งได้ออกก่อนวันใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดเงินค่าทดแทนไว้โดยเฉพาะ ให้กำหนดเงินค่าทดแทนเท่าราคาทรัพย์สินที่เจเวนคืน ในวันที่ออกพระราชกฤษฎีกาดังกล่าว

การเวนคืนและการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ที่ไปปฏิบัติไปแล้วก่อนจนใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นต้นใช้ได้

๑๐.๕๕ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐมนตรีขอเสนอ
ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

โดยทบทวนการ จะปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเวนคืนอสังหา-
รมทรัพย์

โดยที่เหตุผลดังต่อไปนี้ โดยที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ พุทธศักราช ๒๔๗๗ ได้ใช้มานานแล้ว สมควรปรับปรุงให้
เหมาะสมแก่กาลสมัย ประกอบกับทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ ก็ได้บัญญัติเกี่ยวกับ
การโอนกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินได้ สมควรจะได้แก้ไขให้สอดคล้องต้องกัน
ในการนี้ควรจะได้บัญญัติเป็นพระราชบัญญัติใหม่ทั้งฉบับ

จึงขอประทานเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร พิจารณาอนุมัติประกาศใช้
พระราชบัญญัตินี้ต่อไป

๑๐.๕๖ น.

นายดิเรก มณีรัตน์ (อภิสราชนัน) : ร่างพระราชบัญญัติว่า
ด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งทางคณะรัฐบาลได้เสนอมานี้ กระผมได้
ตรวจแล้วปรากฏว่า ก็ไปถอดออกเข้ามาจากร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการ
เวนคืน พ.ศ. ๒๔๗๗ เป็นส่วนใหญ่ มีที่แก้ไขบ้างก็อยู่ในบางมาตรา แต่
ก็เป็นส่วนสำคัญเหมือนกัน อย่างไรก็ตามในการที่ทางรัฐบาลได้เสนอแก้ไข

ทรัพย์สินโดยแท้จริง และได้มีการเวนคืนทรัพย์สินนั้นมาภายใน ๕ ปี นับแต่วันหรือให้กำหนดเงินค่าทดแทนเท่าราคาทรัพย์สินที่ตนได้ ชื้อมาจริง”

กระผมมีความเข้าใจในวรรคนี้เป็นอันมาก เพราะจำคำไปกำหนดราคาเท่าที่ เจ้าของเขาได้ซื้อทรัพย์สินมาจริงแล้ว ไม่เป็นขรมเลย แต่ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘ พ.ศ. ๒๔๘๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ นี้ ภูมิอยู่ใน วรรคท้ายแล้วว่า การที่จะไปเวนคืน รัฐของเคาพรรคกรรมสิทธิ์ของเอกชน จะไม่มีกรรมเวนคืนเลยแต่จำเป็นเท่านั้น แต่จนอกจากนั้นเมื่อจำเป็นจะ ต้องเวนคืนแล้ว ก็จะต้องชดใช้ค่าทดแทนอันเป็นขรมด้วย ทนถ้าหากจำไป เพิ่มเติมได้อย่างนั้นแล้ว จะเป็นขรมด้วยประการใด เพราะชื้อของตนมาใน ราคาจริง เช่น สมมติกระผมจะยกตัวอย่าง ค่าดีแก่ไปชื้ออะไร ที่นา มาทำนา สมมติจำเมื่อครั้ง ๔๐ ปีมาแล้ว แก่ชื้อมาจริง ๆ ๕๐๐ บาทเท่านั้นไว้หนึ่ง หนึ่งมาถางมาจนบัดนี้ตกทอดมาเรื่อย ๆ มาถึงรุ่นถัด รุ่นถัดมา เกิดมีความ จำเป็นจะต้องขายที่ดินเพื่อที่จะไปชื้อใหม่ หรือเพื่อที่จะเอาไปลงทุนประกอบ การอย่างอื่นก็ตาม สมมติว่าตนหรือบุตรไปเวนคืนเขา แล้วก็บังคับบอกจำ ให้ใช้ราคาชื้อมาจริง ผลที่สุดก็ได้ไร่ละ ๕๐๐ เท่านั้น และระยะเวลาดัง นั้นคงเคยมาคงหลายสิบปีแล้ว ราคาที่ดินได้เปลี่ยนแปลงมาเป็นอันมาก เช่น ถ้าแก่ไปได้เพียงไร่ละ ๕๐๐ แล้วแก่จะไปทำอะไรได้ อย่างนั้นก็ชื้อว่าไม่เป็น ขรม แต่โดยเฉพาะที่ใดตรวจดูยังมีส่วนที่เห็นจากกฎหมายอันถ้าได้ออกไป แล้ว ก็จะเป็นการให้อำนาจแก่ทางเจ้าหน้าที่จนเกินขอบเขตไป เช่นใน มาตรา ๓๒ ของเดิมที่เขาไม่มีบทลงโทษไว้ด้วย คือว่าถ้าเวนคืนแล้ว ผู้ ครอบครองยังไม่ยอมออกจากที่ดินก็ให้ฟ้องศาล ให้ขับไล่ออกไปได้ แต่ที่ นั้นมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขใหม่ นี้ไม่เขาอย่างนั้นแล้ว คือว่าถ้าหากจำเมื่อใคร ไม่ยอมออกไปจากที่ดินที่เวนคืนแล้วละก็ ให้มีความผิดต้องระวางโทษปรับ ไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ ลงโทษ ลงไปเลย กฎหมายอันนี้จะกลายเป็นกฎหมายเป็นความผิดต่อมหาชน คือ

๑๐.๕๔ น.

นายสวิช พันธเศรษฐ สมาชิกประเภทที่ ๒ : ตามที่ท่านสมาชิก
 นรเศรษฐทนต์ ได้คัดค้านร่างพระราชบัญญัติในข้อความหลายอย่าง แต่ขอ
 เรียนในที่ประชุมว่า ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๖๖ ได้เสนอข้อถก
 น มีหลักการที่จะปรับปรุงกฎหมายดังกล่าวด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพราะ
 เหตุใด ในเทศกติกได้เรียนในที่ประชุมทราบว่า รัฐธรรมนูญแห่งราช
 อาณาจักรไทยซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมในสมัยที่ ๒ ได้กำหนดให้มีการเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์เพิ่มเติมจนมากกว่าเดิมเป็นอย่างมาก ซึ่งในพระราชบัญญัติ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๑๗ นั้น รัฐสภาจะเวนคืนที่ดินมาได้เพียง ๒
 ประการเท่านั้น คือ ๑. เพื่อกิจการอันเป็นสาธารณูปโภค หรือในกิจการที่ทำ
 เหมืองแร่ ๒. เมื่อรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันได้ให้รัฐสภาเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ได้ในหลายแห่งตามนั้น แม้แต่กิจการซึ่งเป็นการของกันประเทศโดยตรง
 หรือการใดมาซึ่งทรัพยากรธรรมชาติ หรือประโยชน์ของรัฐอย่างอื่น นัก
 เพิ่มเข้ามาในรัฐธรรมนูญแล้ว ถ้าหากว่าไม่แก้ไขกฎหมายนั้นแล้ว กฎหมาย
 ที่แก้ไขแล้วจะเป็นอันขาดขัดกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญซึ่งจะบังคับไม่ได้ตาม
 รัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นบทกฎหมายที่แก้ไขซึ่งได้ร่างโดยสภาผู้
 ก่อร่างได้เพิ่มเติมกฎหมายในเรื่องกรณีที่เราของอสังหาริมทรัพย์ และจะให้
 ค่าทดแทนตามราคาเท่าที่ขอมาจริง แต่ที่ท่านได้วางระเบียบเงินดังกล่าวขอ
 ๓๐๐ บาท หรือ ๕๐๐ บาท ครั้นมาถึงเวลาเวนคืนแล้ว สุ่มมั่วว่า ๕๐ บาทจน
 ขอลดราคา ๒๐๐ บาท ครั้นมาถึงตอนที่จะให้เขา ๒๐๐ บาทนั้น ความเข้าใจ
 ของท่านยังคลาดเคลื่อน ท่านจะเห็นได้ว่าในบทของ และได้มีการเวนคืน
 ทรัพย์สินภายใน ๕ ปีนับแต่ถอนคือไม่ใช่หลายสิบปี คือท่านขอมา ๕๐๐
 บาท แต่ท่านไปเวนคืนมาภายใน ๕ ปี หลังจากถอนแล้ว ก็ความราคาเดิม แต่
 ถ้า ๕๐ บาทหมายความว่าราคา ๓๕๐ บาทของท่านนั้นไร้ไม่ได้ ไม่ได้ออกไปถึง
 เพราะฉะนั้นขอท่านบอกค่าแม่ขอมา ๒๐๐ บาท ๓๕๐ บาทมาตามเป็น ๑,๕๐๐

บาท ให้เช่า ๒๐๐ บาทนั้นไม่ใช่ ท่านเข้าใจยังคงคาดเคลื่อนอยู่ ท่านในข้อ
 ต่อไปที่ท่านได้ทักท้วงว่า ในเรื่องการเวนคืนได้มีกฎหมายเพิ่มโทษ คือมีกว
 รมับ ๒,๐๐๐ บาท และจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ในกรณีที่มิยอมให้เจ้าหน้าที่
 ครอบครองทรัพย์สิน ท่านขอให้ท่านมองดูเจตนาของการเวนคืนของสภามทพ
 ของรัฐ การเวนคืนที่ดินมาเพื่อประโยชน์ของรัฐนั้นกเพื่อจะได้ใช้ที่ดินเหล่านั้น
 ให้เกิดประโยชน์ อันเป็นประโยชน์แก่สาธารณชนและแก่รัฐ เมื่อ
 เรายอมปล่อยให้บุคคลเขาไปทำการขุดช่องและขุดของ มิให้เจ้าหน้าที่เขาไป
 ครอบครองและใช้ทรัพย์สินเหล่านั้นได้ ก็จะได้ประโยชน์อะไรแก่รัฐ นอก
 จากจะถ่วงงานของรัฐนั้นให้ล่าช้า ดังซึ่งควรจะเกิดประโยชน์แก่รัฐ และ
 ประชาชนก็จะต้องดำรำไรไปด้วย แต่ผลที่สุดก็เป็นความควาราคาซึ่งในโรงใน
 คัดมาตัง ๕ มี ๓ มี ผลที่สุดรัฐทำอะไรไม่ได้ แต่ประชาชนบางคนก็
 ยอมปล่อยให้ทรัพย์สินนั้นถูกเวนคืนไปแล้วไม่มีการต่อสู้ บุคคลนั้นเขาก็ผ่านไป
 อย่างนี้จะเรียกว่าเป็นกรรมอย่างไร คือหมายความว่าคนไหนที่ยอมให้เวนคืน
 ไปแล้ว ทรัพย์สินนั้นได้เขาไปใช้แล้ว แต่บุคคลบางคนนั้นยังไม่ยอมให้เข้า
 ครอบครอง ไม่ยอมให้เขาไปเกี่ยวของในทรัพย์สิน พยายามที่จะขัดขวาง
 ไม่ให้ทรัพย์สินนั้นเวนคืนไปได้ แล้วรัฐก็จะได้ประโยชน์อะไรจากทรัพย์สิน
 นั้น อย่างไม่ควรแล้วหรือที่เราจะยอมปล่อยให้สภาพการณ์เป็นไปอย่างนั้น ใน
 เมื่อเราถ่วงช้าซึ่งเป็นสาธารณประโยชน์แต่ยอมเป็นกฎหมายสูงสุด ท่านใน
 เรื่องกำหนดค่าชดเชยที่ดินซึ่งท่านอ้างว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญนั้น ท่านจะเห็น
 ได้ว่ารัฐธรรมนูญได้เขียนไว้เป็นหลักบังคับไว้ว่าการเวนคืนที่ดินใด ๆ นั้นจะ
 ต้องชดเชยราคาด้วยความเป็นธรรม หมายความว่ารัฐจะออกพระราชบัญญัติ
 เวนคืน ดมมติว่าออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดินแห่งใดแห่งหนึ่งนั้นจะต้อง
 ไร่ราคาที่ดินเขาคามราคาซึ่งซื้อขายกันในขณะที่ดินนั้น แต่ตามบางกรณี
 จำเป็นต้องมีกฎหมายพิเศษ เพื่อป้องกันผลประโยชน์ของรัฐซึ่งเกิดขึ้น โดย
 บุคคลบางหมู่บางจำพวกที่ถือเอาประโยชน์แห่งการเวนคืน ซึ่งตนเองไม่ยอมให้

เจ้าหน้าที่เขาไปครอบครองทรัพย์สิน ยกตัวอย่างที่ท่านอ้างมาจากกฎหมายที่
 ผ่านไปนั้น ท่านจะเห็นว่าในกรณีนี้พระราชกฤษฎีกากำหนดเขต
 ที่ดินได้แต่กำหนดเขต ๓ ปี ให้เอกชนออกตั้งทรัพย์สิน ซึ่งได้กำหนดไว้
 โดยกฤษฎีกานั่น แต่ผลที่สุดไม่เป็นตกลงกันได้ เพราะการคัดค้าน
 ชัดขวาง ในการที่เจ้าของที่ดินบางคนไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่เขาไปครอบครอง
 และไรที่ดินเหล่านั้น แต่ถึงกระนั้นก็ตามการตั้งอนุญาโตตุลาการ
 ก็ไม่ยอมรับ ต้องเดาจนพันกำหนด & ไปได้แต่ก็มาพ้องคดีในศาลว่าไม่ได้
 ไรที่ดินนั้นให้เป็นประโยชน์ภายในกำหนด & บตามกฎหมายเอกชนออกตั้งหา-
 ทรัพย์สิน นั้นขอให้ท่านพิจารณาค่ากรณีเช่นนี้เป็นเรื่องเอกชนใหม่อย่างไร
 เป็นเรื่องที่กำลังมาตั้งแต่ดั้งเดิม แต่บุคคลหลายสิบคนนั้นยอมรับเอาอย่าง
 ซึ่งผลแห่งการชขาดของอนุญาโตตุลาการว่าได้ราคาเท่ากันเท่าไป แล้ว
 บุคคลเหล่านั้นมารับเงินไปแล้ว ท่านจะเห็นว่าบุคคลเหล่านั้นเสียออกซึ่งควร
 จะได้รับความเป็นธรรมมากกว่า เพราะเขายอมที่จะให้ประเทศชาติได้รับผล
 ประโยชน์จากทรัพย์สินของเขาซึ่งเอกชนโดยไม่มีภาระที่ทั้ง ถ้าหากว่าเรา
 จะถือว่าเมื่อต้องเอกชนใหม่ออกเพื่อให้เป็นไปตามแผนการนั้น เราจะต้อง
 ให้ราคาที่ดินในปัจจุบัน นั้นจะเป็นธรรมอย่างไร เราจะต้องเก็บภาษีอากร
 จากประชาชนที่ใหม่ไม่เห็นไปชัดใช้ราคาซึ่งเขาหาวิธีการถ่วงได้ ไม่ยอมให้
 ได้รับความดีในเดาแน่ ท่านย่อมจะเห็นว่าแม้แต่ในประเทศอังกฤษซึ่งใช้หลัก
 กฎหมายคอมมอนลอว์และเอกซ์คิวติ (Common Law & Exquity) ก็
 กำหนดไว้ว่าบุคคลใดที่จะมาขอความยุติธรรมแล้วจะต้องมาด้วยมืออันบริสุทธิ์
 และบุคคลใดที่แสดงหลักฐานเป็นธรรมแล้ว จะต้องประพฤติตนให้เป็นธรรม
 เพราะฉะนั้นในกรณีนี้ได้ก็ตามถ้าหากว่าจะเกิดมีการที่จะเบี่ยงบาย หรือชัดเจน
 ไม่ให้กิจการของสาธารณะประโยชน์ของแผ่นดินได้เป็นไปโดยชอบแล้ว รัฐ
 จำเป็นจะต้องหาวิธีการให้ได้รับความเป็นธรรมโดยทันท่วงที และในกรณีที่
 เขาไปใช้วิธีการให้เกิดความไม่เป็นธรรมนั้น แม้จะต้องมีการคัดค้านวิธีนั้น

ของบุคคลบางหมู่บางเหล่า เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลเสนอกฎหมายฉบับนี้
 เขามานักเพื่อจะแก้ไขความขัดข้องต่าง ๆ ในอนาคต ยกตัวอย่าง เช่นถ้าข้อ
 ไปในภายหน้าเราไม่ได้จัดการวางหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ไว้ของกันแล้ว ทั่วคราว
 รัฐบาลจะดำเนินการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มาใช้ประโยชน์ของประชาชน
 แล้วรัฐแล้ว ย่อมจะต้องมีบุคคลเข้าไปทำการคัดค้านขัดขวาง ไม่ยอมให้
 พระราชบัญญัติเวนคืนนั้นเป็นไปตามที่รัฐบาลเสนอมานี้ได้ ละคดีขอร้องใด ๆ
 ก็ตาม ท่านจะเห็นได้ว่าทงกันบุคคลทุกคนไม่มีใครจะทำเป็นจะต้องยอม
 เสียสละไปโดยนิตินัย อย่างไรก็ตามขอให้ข้าพเจ้าได้หวังเอาใจซึ่งสิทธิอันได้
 บ้าง เพราะฉะนั้นรัฐก็จำเป็นต้องแก้ไขด้วยวิธีการที่ของมีของกันไว้ต้อง
 หมายไม่ให้เกิดกรณีเช่นนั้นขึ้นได้ ทนทานนเป็นประชาชน ท่านสมาชิกทั้งหลาย
 ก็ยอมทราบแล้วเป็นอย่างดีว่าการที่เราจะดำเนินการใด ๆ ก็ตามนั้นจำเป็นจะ
 ต้องทำไป ซึ่งอยู่ในขั้นหลักและมาตรฐานของการดำเนินการนั้น ๆ ยกตัวอย่าง
 เช่นถ้าเราไม่พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมา พอกฎหมายเวนคืนออกมาอีก
 ก็จะมีวิธีการ เข้า ๑. ค่าเวนคืนนั้นไม่ยอมตามราคามัน เสนอต้องอนุญาต—
 คุกคาม พอดีคราวเสนอต้องอนุญาตคุกคามแล้วทางไหนไม่เสนอมานี้แล้ว
 ปล่อยให้ผ่านไป เมื่อครบปีเงินยังไม่ได้อาจให้เจ้าของที่ดินแล้วจะไม่ไร
 ที่ดินของเขาไม่ได้ เพราะกรรมสิทธิ์ยังไม่ตกมา เมื่อเป็นเช่นนี้พอพัน
 กิ่งหมัด ๕ มีตามกฎหมายเดิม เจ้าของบอกไม่ได้ประโยชน์เลยที่ถนน
 เขย่นกฤษฎีกาใจแล้วก็ไม่ได้เอาไปใช้ประโยชน์ ก็แทมนี่ไม่ได้ เมื่อเป็น
 เช่นนี้การเวนคืนก็ของรถติด แล้วจะต้องเสนอกฎหมายเข้ามาถึงสภา
 ธรรมดา ซึ่งเป็นการที่เรียกว่าไม่สมควรที่จะดำเนินการของรัฐให้ทันที่ของ
 ที่ได้ เพราะฉะนั้นตามที่ท่านสมาชิกได้คัดค้านในหลัก ๒-๓ ประการนั้น ก็พอ
 จะเห็นได้แล้วว่าเราต้องการจะแก้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และมีของกันเหตุการณ์
 ในอนาคตจะไม่ให้เกิดขึ้นเช่นนั้นต่อไป เราต้องการแต่เพียงประการเดียวว่า
 บุคคลทุกคนยอมจะต้องเสียสละให้แก่ประเทศชาติตามส่วนตามความสมควร

แต่ตามกาลเทศะ ไม่อย่างนั้นแต่เราจะรวมในวงสังคมอย่างไรได้ เพราะ
บุคคลบางคนมีความรู้มีความสามารถมั่งคั่งทรัพย์ สามารถที่จะไม่ให้ ทดินของ
ตนถูกเวนคืนไม่ได้ แต่บุคคลออกจำพวกหนึ่งรัฐบาลจะเขาอย่างไรท่านก็ตั้ง
ยอมรับเอาตามนั้น อย่างนั้นจะเรียกเขาเป็นธรรมอย่างไร นี่แหละข้าพเจ้าจึง
ขอตั้งต้นตั้งต้นจากการที่ออกพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติเดิมและกำหนดให้โดย
ให้แน่นอนเช่นนี้ เป็นการชอบแต่รถของแต่ เพื่อของกนบอนุหาที่จะเกิด
ขึ้นในอนาคตและเพื่อรักษาประโยชน์ของรัฐ

๑๑.๐๕ น.

นายพร มณีทอง (สมุหราชคร) : ตามถ้อยแถลงของท่าน
ถึงมากรับประเภท ซึ่งได้กล่าวจบลงไปนั้น ข้าพเจ้าก็พอจะจับเข้ใจจริงได้
แต่ว่าการที่เสนอแก้ไขพระราชบัญญัติการเวนคืนที่ดินมานั้น เพื่อประโยชน์
อันใด แต่ว่าในชั้นต้นข้าพเจ้าใคร่จะขอทราบเงื่อนไขก่อนว่าการที่จะออก
กฎหมายไปนั้น ถ้ากฎหมายใดเป็นธรรมแก่ประชาชนทุก ๆ ไป ก็เรียกว่า
เป็นกฎหมายที่ประชาชนจะต้องเคารพนับถือ ด้วยอาศัยความเป็นธรรมเป็น
หลัก แต่กฎหมายอันใดก็ตามถ้าออกไปแล้วไม่เป็นธรรมแก่ประชาชน ไม่
เป็นธรรมแก่สังคม กฎหมายอันนั้นไม่มีใครเคารพ เขาเรียกว่ากดขี่ มัน
ไม่ใช่กฎหมาย อีกอย่างหนึ่งในการที่จะร่างกฎหมายนั้น ข้าพเจ้าคิดว่ามัน
จะต้องประกอบด้วยความดี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าผู้ร่างกฎหมาย
กฎหมายนั้นเป็นธรรม เรียกว่าการกระทำโดยอารมณืที่ประกอบด้วยญาณ
สัมปยุตต์ คือประกอบด้วยหลักด้วยความดีทุกอย่างทุกประการ แต่ถ้าใน
การร่างกฎหมายนั้นเราไม่มีญาณสัมปยุตต์เลย คือถ้าใช้แต่อารมณ์เป็น
เกณฑ์ กฎหมายอันนั้นจะสำเร็จมาได้ก็เหมือนญาณอปริยุตต์ คือหมายความว่า
ถ้าไม่ประกอบด้วยความดี ถือเอาอารมณ์เป็นเหตุ.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อารมณืกลตา

นายพร มลิตทอง (สมุทรวรสาร) : ข้าพเจ้าได้พิจารณา.....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพรว่าสั้น ๆ หน่อยเถิดท่าน
ถ้าให้เขาเรื่องหน่อยเถิดท่าน

นายพร มลิตทอง (สมุทรวรสาร) : ทนเขาเรื่องแต่ดะครับ เพื่อ
จะให้เห็นจากกฎหมายนั้นเป็นธรรมหรือไม่เป็นธรรม ข้าพเจ้าได้พิจารณาว่า
พระราชบัญญัตินี้โดยตลอดแล้ว ประกอบทั้งได้ฟังท่าน ส.ส. กุศลคดีท่าน
และได้ฟังถ้อยแถลงของท่าน ส.ส. ประเภท ๒ ก็พอจะจับได้ว่าการกระทำ
ต่าง ๆ ในการเวนคืนที่ดินนั้น รัฐบาลของเราได้กระทำมาด้วยความผิดพลาด
เป็นอันมาก เช่นท่านอ้างว่าพอตั้งอนุญาโตตุลาการไป ฝ่ายเจ้าของที่ดินไม่
ยอมตั้งอนุญาโตตุลาการเข้ามา ก็ทำไมถึงทางรัฐบาลเราไม่ใช้วิธีบังคับ
วิธีบังคับนั้นทำได้ เราเห็นว่าตุลาการร้อย คอศาลสถิตย์ยุติธรรมนั้นเอง
เมื่อเราตั้งไปแล้ว เขาไม่ตั้งมา เราไม่เห็นเหตุพร้อมมูลฟ้องร้องได้เพื่อให้
ศาลบังคับให้เขาตั้งมา แต่เรากลับไม่ทำกัน การไม่ทำอาจเป็นเพราะความ
ตระเฉยก็ได้ เมื่อเช่นนั้นความผิดก็ตกอยู่กับเจ้าหน้าที่ รัฐบาลก็ไม่จัดการแก้
เจ้าหน้าที่ก็จะไปตั้งโทษตั้งโทษกับมาจากกฎหมายนี้ไม่ยุติธรรม อย่าง
ข้าพเจ้าก็ไม่เห็นชอบด้วย ยิ่งกว่านั้นการเวนคืนเท่าที่ได้ทราบเรื่องการเวนคืน
เราไม่ทำตามอย่างนั้นไม่ใช้มีรายเดียว เองง่าย ๆ หลังวัดเบญจมบพิตรนั้นแหละ
ได้มีการเวนคืนไว้ในระหว่างตั้งแต่สงคราม เพื่อจะขยายท่าเทียบเรือให้
กว้างขวางออกไป ออกกฎหมายเวนคืนไปแล้วไม่ได้ปฏิบัติเลย ปล่อยให้
การราคาซึ่งกันอยู่อย่างนั้น เจ้าของที่ดินก็ไม่รู้จะปฏิบัติกับที่ดินของตนอย่างไร
ในที่สุดจนต้องเลยมาถึง ๘ ปี ๑๐ ปี แต่ท่านจะต้องการถนนขนาดอะไร
ตั้งสถานีรถไฟ ไม่ใช่พระราชบัญญัติเวนคืนนั้นเสียแล้วกลับไปซื้อที่ดินด้วยเงิน
ตั้งตารางวัดระพันบาท และในที่สุดให้เงินเขาไปตั้งสถานี ในที่สุดขอโอนจริง
เจ้าหน้าที่ระเบียบเขาออกว่าโอนไม่ได้ เพราะจากกฎหมายเวนคืนยังไม่ยกเลิก
ในที่สุดทางรัฐบาลเราก็จะต้องเรียกเงินคืนให้เงินมัดจำเสียด้วย ซึ่งความจริง

รัฐบาลขอของไม่ต้องให้เงินมัดจำใคร เกร็ดคิดอยู่แต่ไปให้เงินมัดจำเขา
 คงदानแต่ไปขอเรียกคืน เขาก็ไม่ให้เขาบอกว่าได้เพียง ๘ แดง ๘ หมน
 เทานน อีก ๒ หมน เขาไม่ได้รับเคยทำไมจะให้เขาคืนคงदान ทวงเจ้าของก็
 ไม่ยอมคน เรืองจงคาราคาซึ่งมาจากคนแต่ละยังจะคงไม่ใช้เงินสำหรับบรรณะ
 ฤดี ข้อทอนนซึ่งทวงมีมีการเจคนอยู่แต่เราไม่ปฏิบัติกันเองต่างหากถะ
 เรืองนเป็นความผิดพลาดของเจ้าหน้าท ขอบทรัฐบาลจะเอาโทษเอาไปยก
 เจ้าหน้าทจะคงปฏิบัติกันไปหะ ๆ หดอม ๆ จรง ข้าพเจ้ายอมรับว่า
 ประโยชน์ของสาธารณชนน้อยเห็นอประโยชน์ของเอกชน แต่ข้าพเจ้ายอมรับ
 พิศดารถวามนอกทน้อย คือถาคความเป็นธรรมนน้อยเห็นอประโยชน์ของ
 สาธารณชน เมื่อเราจะเจคนทคนของเอกชนเขามาเข้ามาให้ได้ประโยชน์
 แก่สาธารณชนที่สาธารณชนทำไม่ไม่กล้าเสียสละบ้างเดา ให้ประโยชน์
 เขาให้หมนคหมท ๕ บนนจากจนข้อจนกระทั่งเจคนหมนเปลี่ยนแปลงมาใช้ว่า
 เปลี่ยนแปลงไปเพราะเหตุพดเมืองเพมชน หมนอาจเปลี่ยนแปลงไปด้วยคำ
 ของเงินตราได้ ในขณะที่เขาขอ ๕ บนนเงินตราขงมีค่าสูงอยู่ พอข้อครบ ๕ บ
 แดงเงินตราหมนเพื่อทนกเขา ค่าของเงินตราค่าเขาจะไปให้เขาได้ประโยชน์
 เท่ากับราคาที่เขาขอเมื่อ ๕ บนน ขอให้ท่านประธานคิดถาคความเป็นธรรมหรือ
 ถาคเงินนเขาเอาไปหาผลประโยชน์ทางอื่นเขายังได้ถอกเงยเยอะแยะ แต่เมื่อ
 เขาคงไปจมอยู่และมาได้เงินตราในจำนวนเท่ากัน แต่ถาคค่าของเงินหมนค่า
 ถากถวนเยอะแยะ อย่างเขากษาคทน ข้าพเจาเห็นว่าในกรณีเช่นสาธาณ
 ชนชอบจะเสียสละได้เพื่อตอบแทนอย่าให้เขาคงได้รับความเสียหาย ถาค
 อย่างกฎหมายจึงจะเป็นธรรม เมื่อเป็นธรรมแต่ถาคต้นประโยชน์ของ
 สาธารณชนถาคจะเอาทนนมาทำอะไรได้ แต่อย่าไปให้เอกชนเขาเสียหาย
 ถาคความเสียหายนจรง ข้าพเจาไม่ได้คิดถาคความเสียหายนมาเป็นญาคเป็นโยม
 กับข้าพเจากแต่ แต่ถาคคิดไว้ในฐานะที่เราเป็นเอกชนเหมือนกัน ถาคไปโดน
 เขากบท่านผู้มนบางที่สนับสนุนวาง ท่านจะคงนงนาคาให้ดเหมือนกัน

เวนคนที่ใด ๆ เพื่อประโยชน์ของรัฐนั้นเรามักมีความจำเป็นที่จะต้องกระทำ เพราะ
 สัมพันธกิจการในการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประโยชน์ของราษฎรนั้นได้
 กว้างขวางกว่าในสมัยก่อนเมื่อมี ข้าบชายเวรมาภมาชนัก ดังเช่นในสมัยนั้นจะ
 เห็นได้ว่าในการบริหารราชการแผ่นดินในสมัยที่ล่วงแถมมานั้น รัฐชาติไม่
 มีความจำเป็นอย่างไรที่จะต้องไปเกี่ยวข้องกับประโยชน์ของประชาชนที่จะมทคน
 หรือไม่ ที่จะมบ้านอยู่หรือไม่ เวลาเจ็บป่วยจะต้องมีการรักษาพยาบาล
 อย่างไรหรือไม่ เวลาแก่จะต้องเลี้ยงรักษาหรือไม่เหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้น
 จะเห็นได้ว่าการบริหารราชการแผ่นดินนั้น ในขณะนั้นมีความกว้างขวาง
 ออกไป กว้างเพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นอันใหญ่หนึ่ซึ่งจะเปิดโอกาส
 ให้รัฐชาติได้ช่วยประชาชนได้กว้างขวางยิ่งขึ้นและในการที่รัฐชาติจะทำได้
 เพื่อช่วยประชาชนก็จำเป็นจะต้องมทคนสำหรับเป็นทตั้งวางรากฐานต้น ๆ ด้วย
 เหตุดังนี้ในรัฐธรรมนูญ ๒๔๗๕ จึงได้ขยายข้อความว่า ให้รัฐมีอำนาจจะ
 เวนคนเพื่อประโยชน์ของรัฐใด ๆ ก็ได้ ถ้าจะกล่าวโดยเฉพาะให้สั้น ๆ ก็คือความ
 กหมายข้อความว่า เวนคนเพื่อประโยชน์ของสาธารณชนอย่างหนึ่ง และเพื่อ
 ประโยชน์ในการตั้งคมตั้งเควาระหนนออกอย่างหนึ่งซึ่งเราจำเป็นจะต้องกระทำ โดย
 เหตุที่มความมุ่งหมายดังนี้และมความปรารถนาในรัฐธรรมนูญ ดังได้กล่าวมา
 แลฉนั้น จึงจำเป็นจะต้องแก้กฎหมายเพิ่มเติมขึ้น ซอนเป็นประการแรก
 ประการที่ ๒ ก็คือกฎหมายฉบับเก่าที่ได้อิมมาแลฉนั้น การดำเนินการ
 ใด ๆ เพื่อประโยชน์ของรัฐก็ เพื่อประโยชน์ในการเหมืองแร่ก็ และเพื่อ
 ประโยชน์ในสิ่งอื่น ๆ ที่ต้องกระทำสำหรับของรัฐชาติ เพื่อประโยชน์ของ
 ประชาชน ก็ปรากฏว่ากฎหมายฉบับเก่าที่รัฐชาติไม่ดำมารถจะดำเนินการ
 เหล่านี้ให้ต้องไปได้ตามโครงการ ตามนโยบายที่แสดงได้ต่อสภาและตาม
 งบประมาณที่ได้อิมได้ เพราะฉะนั้นเมื่อกฎหมายฉบับเก่านี้ไม่ดำมารถที่จะ
 ดำเนินการไปได้โดยที่เราได้ใช้กฎหมายฉบับนั้นมาในชวระยะเดาชนหนึ่ง เรา
 ได้พบข้อบกพร่อง ข้อที่ยังไม่ดำมารถจะเห็นได้ในระยะที่ออกกฎหมายฉบับ

เมื่อไม่ยอมรับ กฎหมายจะทำอะไร กฎหมายไม่ได้เป็นศรีชอง เมื่อเขาไม่ยอมรับ จะตั้งอนุญาโตตุลาการขึ้นไปพิพากัน เจรจากัน จะไปเอาเงินเขาก็ไม่ยอมที่จะรับ เพราะฉะนั้นกฎหมายก็เหมือนหมั้นกัน ทำเรื่องของเราในชั้นหมั้นกันเหมือนหมั้นทำไม่ได้ตามนโยบาย เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องแก้กฎหมาย เพื่อปรับปรุงให้สมบูรณ์ ก็โดยที่เราจำเป็นจะต้องบังคับด้วยหลักเกณฑ์และเมื่อเจ้าหน้าที่พิจารณาเห็นเป็นการสมควร โดยมีการตกลงกันแล้ว เจ้าองค์ควรจะต้องรับเงินค่าทอนไป ถ้าไม่รับ รัฐบาลก็จะของเอาเงินไปอย่างทีขาด และนอกจากนั้นเมื่อวางทีขาดก็เป็นอันเสร็จเรื่องกัน ซึ่งทอนจะตกเป็นของรัฐ ทอนต่อไปอาจจะมีคนคือแพงอก เอาเงินไปแสดงทอนไม่ออกไปก็มี อย่างบางทีเราเดาศนท เจ้าของทอนเงินรับทอนไปแสดงวางทอนไม่ออกเหล่านี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นจำเป็นจะต้องมีกฎหมายได้ มีบทแข่งขันให้แก่มุขมนตรีเหล่านี้ได้ ปฏิบัติตามกฎหมาย จึงได้กฎหมายมาตรา ๓๒ ที่ท่านผู้แทนสมเด็จบอดโลกดำดว่าได้เพมบทลงโทษ ก็เพมบังคับให้เสร็จไป ตั้งนั้นเป็นต้น เมื่อจะพิจารณาถึงความเป็นธรรมและความไม่เป็นธรรมแล้ว ก็ระดมก็อยากจะทำหรือ เว้นแต่รับตั้งหน้าในการที่จะออกพระราชบัญญัติเงินคนฉบับนี้ ก็เพื่อจะให้ดำเนินการตามประโยชน์ของรัฐให้สำเร็จดังต่อไปนี้และประโยชน์ของรัฐ ก็จะทำตั้งหนังสือโดน ทานทั้งหลายซึ่งอยู่ในตงกันหน้าทอคมชยโดยสมบรณ์แล้ว ตั้งเช่นว่าได้ออกพระราชบัญญัติเงินคนอสังหาริมทรัพย์ผ่านสำนักงานและเมื่อออกพระราชบัญญัติไปแสดงจำเป็นต้องมงบประมาณ เพื่อชอชอทางเหล่านี้ และพระราชบัญญัติงบประมาณฉบับนี้ผ่านสำนักงาน ทานกควบคุมโดยสมบรณ์แล้ว เพราะฉะนั้นในการที่จะมีประชาชนแต่เพียงสองร้อยไม่ยอมรับเงินตั้งกล่าวมานั้น ผมคิดว่ามันจะเรียกว่าความไม่เป็นธรรม ซึ่งรัฐบาลจะประตักประตักให้แกราษฎรมันก็อาจเป็นไปไม่ได้ และนอกจากนั้นยังมีเรื่องหนึ่ง คือทบางรายถ้าสมมติว่าราษฎรได้จับของกต ได้ทำประโยชน์ของคนกต ได้ไปอยู่อาศัย ในเรื่องเหล่านี้ ทางรัฐบาลจำเป็นจะต้อง

คำนงอยุ่มากในขณะนั้น เพราะในสมัยเมื่อเรายังเป็นเด็กอยู่คนพดเมืองยังไม่
 มากอย่างปัจจุบัน ในขณะนั้นคนพดเมืองมากขึ้น ความจำเป็นในการต้อง
 เพิ่มผลิตผลผลิตของชาตกมมากขึ้น เพราะฉะนั้นความต้องการจะไดงบประ-
 มาณมาชำระบำรุงความดีของราษฎรพวกเรากันเองให้มาก ขึ้นเพราะฉะนั้น
 ท่านจะเห็นได้ว่าในหลายประเทศนั้นที่คนนั้นจะตั้งให้วางแปลาเงินมีคณษาเป็น
 ดงอยู่เฉย ๆ ย่อมไม่มีประโยชน์ แต่ท่านทั้งหลายที่เคารพจะเห็นได้ว่าในขณะ
 นี้รัฐบาลมีความเดือดร้อนเหลือเกินอยากจะทำว่า รัฐบาลของท่านทั้งหลาย
 นี้แหละ คึงเช่นว่าเรากำลังจะไป ผู้มีเงินทองก็ถือสิทธิ์ในการจะจับของ
 ที่ตนเหล่านั้นเขาใจเป็นจำนวน ๒ ข้างถนนมากมายหมายแห่ง ในเวลาที่
 ประชาชนผู้ยากจนจะไปจับของที่ตนเหล่านั้นไม่ได้ คึงเวลานกรรมชดประทาน
 ก้างชดชดของตั้งมาจากเรือนรายนากมาดพบเพื่อจะมายังท่าเรือ อธิบดีกรม
 ชดประทานได้บอกแล้วว่า ๒ ข้าง พวกกรมเงินไปช้อหมด ไปดงทงช้อไว้ แล้ว
 นอกนั้นยังมีคนมาบอกอีกว่าเพียงกระทรวงมหาดไทยค้ำใจจะตัดถนนจากบางปิ่น
 มา หรือไปผ่านอำเภอบางพุดเพื่อจะเข้ามาพระโชนง เพื่อทางเดินจะได้ใกล้
 เขา กรมพอกกรุงเทพ ๑ นี้ไปจับช้อไว้ทงตั้งข้าง เขามาเด้าให้ฟังว่าคนละ
 ๕๐๐ ไร่ คนละ ๕๐๐ ไร่ จับไว้แล้วสำหรับไว้ขายเอากำไร ด้วยเหตุคึงทาง
 รัฐบาลจำเป็นจะต้องขอความกรุณาท่านผู้มเเกียรติว่า ต้องให้เครื่องมือ
 อื่นทงที่เราจะจัดสรรทคนชนน และสำหรับร่างพระราชบัญญัติเงินคณชนน
 ก็เพียงแต่ว่า ผู้ใดจับของที่ตนมีคณอย่แล้ว ไม่ได้ใช้ประโยชน์ ไม่ได้ขยไม่
 ได้อาศัยทงใจเป็นบ้า เทาทำบว่าทงของให้เสียแปลา ๆ เหตุฉนั้นจำเป็นขยเอง
 ถ้ารัฐบาลเงินคณเพื่อประโยชน์ของรัฐ ก็อยากที่จะให้ราคาแต่เท่าที่เขารช้อใน
 ขณะที่เขาช้อมาโดยราคาคณทท จะเห็นได้ว่าในราคาคณททที่เขาช้อมานน ถ้า
 เราให้กเป็นการที่ค้มคดรอยแสด เพราะเหตุฉนั้นคดอดเดาที่เขาช้อท ทาทคน
 เหล่านั้นให้เบนนหมน ท่านทเคารพทงหลาย ถ้าเราชดคดของจากชยนทมาดง
 ทาเรือ แล้ว ๒ ข้างผู้มเงินไปช้อทเขาใจแล้วไม่ได้ทำอะไรคึงน แต่คดทเขา

นนเป็นหมื่นไม่ได้เกิดประโยชน์แก่คนและแก่รัฐดี กระผมคิดว่าทางทั้งหลาย
 คงจะเห็นถ้าเราควรที่จะบังคับในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าเคยกล่าวได้ว่า ท่านจะเห็น
 ได้ว่า ถ้าจะพูดตรง ๆ ว่า อย่างในประเทศไทย ซึ่งประชาชนดียวมาหา
 ข้าพเจ้า ได้แต่ให้ฟังว่าประเทศอินเดียทำไมอดข้าวในสมัยนั้น เขาบอก
 อดข้าวก็เพราะเหตุว่าตนทำงานมีมาก แต่อดข้าวตนเหล่านั้นเป็นของพวก
 แคนดิดชวิต เป็นของผู้มีเงินทხოไว้ แคนดิดไม่มากทางที่จะไปทำงานไม่ได้ แคน
 ดิดยากจนก็มีจำนวนมาก แต่ก็ไม่ได้มาบรรลจะไปเขานาเหตานั้นได้เพราะ
 ราคาแพง ในที่สุดตนก็คงเป็นตนเป็นหมื่นไม่ได้เกิดประโยชน์อะไร ผู้
 เป็นเจ้าของที่ดินก็ไม่ได้รับประโยชน์ คนจนก็ยังไม่ยอมขายที่ดินไม่ได้ความ
 ผลที่สุดเขาบอกข้าพเจ้าว่าอันแหละที่อินเดียต้องอดข้าวก็เพราะอย่างนี้เพราะ
 ฉะนั้นสำหรับประเทศไทยหากว่าคนจำนวนมากจนก็มีความจำเป็นที่จะต้องหาทาง
 กัดกินให้เป็นธรรม หวังใจว่าทางทั้งหลายจะเห็นได้ว่า ถ้าในเมืองไทยมี
 คนสัก ๕๐-๖๐ คนมททางประเทศแล้ว ก็รัฐไปจัดการจัดสรรไปจนคน
 เขามาถึง ก็ไม่ใช่ดทชค่อมมอดคนดทหรือจะให้ประเทศไทยทั้งประเทศ
 เจ้าของที่ดินเพียงแต่คนเดียวดี ในการที่จะมีเจ้าของที่ดินในประเทศไทยแต่
 เพียง ๕๐-๖๐ คนนั้นเป็นธรรมหรือในเมื่อเราชกกันถึง ๓๗ ล้านคนในเรื่องนี้
 มีแต่ด อย่างประเทศชยปตนนท่านจะเห็นได้ว่าในประเทศชยปตนนมีเจ้าของ
 ที่นายอยู่ ๖๐ เจ้าของท่านเอง แคนดิดคนอื่นคนอื่นไม่หทมาหากัน ก็ยากจน
 เพราะฉนั้นรัฐบาดในสมัยของชยปตกเคยจัดการเป็นเรื่องรุนแรง ซึ่งเขาด
 ก็เป็นดอย่างชยปตด เพราะฉนั้นในการที่รัฐบาดออกกฎหมายฉบับนี้เพื่อ
 ประโยชน์ในเรื่องเกี่ยวกับ เขาแต่เพียงฉนั้นนอยอ ถ้าจับได้โดยไม่ได้ทำ
 อะไร รัฐจะเขามาทำประโยชน์ให้แก่คน ๓๗ ล้านแต่ดี เช่นชดคดองก็เอาแต่
 ราคาเพียงเท่าที่ชชไว้ มีสมาชกบางคนเถียงว่า ถ้าเงินมันคดก็จะทำอย่างไร
 เขาก็ขาดทุนไป เหตวนเป็นตน ก็ท่านคิดแต่เพียงฉนั้นนอยอ ถ้าเงินมันแพงจน

มาบ้างละ ท่านก็ไม่คิดขอก คือเอาพูดเอาแต่ทางเดียว ถ้าสมมุติซื้อที่เขาใจราคา
 ไร่ละ ๒ บาท เงินมันตกลงไปอีกละ จะไปให้เขาราคาในขณะที่เขาซื้อมา
 ตามต้นทุน ถ้าในเดลาเดียวกัน ถ้าเงินมันแพงขึ้นมาบ้างละ ก็คงพูดกัน
 เพราะฉะนั้นเรื่องเงินตกหรือเงินแพงเหล่านี้เป็นเรื่องนาน ๆ มันจะมีอยู่สักหน
 หน่ง ซึ่งในกรณีเช่นนั้นโดยมากมันเป็นเรื่องของสงคราม โรคของหลัง
 สงคราม เป็นต้น ซึ่งประเทศไทยเราเองก็ไม่ได้เคยประสบมาเช่นนั้น ถึงใน
 ขณะที่เราจะยังรักษาเสถียรภาพของเงินไม่ได้ มันก็ไม่ได้ผิดแปลกกันไปมาก
 นัก แดงนอกจากนั้นถ้าหากว่าเงินตกไปจริง ๆ รัฐบาลเองก็ไม่ใช่ใจไม่
 ใจได้ว่าจะไปให้เขาเท่านั้นอาจจะกำหนดเป็นอย่างอื่นไปได้ เพราะใน
 กฎหมายนั้นกมว่า ก็จะกำหนดให้เป็นอย่างอื่น เพราะฉะนั้นตามที่เรียนค
 ท่านสมาชิกแต่ละท่านประธานสภาท่านคงหวังใจว่าจะได้รับความกรุณา ให้ออก
 ไปเสีย

๑๑.๒๗ น.

นายสำนันทน์ สายสว่าง (นครปฐม) : กระผมได้ฟังข้อเท็จจริง
 ของท่านนายกรัฐมนตรี ผู้สันทนงและตั้งใจแทนประชาชนที่จะมีหวังได้
 กรรมสิทธิ์ที่ดินกระจายเป็นกรรมแก่สังคม ในเรื่องกรรมสิทธิ์ ซึ่งข้าพเจ้าได้
 รอคอยมา และได้มุ่งหน้ามาในสถานกมความปรารถนาอย่างยิ่ง อยากจะ
 ให้รัฐบาลหนึ่งรัฐบาลใดจัดในเรื่องกรรมสิทธิ์ให้เป็นกรรมแก่สังคม แต่ว่า
 กฎหมายที่ได้ออกมาแล้ว ผมก็เห็นว่าไม่ได้ผลตามความมุ่ง
 หมายของท่านนายกรัฐมนตรีที่จะบริหารให้เรียบร้อยไปได้ ทั้งนี้เพราะ
 หนึ่งท่านนายกฯ ไม่ได้ เพราะท่านนายกฯ มีงานมาก การตรวจกฎหมาย
 หรือปัญหาต่าง ๆ ย่อมอาจจะไม่ทราบซึ่งประการหนึ่ง หรืออีกประการหนึ่ง
 คนที่ซื้อที่ดินจริงไม่กล้าจะซื้อที่ดินท่านนายกฯ ก็ได้ เกรงว่าจะโกรธ เพราะ
 ฉะนั้นเอาอย่างไรก็ยากไป แต่ผลที่สุดมันเสีย เพราะฉะนั้นผมถึงเรียนว่า
 สันนิษฐานกันสันนิษฐานกันในทางตรรกมมอ คิดคำนึงคิดคำนึงในทางตรรกมมอ

เพื่อประโยชน์แห่งรัฐ เพราะฉะนั้นผู้ชำนาญการของกฎหมายที่วางน กระผม
 เข้าใจว่าคงมีหลายท่าน แต่เจตนาตามนโยบายที่จับหลักใหญ่ ๆ ว่า ๓. ต้อง
 การเดินค้นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ ที่คนได้มาจะทำงานนโยบายให้เป็นที่ยอมรับ
 ร้อย ไม่ให้เกิดกรณีอย่างที่ที่เคยเกิดมาแต่ ๒. คือขงการเพียรราคาให้เป็น
 ขรรณ และก็ไม่ให้บุคคลหาข้อจำกัดตนโดยตนใจมาถ ๆ แล้วผลที่สุดก็มาค
 ก่าไรซึ่งไม่เป็นขรรณแก่สังคม ซึ่งจับหลักได้เป็นหลักสำคัญ แต่ขอหลัก
 สำคัญของตนเองตนทว่าเพื่อไม่ให้ขรรณของนกรู้จักเป็นส่วนตัว เพราะเท่า
 ปรากฏใช้กฎหมายเท่ามากรู้จักว่า เป็นไปด้วยความเรียบร้อยเป็นส่วนใหญ่
 นาน ๆ ถึงจะมีกรณีอย่างหม่อมราชวงศ์หญิงพันชาติหยง ๆ ขนตั้งรายหนึ่ง ยัง
 ประชาชนในต่างจังหวัดด้วยยังไม่มปัญหาใหญ่ สิ่งไรที่จะเป็นประโยชน์แก่
 รัฐแล้วประชาชนร่วมมือเสมอ แม้จะไม่มกฎหมาย แม้แต่ไม่มกฎหมาย
 ประชาชนยังเสียสละเพราะเห็นเป็นประโยชน์แก่รัฐ ประชาชนคนไทยนะมี
 หุดฮอน แต่ความเมอมคนแรงขึ้นมาอย่างนั้นเราเป็นรัฐก็คงจะไป ซึ่งผมถือ
 ว่าเป็นข้อปลัดก้อย ข้อใหญ่ผมเห็นว่นนโยบายของกฎหมายนักคชวจาก
 มุคคตเดินตนทคนใดคากาไร เราจึงได้เขียนมาตราให้คำทบทวนได้ใน
 มาตรา ๓๔ อรรถศคท้าย ว่าแต่ไม่ได้ทำอะไรข้อใจแปลว่า ๆ ถ้าหากว่าจะต้อง
 เดินค้นมาทำประโยชน์แห่งรัฐ หรือจะจำกัดร้อยอย่างไรก็ตาม ฉันทคิดให้ราคา
 แก่เท่าที่ชอมาจริงเท่านั้น ขอนเบนเจตจำนงที่สัดดงามและเบนเจตนาทค
 แต่เจตยอมางหรือแปลว่าฉันทจะเป็นผลเสีย เสียได้อย่างไรจะไม่สมควร
 ประสงค์ของท่านนายก ๆ ผมจะชกตออย่างคนจะเดินค้นตนทกันหนัก และคน
 ตนนไม่ไรใคร คือผมอานาค ผู้ทรงกรมกกรมการ ซึ่งท่านนายก ๆ อาจ
 จะมงานมาก อาจจะไม่ทราบ ราคาที่เป็นจริงเมื่อชอมาจะทราบได้จากท
 โทน นอกจากหลักฐานทางหอทะเบียนตนซึ่งเบนนตกรกรมหารน ซึ่งไม่
 สามารถจะนำสืบทคดังได้ ซึ่งเบนทรบรูในโรงศาล แต่ทผมรู้แต่จ เพราะ
 ว่าผมไร้มจะหากินทางชนได้อย่างไร เพราะตลาดเองราคาเต็มองได้ทุกฉน

ดึงคำไม่รู้จักหมอนอย่างไร ฅนก็ตั้งหันมาหาอีกทางงบประมาณเพื่อได้
 ราวรอยไปเมื่อไอ้กำส ฅนก็ตั้งเดินนโยบายเวนคืนที่ดินตั้งแปลงหนองทรง
 โหล่นก็ตาม เพื่อมาจัดสรรจัดประโยชน์แห่งรัฐ หรือจะตั้งโรงงานอะไรก็
 แดงแต่ฅนก็ตั้งคนของฅนไปซื้อที่ดินแปลงนั้นในราคาตกตงกันเพียงแฉ่นเดียว
 แดงราคาให้ไปบอกกับหอยทะเลบนท้องตงแห่งให้เบ็นราคา ๓ แฉ่น โดยยอม
 เสียค่าธรรมเนียมไม่กัตั้งคักไฟเบย แดงหลังจากฅนก็ออกกฎหมายเวนคืน
 ซึ่งกรรมฅนไม่ได้กระทำอะไรเลย ก็ตั้งให้ราคาฅน ๓ แฉ่น มีมาตราใดบ้าง
 บัญญัติกับฅนก็ได้ ท่านผู้ชำนาญกฎหมายฅนขอเรียนว่าฅนจะไม่เบ็นไปตาม
 เจตจำนงของท่าน ซึ่งฅนขอตอบโดยไปไม่รู้จักหมอนไรฅนจะแย้อยู่แต่จอต
 น แต่ท่านก็พยายามจูงตงความตงมาถซึ่งฅนพร้อมที่จะตั้งรับตง เพราะ
 ฅนฅนฅนขอเรียนได้ก่อนว่า เท่าที่ฅนทราบมาจะจริงหรือเท็จฅนไม่ทราบ
 แต่เท่าที่เขารู้กันในช่วงการตั้งนี้ที่ตงกรรมมากมาจ่า กฎหมายของรัฐบาล
 ฅนออกออกมาโดยมากไม่ค่อยได้ผ่านคณะกรรมการกฤษฎีกา ผ่านเฉพาะท่าน
 ประธานาฎฐาฯคนเดียว กับกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งกรรมการกฤษฎีกา
 นั้น ก่อจะได้พิจารณากฎหมายแต่ตั้งกระทงแต่ตั้งชอนนกรองแต่จอตของอ
 ทงภาษากฎหมาย ทงของรวชองโหว แดงมีกรรมการมากตั้งฅนทงคุณฅน
 ทงน บางกฎหมายเสน่อไปแต่จเขาทงทงมาให้ตอบข้อเท็จจริงกับเขา ไม่
 ทันใจขอค้ณา พอขอค้ณาไม่กลับไป ร่างเองตั้งมาตั้งๆ ตอน ๆ จัดกฎหมาย
 โน่น จัดกฎหมายนี้ ขอโทษ ตั้งอย่างกฎหมายว่าด้วยการขนส่ง กฎหมายว่าด้วย
 การเดินเรือหน้าไทยทงฉบับ กฎหมายว่าด้วยการจราจรทงฉบับ กฎหมาย
 ว่าด้วยรถยนต์ทงฉบับมันไปไม่ได้ ตั้งยกเลิกหมดกรรมเจ้าทำ เพราะมาอยู่
 ในพระราชบัญญัติการขนส่งทั้งหมด ทงกรรมการกฤษฎีกาเขาพิจารณายังไม่ทัน
 ตั้งเรจ ตั้งจระ ว่ากฎหมายทงตั้งฉบับจ่าอย่างไร ไม่ทันใจขอค้ณา
 แดงจมาเสน่อมันกเบ็นกฎหมายท้อาน ๆ แดงก็กลับกันไปได้ แต่การปฏิบัติ
 มันจ่ามาก อย่างทงฅนเรียนอย่างกฎหมายน นนแต่ตงฅนไม่ถูกผู้ทงคุณ

งม งานท่านมาก ท่านอาจจะไม่มีเวลาที่ไหนมาคนค้ำหรือว่าต้อง เจด
นเขากันมาด้อม ๆ แต่ขอประทานโทษท่านประธานกรรมการกฤษฎีกา
ท่านแทนท่านจะดะไว้ถึงนักมันยาก เช่นทยอมรับแต่จ้ดว่าทำอะไรคือ
มีผลบาง เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนใต้เท่าที่เคารพว่า เราจะบอ
อย่างไรอย่างที่ผมกราบเรียนมาน ถ้าได้เท่าเข้าไปเป็นกรรมการเกษ
กรรมราชการด้วย ก็ขอฝากไว้ หรือถ้าใครจะมีโอกาสเป็นกรรมการตาม
ติดก็ขอได้รับทราบไว้ด้วย ผมไม่มีโอกาสจะแปรญัตติ เพราะขยู่ห
อย่างหนึ่ง อีกอย่างหนึ่งแปรไปกต ๕ แต่ม เพราะไม่ใช่ในคัมภีร์หรือ
กรรมการนิติบัญญัติ แต่จะไปร้องขออย่างไรจะบอถึงอย่างไรเขาเกิด
เพราะฉะนั้นสำหรับกฎหมายเช่นใว้แบบนี้ผมขอถาม แต่ท่านยอมรับว่า
จะแก้ ผมยอมรับมัน และอยากจะให้ท่านแสดงออกอันหนึ่งว่า ข้าย
มันเสียตรงไหนถึงต้องออกกฎหมาย

นายเน็น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าขอเสนอตงมติ ท่านผู้
โตเห็นด้วยโปรดรับรอง
มีมติรับรอง

นางสนิ์ เตลาน (นครสวรรค์) : ตามที่เมื่อก่อนท่าน ๘ ๘
ด้านที่ ๆ ได้เรียนถามจากกฎหมายเกา่มนเสียตรงไหน ทางสภานยังไม่ได้ฟัง
ทางรัฐบาลแถลง เพราะฉะนั้นจึงใครจะขอฟังเหตุผลของทางรัฐบาลเสีย
ก่อน เพราะฉะนั้นจึงขอเปิดอภิปรายต่อไป
มีมติรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าจะขอให้ประชุมอันนี้จึง
สมควรจะมีอภิปรายตงมติได้แต่ดูหรือยัง....

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) : ผมเห็นว่าเมื่อก่อนพอ
นายรัฐมนตรีกำลังจะแถลง แต่ท่านประธานไม่เห็น เขาใจว่าท่านคงจะ
แถลงได้โดยไม่ต้องมีการเปิดอภิปราย เพราะรัฐบาลไม่จำเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นจะไม่ต้องหวั่น เพราะเหตุว่า
กษัตริย์เป็นเหตุหนึ่งทุกต้นต้น ๆ ถ้า คชวาชเป็นคชภิปราय ก็เมื่อมีพระองค
ถูกต้องแล้ว ก็ต้องเป็นไปตามข้อบังคับ คือไปขึ้นขอโทษประมุขจนจัญจา
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอฯ ผู้ใดเห็นสมควรจะได้เป็นคชภิปราयต่อไป
ไปตรัยกษัตริย์

สมาชิกยกมือเป็นสงวนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย คือมีคชภิปราय
ลงมติได้แต่ไปตรัยกษัตริย์

สมาชิกยกมือเป็นสงวนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอโทษประมุข
กษัตริย์.....

นายทิม ภรพัฒน์ (อุปราชธานี) : ตามข้อบังคับว่าผู้เสนอนม
ตั้งจะสรุปได้ แล้วเมื่อท่านผู้ใดท่าน ๆ ได้ขอโทษท่านนายกษัตริย์ขอสงวน
อย่าจะขอเรียกท่านนายก ๆ ให้มาสรุปเสียหน่อยเถิดครับ....

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคย ๆ แปล่า สรุปนั้นนะ คืออยู่
ที่ท่านผู้เสนอ แต่ท่านไม่ได้เสนอกันไว้หน้าหน้าของผู้น

๑๑.๓๗ น.

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : กระผมขอขอบ
ท่านสมาชิกนครปฐมดังนี้ ตามที่ท่านสมาชิกบอกว่า ในการที่ออกกฎหมาย
ในมาตราที่ท่านว่า คือหมายความว่าผู้ใดที่ตนไม่ได้ทำประโยชน์แต่จะ
เงินคนก็ให้คิดตามราคาคนที่เข้ามาเป็นการที่เบ็ดเสร็จใหม่การที่คิดโดยการ
ที่เจ้าหน้าที่จะเอาไปขอเงินแล้วจะบอกรัฐบาลให้เงินคนในเรื่องเหล่านี้
ขอแยกกัน ท่านสมาชิกผู้ใดที่เหมือนจะพูดไปหมด วัตถุประสงค์ความเป็น
คนที่จะคอยมากมาย ความจริงหน้าที่ของเราเป็นหน้าที่ที่บัญญัติ เราก็คง
กฎหมายไปนั้นหน้าที่ของเรา ท่านผู้แทนนครปฐม ท่านเมื่อเราออก

กฎหมายไปแดงมีได้กระทำผิดเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายเจ้าพนักงาน
คือตำรวจ อัยการ ทางศาลที่เขาจะคดีขึ้น ท่านจะเห็นได้ว่าถ้าเป็นห้องอย่าง
นั้นออกกฎหมายไม่ได้สักฉบับ เช่นกฎหมายอาญาที่ออกไปแดงออกห้ามไม่
ให้ฆ่ากัน ถ้าฆ่ากันจะเอาไปฆ่าตาย ความจริงฆ่ากันทุกคนในแดนนั้น
ห้ามไม่ได้ มันก็คนละเรื่อง กฎหมายบังคับบัญญัติกันบัญญัติ เพราะฉะนั้น
ในการที่เราจะควบคุมให้คนปฏิบัติตามกฎหมาย ไม่ใช่ขอยกกฎหมาย
กฎหมายเป็นแค่ระเบียบแบบแผน แต่สิ่งที่จะบังคับให้คนปฏิบัติตาม
กฎหมายนั้น เราเป็นเจ้าของปกครองและมีเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานปฏิบัติ
อยู่โดยครบถ้วนแล้ว เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ท่านก็ไม่ควรเป็นห่วงเป็นรองตก
แต่อย่างใด ถ้าเป็นห้องมากนั้นก็คิดจากกลุ่ม แดงก็ออกกฎหมายไม่ได้สัก
ฉบับเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็เห็นจะพอกันแล้วท่าน อธิบดี
ท่าน

นายสนานท์ สายสว่าง (นครปฐม) : คือผมไม่ได้บอกว่าคุณ
คือเขาไปบอกกันว่าเขาไปซื้อทุกคน ๒ คน เจ้าพนักงานเขาก็ต้องเขียน
อย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาของท่าน คือไปจับเขาจะให้
ประมนอนจนคิดว่าท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติหรือ
ไม่ ท่านผู้ใดเห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๑๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
มีสมาชิกยกมือ ๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นเป็นอันว่าประมนอน
มติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตั้งคณะกรรมาธิการสามัญ
หรืออภิสามัญ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอให้ส่ง
กรมการศึกษานานาชาติ ๑๕ นาย ทางรัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ส่งคณะ
กรรมการศึกษานานาชาติ ๑๕ นาย แต่รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย ตกคง
ขอส่งมาอีกได้อีก ๘ ที่ประชุมจะเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ถอดจากที่ประชุมอนุมัติให้คณะกรรมการมีจำนวน ๑๕ นาย รัฐบาล
เสนอ ๗ นาย

จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : รัฐบาลขอเสนอ
๗ นาย ดังต่อไปนี้ ๑. นายพลตำรวจเอกเผ่า ศรียานนท์ ๒. พลจัตวาประมาณ
อดิเรกสาร ๓. นายหยุด แฉงอทัย ๔. นายถวัลย์ พันธุเศรษฐี ๕. นายศักดิ์
ไทยวัฒน์ ๖. นายพลตำรวจตรีบรรดาศิขร์ สัทธาจันทร์ ๗. พระประภาสัทธรรม

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายสุมัน
พุดพันธ์

มีสมาชิกรับรอง

นางระพีพรรณ พรหมวิระ (ระนอง) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
ประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

มีสมาชิกรับรอง

นายจันทสิทธิ์ ฤกษ์สุต (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นาย
ชยภัทร

มีสมาชิกรับรอง

นายประสาธ ไชยะโท (ยะลา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประยุทธ์
เขมศักดิ์

มีสมาชิกรับรอง

นายทิม ไชยของยศ (ศรีสะเกษ) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายประสัท

ไชยะโท

มั่งมาชิกรับรอง

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายพันธ์ อินทวงศ์

มั่งมาชิกรับรอง

นายชาย ส่องคะ (ชลบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนายส้มศักดิ์

ส้มบรรณทรัพย์

มั่งมาชิกรับรอง

นายเพิงศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอนาย

สรพงษ์ ศรรัตน

มั่งมาชิกรับรอง

นายจิตตะเสน ไชยาคำ (พระนครศรีอยุธยา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ

นายรายชอ

มั่งมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อคณะกรรมการมีดังนี้

๑. นายพุดคำรอดเอกเผ่า ศรียานนท์
๒. พงศศิลาประมาณ อภิเรณูสาร
๓. นายหยุด แสงอุทัย
๔. นายสุวัชร พันธุเศรษฐี
๕. นายศักดิ์ ไทยวัฒน์
๖. นายพุดคำรอดศรีบรรณทรัพย์
๗. ดิเรกธเนศ
๘. พระประภาศสังกรรณ์
๙. นาย
๑๐. พงศพัฒน์
๑๑. นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์
๑๒. นายชน อนุภาจ
๑๓. นาย
๑๔. ประหยัด เข้มมศักดิ์
๑๕. นายประสัท ไชยะโท
๑๖. นายพันธ์ อินทวงศ์
๑๗. นายส้มศักดิ์ ส้มบรรณทรัพย์
๑๘. นายสรพงษ์ ศรรัตน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติภายใน ๕ วัน
จอมพล ป. พิบูลสงคราม นายกรัฐมนตรี : ทางรัฐบาลขอให้
แปรญัตติภายใน ๕ วัน

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ๕ วัน ไร่ใหม่ครบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไร่

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : ทางรัฐบาลเสนอ ๕ วัน
ไร่ใหม่ครบ เมื่อขอ ๕ วัน ขอให้ตัด ๑๐ วัน เพราะเป็นอันหยุดระหวาง
ต่อพิศม์กับ ทุ่งนกกังไม้ทันไป ๕ วัน ตั้งแต่ ๑๑-๑-๒ และที่ ๓ ถัดจาก
วันอาทิตย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางเดชาธิการสภาผู้แทนราษฎร
บอกว่า "อันหยุดอันตัดท้ายไม้" "

นายसानนท์ สายสว่าง (นครปฐม) : อันหยุดอันตัดท้ายไม้
อย่างนั้นไม่สมควร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติ
ภายใน ๕ วัน ถ้าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าที่ประชุมอนุมัติให้
แปรญัตติภายใน ๕ วัน

ต่อไปพิจารณาหมายเลข ๕ ร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๗..
คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

(สำเนา)

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๗..

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

เหตุผล

โดยที่การ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ย่อมเกิดขึ้นแก่บุคคลทุกคน ทักขณ
และนาคความเดือดร้อนมาสู่บุคคลนั้น ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องมาจนย่อยแต่
กรณี จึงสมควรจัดระบบการช่วยเหลือชน เพื่อสงเคราะห์และสวัสดิภาพ
อันเป็นเหตุประจักษ์ร่วมกันในความจำเป็นอันอยู่แห่งชีวิตของประชาชน ใน
กรณีที่มีการคลอดบุตร การมีบุตร การเจ็บป่วย พิการ หรือทุพพลภาพ
ชราภาพ และมรณกรรม

**บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๐๐**

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม

เหตุผล

โดยที่การ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ย่อมเกิดขึ้นแก่บุคคลทุกคน ทักขณ
และนาคความเดือดร้อนมาสู่บุคคลนั้น ๆ และผู้ที่เกี่ยวข้องมาจนย่อยแต่
กรณี จึงสมควรจัดระบบการช่วยเหลือชน เพื่อสงเคราะห์และสวัสดิภาพ
อันเป็นเหตุประจักษ์ร่วมกันในความจำเป็นอันอยู่แห่งชีวิตของประชาชน ในกรณี
ที่มีการคลอดบุตร การมีบุตร การเจ็บป่วย พิการ หรือทุพพลภาพ ชราภาพ
และมรณกรรม

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๖..

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เพื่อดูแลความผาสุกและความมั่นคงในการดำรงชีวิตของประชาชน

มาตรา ๓ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๔๖.."

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้ จะใช้บังคับในเขตท้องที่ใด เมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ ในพระราชบัญญัตินี้ "รัฐมนตรี" หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

"พนักงานเจ้าหน้าที่" หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รบแต่งตั้งจากรัฐมนตรีตามพระราชบัญญัตินี้

"แพทย์" หมายความว่า ผู้ที่ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตให้เป็นผู้ประกอบโรคศิลปะตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะ และ

พนักงานเจ้าหน้าที่บรรดงให้เป็นผู้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

“เงินต้นทบทุน” หมายความว่า เงินซึ่งผู้ประกันตน หรือผู้จ้าง หรือรัฐบาลได้ออกส่งมอบเป็นกองทุน เพื่อการประกันสังคมตามพระราชบัญญัติ

“กองทุนประกันสังคม” หมายความว่า กองทุนที่รวมเงินจากเงินต้นทบทุน

“ประโยชน์สงเคราะห์” หมายความว่า เงินหรือสิ่งของ รวมตลอดถึงบริการอื่นใด ซึ่งให้แก่ผู้ประกันตนเป็นรายบุคคลตามพระราชบัญญัติ

“ผู้จ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ้างบุคคลใดทำงานอันมีลักษณะเป็นการประจำจะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานจ้าง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับจ้างทำงานให้แก่ผู้จ้างเป็นการประจำ จะมีสัญญาจ้างเป็นหนังสือหรือไม่ก็ตาม

“ผู้ทำงานส่วนตัว” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำงานในกิจการใดเป็นอิสระของตนเอง ซึ่งไม่ใช่ผู้ทำงานจ้าง

“ผู้ไม่ได้ทำงาน” หมายความว่า บุคคลซึ่งไม่ใช่ผู้ทำงานจ้าง หรือทำงานส่วนตัว

“ค่าจ้าง” หมายความว่า รายได้เป็นเงินซึ่งผู้ทำงานจ้างได้รับจากผู้จ้าง รวมตลอดถึงประโยชน์เพิ่มอย่างอื่น ซึ่งผู้จ้างจ่ายหรือให้ใช้ หรือให้แก่ผู้ทำงานจ้าง เนื่องจากการทำงานให้แก่ผู้จ้างรวมกับรายได้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ และออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

ผู้ประกันตน

มาตรา ๖ บุคคลทุกชนชั้นอายุระหว่างสิบหกถึงหกสิบปี มีสิทธิและอาจต้องถูกบังคับให้ประกันตนตามกฎหมายนี้แห่งพระราชบัญญัตินี้ และการประกันตนเช่นฉนั้น เป็นหน้าที่และหน้าที่เฉพาะตัว

มาตรา ๗ ผู้ทำงานจ้างซึ่งมีหลักแห่งการทำงานเป็นปกติอยู่ในเขตที่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ และได้รับค่าจ้างตั้งแต่ห้าร้อยบาทขึ้นไปต่อเดือน มีหน้าที่ต้องประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ บทบัญญัติในมาตรา ๗ มิให้ใช้บังคับแก่

- (๑) ผู้ทำงานจ้างที่ทำการค้าส่วนตัวตามบ้านของผู้จ้าง
- (๒) ผู้ทำงานจ้างในกิจการอุตสาหกรรม การเกษตรหรือการประมง
- (๓) ผู้ทำงานจ้างเป็นกรรมกรชั่วคราวตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎ

กระทรวง

(๔) ผู้ทำงานจ้างทำงานให้แก่ผู้จ้างตั้งแต่ต้องรายชไป และแสดงรายได้รับรายได้อีกตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗

(๕) ข้าราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ

(๖) คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรชั่วคราว โดยมีสัญญาจ้างกับผู้จ้างเพื่อกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งมีกำหนดเดาไม่เกินหนึ่งปี

(๗) บุคคลที่มีอายุตั้งแต่ห้าสิบขึ้นไป และเป็นพนักงานจ้างชุกก่อนในเขตที่มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ หรือเพิ่งสมัครเข้าเป็นผู้ทำงานจ้างและไม่ได้เป็นผู้ประกันตนมาก่อน หรือเป็นผู้ทำงานจ้างย้ายมาจากเขตที่มีเดิมพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๙ ผู้ทำงานส่วนตัว และผู้ไม่ได้ทำงาน หรือผู้ไม่อยู่ในข่ายบังคับตาม ๗ จะสมัครเข้าประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ได้ โดยผู้ประกันตนต้องมีสุขภาพตามที่แพทย์ได้ตรวจรับรองว่าสมัครเข้าประกันตนได้

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ผู้ได้ส่งสภาพจากการ
เป็นผู้ชดเชยในชายบังคับตามมาตรา ๘ ผู้พ้นจระสังครเป็นประกันตนตามมาตรา ๘
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันสิ้นสุดสภาพก็ยอมทำได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่
กำหนดในกฎกระทรวง และให้ในระยะเวลาการประกันตนของผู้พ้นจระสังคร

มาตรา ๓๑ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ เข้าถึงคณะกรรมการประกัน
ตนตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้ในระยะเวลาการประกันตน
ของผู้พ้นจระสังครไป

มาตรา ๓๒ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๘ ผู้ได้ส่งสภาพจากการ
เป็นผู้ชดเชยในชายบังคับตามมาตรา ๘ และมีได้ส่งสมัครเป็นประกันตนตาม
มาตรา ๓๐ ถ้าพ้นจระสังครเป็นผู้ชดเชยในชายบังคับตามมาตรา ๘ อีกภายใน
ระยะเวลาสองปี ก็ให้ในระยะเวลาการประกันตนของผู้พ้นจระสังคร

มาตรา ๓๓ ผู้ประกันตนผู้ใด ที่ยังส่งเงินสมทบทุนอยู่ ไม่อาจนั้นจะ
อยู่ในเขตที่พระราชกฤษฎีกาให้รับบังคับพระราชบัญญัตินี้ หรืออยู่ในราช
อาณาจักหรือไม่ ก็ให้ถือว่าตนเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๒

กองทุนประกันสังคม

มาตรา ๓๔ ให้ผู้มีหน้าที่ของชอกเงินสมทบทุนเข้าในกองทุนประกัน
สังคมดังต่อไปนี้

- (๑) ผู้ประกันตนต้องชอกเงินสมทบทุนตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้
- (๒) ผู้จ้างต้องชอกเงินสมทบทุนเพื่อผู้ทำงานจ้างในกิจการของ
ตนซึ่งต้องประกันตนตามมาตรา ๘ เป็นรายบุคคล ตามอัตราซึ่งจะได้
ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราช-
บัญญัตินี้

(๓) รัฐบาลต้องออกเงินล้มทบทุนความจำนอง บลคดผ ประกันตน ตามอัตราซึ่งจะได้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา ไม่เกินอัตราที่กำหนดไว้ใน บัญชีท้ายพระราชบัญญัติ

วิธีการ เงินไซ และกำหนดระยะเวลาตั้งเงินล้มทบทุน ให้กำหนด โดยกฎกระทรวง

มาตรา ๓๕ การเพิ่มหรือลดเงินล้มทบทุนนั้น ให้ทำโดยพระราช- กฤษฎีกา

มาตรา ๓๖ ให้กองทุนประกันสังคมอยู่ในความควบคุมดูแลรักษาและ จัดการของคณะกรรมการประกันสังคมและกรมประกันสังคม ตามบทแห่ง พระราชบัญญัติ

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ ผู้ใด ต้องไปรับราชการทหารหรืออัยการทหารตามกำหนดเป็นการชั่วคราว ผู้ นนมีสิทธิได้รับการผ่อนผันยกเว้นการตั้งเงินล้มทบทุนหรือระยะเวลาขึ้น การ ผ่อนผันยกเว้นให้ เรียบจบแก่ผู้ว่าจ้างตามมาตรา ๓๕ (๒) ด้วย ในกรณี เช่นฉนั้น ผู้ประกันตนหรือผู้ว่าจ้างต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบภายใน กำหนดเวลาสามสิบวัน นับแต่วันต้องรับราชการทหารหรืออัยการทหาร แดงแต่กรณี

มาตรา ๓๘ ในขณะที่ผู้ประกันตนกำลังได้รับประโยชน์สงเคราะห์อยู่ใน เดือนใด นอกจากประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการสงเคราะห์บุตร ให้ ผ่อนผันยกเว้นการตั้งเงินล้มทบทุนตามมาตรา ๓๕

มาตรา ๓๙ ในกรณีที่ผู้ประกันตนตามมาตรา ๖ ผู้ได้สิ้นสภาพจาก การเป็นผู้ขอในรายบังคับตามมาตรา ๖ ถ้าผู้นั้นไม่มีครใจจะประกันตนต่อ ไป ก็คงมีสิทธิที่จะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ต่อไปเป็นระยะเวลาหนึ่งเดือน ต่อการเบ็ดเสร็จหนึ่งปี เศษของปีถ้าเกินหกเดือนให้คิดเป็นหนึ่งปี

มาตรา ๔๐ เงินค่าจะได้รับการยกเว้นหรือผ่อนผันตามพระราชบัญญัติ

ผู้ประกันตนโดยความสมัครใจจะต้องนำส่งเงินสมทบตนจนครบทุกงวด
ในระหว่างที่ยังขาดส่งเงินสมทบตนในงวดใด จะไม่สิทธิได้รับประโยชน์
สงเคราะห์ และถ้าขาดส่งหกครั้งติดต่อกันยอมหมดสภาพเป็นผู้ประกันตน

มาตรา ๕๓ ภายในเก้าสิบวัน นับแต่ได้มีพระราชกฤษฎีกาให้ใช้บังคับ
พระราชบัญญัติในท้องที่ใด ให้ผู้อำนวยการระบบข้อมูลทางจ้างทุกคน
ไม่ว่าผู้ทำงานนั้นจะอยู่ในรายชื่อบังคับตามมาตรา ๖ หรือไม่ และให้ระบบค่าจ้าง
และรายการอื่นใดเกี่ยวกับการทำงาน คือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามหลักเกณฑ์
และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีเทศบาลใดเป็นผู้อ้างจ่ายหลังวันที่ได้ มีพระราชกฤษฎีกาให้
ใช้บังคับพระราชบัญญัติ ให้ผู้นายการตามความในวรรคก่อนภายใน
กำหนดเก้าสิบวันนับแต่ตนเป็นผู้อ้าง

มาตรา ๕๒ ในกรณีขอเท็จจริงใน รายการที่เขียนได้ตามความใน
มาตรา ๕๑ เปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้อำนวยการการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
คือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายในสิบห้าวันตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดใน
กฎกระทรวง

มาตรา ๕๓ ผู้อ้างของระบบข้อมูลหักเงินค่าจ้างของผู้ ซึ่งต้องประกัน
ตนตามมาตรา ๖ ตามอัตราที่ผู้ประกันตนจะต้องออกเงินสมทบตน และนำ
ส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในสิบห้าวัน นับแต่จนถึงกำหนดส่งเงินสมทบตน
พร้อมด้วยเงินสมทบตนที่ผู้อ้างจะต้องออก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออก
ใบรับเงินทุกคราวที่ได้นำส่ง

ในการหักเงินค่าจ้างของผู้ ทำงานจ้างนั้น ให้ผู้อำนวยการระบบข้อมูลกระทำได้
ในการจ่ายเงินแต่ละครั้งตามสัดส่วนจนครบอัตราเงินสมทบตนของผู้ ทำงานจ้าง

มาตรา ๕๔ เพื่อเป็นหลักประกันในการประกันตน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
ออกสมุดประกันสังคมให้แก่ผู้ ประกันตนทุกคน แบบและวิธีการออก

ข้อความในสมุดประกันดังกล่าวให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่เจ้าจ้างหรือผู้ทำงานจ้างตั้งสัญญาผู้ทำงานจ้างจะต้องประกันตนตามพระราชบัญญัติหรือไม่ ให้ผู้จ้างแจ้งเรื่องการเข้าทำงานของผู้ทำงานจ้างพร้อมด้วยเหตุผลต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้พิจารณาเห็นว่าผู้ทำงานจ้างไม่ต้องประกันตนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะได้อนเงินสมทบทุนให้แก่ผู้จ้างและผู้ทำงานจ้าง ถ้าได้มีการจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ไปแล้ว ก็ให้หักส่วนที่จ่ายออกไปเสียก่อน

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่เจ้าจ้างประกอบกิจการโดยเหมาค่าแรงงานมอบให้แก่หนึ่งผู้ใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการจ่ายค่าจ้างให้แก่ผู้ทำงานจ้างอีกทอดหนึ่ง ให้ถือว่าผู้รับช่วงดังกล่าวข้างต้นเป็นตัวแทนผู้จ้างและผู้จ้างจะต้องรับผิดชอบในการยื่นรายการตั้งระบบไว้ในมาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ เสมือนผู้ทำงานจ้างเป็นผู้ทำงานจ้างของผู้จ้างโดยตรง

มาตรา ๒๗ ผู้จ้างต้องทำทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้างและรายการหักเงินค่าจ้างตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๓ ตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และรักษาไว้ ณ ที่ทำการเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

ในกรณีที่เจ้าจ้างละเลยไม่ทำหรือไม่รักษาทะเบียนรายชื่อผู้ทำงานจ้างและรายการหักเงินค่าจ้างตามความในวรรคก่อน หรือทำทะเบียนไม่สมบูรณ์เช่นเป็นเหตุให้สงสัยในการกำหนดค่าจ้าง ซึ่งผู้จ้างหรือผู้แทนผู้จ้างปฏิเสธที่จะชดเชยหรือไม่สามารถชดเชยแก่ข้อสงสัยนั้น ๆ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะกำหนดอัตราเงินสมทบทุนได้เองตามมาตรฐานอัตราเงินสมทบทุน และแจ้งให้ผู้จ้างทราบเป็นหนังสือ

มาตรา ๒๘ ผู้ใดมีหน้าที่ต้องเสียภาษีตามประมวลรัษฎากรในปีใด ให้ได้รับการยกเว้นการเสียภาษีตามประมวลรัษฎากร เฉพาะจำนวนเงินเท่าที่นำส่งเป็นเงินสมทบทุนในปีนั้น ๆ โดยหักจำนวนเงินดังกล่าวออกจากยอดเงินรายได้ของตนก่อนการประเมินภาษีตามประมวลรัษฎากร

มาตรา ๒๘ บรรดารายการ เรืองราจ หรือเชกซ์บัตร ทนตอพนกงงาน
เจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ได้รับการยกเว้นจากการเสียอากรแต่ฉบับ
ตามประมวลรัษฎากร

หมวด ๓
ประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๐ ประโยชน์สงเคราะห์ แบ่งออกเป็นประเภท ดังต่อไปนี้

- (๑) เพื่อการคลอดบุตร
- (๒) เพื่อการสงเคราะห์บุตร
- (๓) เพื่อการเจ็บป่วย
- (๔) เพื่อการพิกار หรือทุพพลภาพ
- (๕) เพื่อการชราภาพ
- (๖) เพื่อการฃาปนกิจ

ประโยชน์สงเคราะห์ประเภทใด จะใช้เมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราช-

กฤษฎีกา

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจ่ายประโยชน์สงเคราะห์ให้
เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๑ ประโยชน์สงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้ประกันตน แบ่งเป็น

- (๑) จ่ายเป็นเงิน
- (๒) จ่ายเป็นสิ่งของหรือบริการอื่นใด

ประโยชน์สงเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น อาจจ่ายเป็นเงินหรือสิ่งของ
หรือบริการอื่นใด หรือทั้งสองอย่างก็ได้

มาตรา ๓๒ ผู้ประกันตนต้องส่งเงินสมทบตนแต่ไม่น้อยกว่าหกเดือน
จึงจะมีสิทธิได้รับประโยชน์สงเคราะห์

มาตรา ๓๓ เมื่อมีกำหนดการคลอดบุตรตามความเห็นของแพทย์ หญิง
ผู้ประกันตนย่อมจะได้รับประโยชน์สงเคราะห์ประเภทเพื่อการคลอดบุตร

มาตรา ๓๔ ผู้ประกันตนมีสิทธิขอชดเชยโดยกฎหมายตั้งแต่วันที่ตนขึ้นไป
และบุตรเหตุนางของมรดกโดยซึ่งมีอายุไม่เกินห้าปี ผู้ประกันตนย่อมจะได้รับ
ประโยชน์ซึ่งเคราะห์ประเภท เพื่อก่อตั้งเคราะห์บุตรเจ้าหรือบุตรคนทด
และต่อ ๆ ไป

ในกรณีผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ซึ่งเคราะห์ ดังกล่าวในวรรคแรก
ตายลง ก็ให้จ่ายประโยชน์ซึ่งเคราะห์นั้นแก่บุตรแทนผู้ประกันตน

มาตรา ๓๕ เมื่อผู้ประกันตนเจ็บป่วย ซึ่งแพทย์และพนักงานเจ้าหน้าที่
ตรวจรับรองว่าจะไม่สามารถประกอบอาชีพได้ติดต่อกันเกินกำหนดเจ็ดวัน ผู้
ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ซึ่งเคราะห์ประเภทเพื่อการเจ็บป่วย

มาตรา ๓๖ ในกรณีผู้ประกันตนเจ็บป่วยเรื้อรังเกินกว่าหนึ่งปี ตามข้อ
ทงตั้งของทาง มีจิตบกพร่องหรือประดังอาการเจ็บ ซึ่งแพทย์และพนักงานเจ้า
หน้าที่ตรวจรับรองว่าคนชราที่สมควรภาพประกอบอาชีพหรือควาหรืออดอดไป
และผู้ประกันตนคงสูญเสียรายได้ ได้รับชดเชยบางส่วนหรือทั้งหมด ผู้ประกัน
ตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ซึ่งเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการหรือทุพพลภาพ

มาตรา ๓๗ ในระหว่างผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ซึ่งเคราะห์ ประเภท
เพื่อการ พิการหรือทุพพลภาพอยู่นั้น หากผู้ประกันตนป่วยไข้ หรือละเลยการ
ปฏิบัติตนต่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์หรือรับการผ่าตัดตาม
คำสั่งของเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยไม่มเหตุสุดวิสัยสมควร พนักงานเจ้าหน้าที่
จะงดจ่ายประโยชน์ซึ่งเคราะห์หรือตรวจหรือตัดขาดไปก็ได้

มาตรา ๓๘ ประโยชน์ซึ่งเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการ หรือทุพพลภาพ
ซึ่งผู้ประกันตนจะพึงได้รับนั้น ถอดเป็นค่าชดเชยราย ถ้าอยู่แห่งการรักษา
พยาบาล หรือการผดุงชีพทำให้ผู้ประกันตนมีสมรรถภาพประกอบอาชีพได้
ตามความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม ผู้ประกันตนอาจอดอด
หรือหมดสิทธิ์รับประโยชน์ซึ่งเคราะห์ประเภทเพื่อการพิการหรือทุพพลภาพได้

มาตรา ๓๙ เมื่อผู้ประกันตนมีอายุครบห้าสิบห้าปีบริบูรณ์ และ

ประกันตนหรือผู้มั่งคั่งได้เสียจรรยาบรรณเป็นหนังสือต่อคณะกรรมการประกัน
สังคมได้ ภายในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งเดือนนับแต่วันรับทราบคำสั่งของพนักงาน
งานเจ้าหน้าที่นั้น คำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการประกันสังคมให้เป็น
ที่สุด

ในระหว่างที่รอฟังคำวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการประกันสังคม คำ
สั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ถือว่าเป็นอย่างอื่นไม่ได้

มาตรา ๔๕ ผู้ประกันตนผู้ใดซึ่งคำพิพากษาว่า ได้กระทำความผิด
ตามพระราชบัญญัตินี้ คณะกรรมการประกันสังคมอาจสั่งงดการรับประโยชน์
สงเคราะห์ชั่วคราวระยะใดหนึ่งได้

หมวด ๕

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา ๔๘ ให้คณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะ
กรรมการประกันสังคม" ประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และรอง
ประธานกรรมการคนหนึ่ง กับกรรมการอื่นอีกไม่น้อยกว่าแปดคนแต่ไม่เกิน
กว่าสิบคน แต่งตั้งขึ้นโดยคณะรัฐมนตรี และให้อธิบดีกรมประกันสังคมเป็น
กรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการนี้มี
อำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลและจัดประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม ชำนาญ
พิพาทเกี่ยวกับประโยชน์สงเคราะห์ และจัดบริการอื่นใดอันจะเป็นประโยชน์
แก่การประกันสังคม และมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กำหนดไว้ในพระราช-
บัญญัตินี้

ให้ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการที่ได้รับ
แต่งตั้งดำรงตำแหน่งห้าปี ในวาระแรกเมื่อครบกำหนดต้องไป ให้จับสลาก
ออกจากตำแหน่งถึงหนึ่ง เศษของกองให้บดทิ้งเสีย ผู้พ้นจากตำแหน่งจะได้
รับแต่งตั้งออกได้

มาตรา ๔๖ นอกจากการชดเชยจากตำแหน่งตามวรรคสามในมาตรา

๔๕ ประธานกรรมการ รองประธานกรรมการและกรรมการย่อมพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรานี้ ให้แต่งตั้งประธานกรรมการของประธานกรรมการ หรือกรรมการเข้าแทนแต่โดยกรณี ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งเข้าแทนย่อมอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าที่กำหนดเวลาของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๔๖ การประชุมที่กล่าวถึงของกรรมการมาประชุม ไม่ต่ำกว่าหนึ่งในสาม จึงจะเป็นองค์ประชุม

มาตรา ๔๗ ในเมื่อประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการเลือกตั้งกันขึ้นเป็นประธานในที่ประชุมนั้น

มาตรา ๔๘ การลงมติของผู้นับขอปรึกษา ให้ถือเอาเสียงข้างมากเป็นประมาณ

กรรมการคนหนึ่งยอมมเดียวหนึ่ง ในการลงคะแนน ถ้ามีจำนวนเสียงในการลงคะแนนเท่านั้น ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นโดยเสียงหนึ่งเป็นเสียงขาด

มาตรา ๕๐ บรรดาคำแนะนำหรือข้ออนิจนยชชาติ ของคณะกรรมการประกันสังคม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติตาม

มาตรา ๕๑ ให้คณะกรรมการประกันสังคม มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการชงระเบียบคณะเดียวหรือหลายคณะ เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำแก่คณะกรรมการประกันสังคมทั้งในด้านวิชาการและปฏิบัติการ หรือเพื่อมอบอำนาจให้ปฏิบัติการแทนคณะกรรมการคณะอื่นกรรมการดังกล่าว จะอยู่ในตำแหน่งได้ไม่เกินคราวดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการประกันสังคม

ในการประชุมของอนุกรรมการ ให้นำมาตรา ๕๑ มาตรา ๕๒ และ
มาตรา ๕๓ มาใช้โดยอนุโลม

หมวด ๕
พนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๕๒ เพื่อประโยชน์แห่งการประกันสังคม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่
มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือสอบถามกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สภาภิบาล
ของกิจการหรือเอกชนที่เกี่ยวข้องของให้ส่งแจ้งข้อเท็จจริงและการปฏิบัติ พร้อมทั้ง
เหตุผลเกี่ยวกับการประกันสังคมรวมทั้งให้ส่งสำเนาหลักฐาน หรือสำเนา
เอกสารต่าง ๆ เช่นการจ้างพนักงานจ้าง อัตราค่าจ้าง

(๒) มีหนังสือเรียกบุคคลใดๆ มาข้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการประกัน
สังคม

(๓) เข้าไปยังสถานที่ของกระทรวง ทบวง กรม เทศบาล สภาภิบาล
ของกิจการ หรือของบุคคลใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก
เพื่อตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกันสังคม และให้สัมภาษณ์
ถามหรือเท็จจริง เรียกเอกสารหรือสิ่งของใด ๆ จากบุคคลที่อยู่ในสถานที่เช่น
ฉนั้นมาตรวจพิจารณาได้ตามความจำเป็น ในการนั้นบุคคลเช่นฉนั้นต้องให้
ความสัตย์จริงแก่พนักงานเจ้าหน้าที่

กรณีพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปในสถานที่ตามความในวรรคก่อน ถ้า
ไม่เป็นกรรเวงค่อม ให้แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้ครอบครองสถานที่ทราบต้องให้
ตามเจตจำนงสมควร

มาตรา ๕๓ ในการใช้อำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ พนักงาน
เจ้าหน้าที่ซึ่งแต่งตั้งมากระทำความผิดซึ่งต้องลงโทษตามกฎหมายกำหนดไว้
กระทรวงแลบุคคลที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๕๔ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในพระราชบัญญัตินี้ เป็น
เจ้าพนักงานตามความในกฎหมายลักษณะอาญา

หมวด ๖

การลงทุนของเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๕๕ ให้คณะกรรมการประกันสังคม ตั้งงบประมาณจากเงิน
รายได้ทุกประเภท เพื่อบริการประชาชนตามความจำเป็น ความบริการ และประโยชน์
สงเคราะห์ไว้ตลอดไป

มาตรา ๕๖ เมื่อดำเนินการแล้ว มีเงินเหลือจ่าย ให้จัดการลงทุน
อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยอนุมัติของคณะกรรมการประกันสังคมได้ ดังต่อไปนี้

(ก) นำฝากธนาคารแบบกระแสรายวันหรือประจำ หรือซื้อ
พันธบัตรเงินกู้ หรือหลักทรัพย์มั่นคงใด ๆ

(ข) ในการก่อสร้างหรือให้ยืม เพื่อการก่อสร้างอาคาร ในเมือง
หรือชนบท เพื่อขายหรือให้เช่า ซึ่งดำเนินการโดยรัฐบาล หรือองค์การรัฐบาล

(ค) ในการจัดตั้งนิคมหรือศูนย์กลางฝึกอาชีพ ซึ่งมีฐานะทาง
เศรษฐกิจมั่นคงสำหรับบริการ หรือพัฒนาภาพ หรือประชาชน และมีวัตถุประสงค์
ประสงค์เพื่อประโยชน์แก่ชนมมชน

(ง) ในการก่อสร้างหรือขยาย โรงพยาบาล เวชชนคนไข้ สถาน
ที่ปรุงยา สถานพักฟื้นคนชรา และอุปกรณ์การโรงพยาบาลเกี่ยวกับการประกัน
สังคม

หมวด ๗

การบัญชี การสอบ และการตรวจ

มาตรา ๕๗ ให้กรมประกันสังคมวางและถือใช้ ซึ่งระบบการบัญชีอัน
ถูกต้อง แยกตามประเภทงานส่วนที่สำคัญ มีการสอบบัญชีภายในเป็นประจำ

แต่มีมติอนุมัติร่างรายการ

(๑) การรับและจ่ายเงิน

(๒) ต้นทุนและหนี้สิน

ซึ่งแต่งตั้งกรรมการเป็นอยู่ตามจริง และตามที่ควรตามประเภทงาน
พร้อมด้วยข้อความอันเป็นเหตุที่มาของรายการนั้น ๆ

มาตรา ๕๘ ทวิ ให้คณะกรรมการประกันสังคม ตั้งผู้สอบบัญชี
คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อสอบและรับรองบัญชีของกรมประกันสังคม
เช่นนี้ ๆ ไป

ห้ามมิให้ตั้งประธานกรรมการ รองประธานกรรมการ กรรมการพันก
งานเจ้าหน้าที่ หรือผู้มีส่วนได้เสีย ในการทำงานของกรมประกันสังคมเป็นผู้
สอบบัญชี

มาตรา ๕๙ ผู้สอบบัญชีมีอำนาจตรวจสอบสำนวนบัญชี และ
เอกสารหลักฐานของกรมประกันสังคมในเขตอำนาจได้ทุกเมื่อ และเพื่อ
การสอบบัญชี ให้มีอำนาจได้ถามต่อผู้สอบสำนวนประธานกรรมการ รองประธาน
กรรมการ กรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๐ ผู้สอบบัญชีต้องทำรายงานตรวจสอบโดยข้อความ คำชี้แจง
อันควรแก่การสอบบัญชีที่ไว้ไว้ ตลอดจนความสมบูรณ์ของสมุดบัญชีที่กรม
ประกันสังคมรักษาอยู่ และต้องแสดงด้วยว่า

(๑) งบดุลและบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้น ถูกต้องตรงกับสมุดบัญชี
เพียงไรหรือไม่

(๒) งบดุลย์ และบัญชีซึ่งตรวจสอบนั้นแสดงการงานของกรม—
ประกันสังคมเป็นอยู่ตามจริง และตามที่สมควร ตามข้อความชี้แจงและ
ความจริงของผู้สอบบัญชีเพียงไรหรือไม่

มาตรา ๖๑ ภายในหนึ่งร้อยห้าสิบวัน หลังจากวันสิ้นบัญชีของกรม
ประกันสังคม คณะกรรมการประกันสังคมจะตั้งโฆษณารายงานประจำปี และตั้ง

บัญชีบุคคล บัญชีทำการและบัญชีกำไรขาดทุนเพียงฉบับบัญชี พร้อม
กับรายงานของผู้สอบบัญชี ทดณะกรรมการประกันสังคมตง ชนตามความใน
มาตรา ๕๘

หมวด ๘
บทกำหนดโทษ

มาตรา ๖๒ ผู้ใดไม่ยื่นรายการตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และ
มาตรา ๖๖ หรือยื่นรายการเป็นเท็จ หรือบิดเบ่งรายการอันควรจะต้องแจ้ง
มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท หรือจำคุกไม่เกินสามเดือน
หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๓ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินสิบเท่าของเงินที่มหนาทจะต้องนำส่งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่
เงินค่าปรับนั้น ให้ตั้งเป็นเงินกองทุนประกันสังคม

มาตรา ๖๔ ผู้ใดแจ้งรายการเท็จหรือบิดเบ่ง เพื่อหวังประโยชน์อย่าง
หนึ่งอย่างใด อันตนไม่มัตหริจะได้รับ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๖๕ ผู้ใดแก้ไข -เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมข้อความ เครื่อง
หมายหรือรายการอื่นใดในสมุดประกันคม ซึ่งตนมิได้นำมาจหนาทตาม
พระราชบัญญัตินี้ เพื่หวังประโยชน์สังเคราะห์หรือประโยชน์อื่นใด มีความ
ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

(๒) ประเภทประกันตนตามมาตรา ๕

อัตราเงินสมทบที่นายเคอ				หมายเหตุ
ผู้ทำงานบังคับ		รัฐบาล		
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๕๐ บาท	๕๐ บาท	๒๕ บาท	๒๐ บาท	

อัตราเงินสมทบที่นายเคอ				หมายเหตุ
ผู้ไม่ทำงาน		รัฐบาล		
ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
๕๐ บาท	๓๐ บาท	๓๐ บาท	๓๕ บาท	

๑๑.๕๔ น.

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : รัฐบาลขอประทานเห็นอรรถาธิบายพระราชมัญญัติประกันสังคม
 หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยประกันสังคม เหตุผล โดยที่การเกิด แก่ เจ็บ
 ตาย ย่อมเกิดขึ้นแก่บุคคลทุกประเภท และนำความเดือดร้อนมาสู่บุคคล
 นั้น ๆ และผลที่เกี่ยวของมากน้อยแตกต่างกัน จึงสมควรจัดระบบการช่วย
 เหลือชน เพื่อยังความผาสุกและสวัสดิภาพอันเป็นหลักประกันร่วมกันใน
 ความแน่นอนแห่งชีวิตของประชาชน ในกรณีที่มีการลดระดับ การมีบุตร
 การเจ็บป่วย พักการ หรือทพพภาพ ทุพพลภาพ และมรณกรรม สำหรับ
 พระราชมัญญัติฉบับพระราชมัญญัติที่จัดระเบียบ อันจะเกิดประโยชน์แก่
 ประชาชนโดยตรง นับว่าเป็นพระราชมัญญัติที่จะคงขยายกิจการออกไป
 อย่างกว้างขวาง เหตุผลก็เนื่องจากการเกิด แก่ เจ็บ ตาย เป็นกรรมของ
 มนุษย์ แต่ว่าชาวระชาตที่เจริญแต่ยอมไม่คิดว่า ไม่ยอมปล่อยให้ความ
 เป็นอยู่อย่างนั้น เป็นไปตามยถากรรม ก็ยอมจัดระบบสวัสดิภาพของ
 ประชาชน ซึ่งเรียกกันว่าสังคมสงเคราะห์หรือว่าไซเชียดเดดแพร์หรือว่า
 ไซเชียดชดชด การสังคมสงเคราะห์นั้น เราพึงแยกได้เป็นสองประการหรือ
 สองแขนงคือ การประชาสังเคราะห์อย่างหนึ่ง กับการประกันสังคมอย่าง
 หนึ่ง การประชาสังเคราะห์ได้แก่การที่ช่วยเหลือบุคคลซึ่งไม่สามารถจะ
 ช่วยตนเองได้ เช่นเด็กอนาถา หรือผู้ซึ่งไร้ผู้ปกครอง หรือคนบอด ทพพภาพ
 หรือผู้ ทุพพลภาพ ซึ่งไม่มีคนเลี้ยงดู ดังนั้นงานของคณะประชาสังเคราะห์เป็น
 การที่ช่วยเหลือคนแขนงหนึ่งคือ หมายความว่าบุคคลที่มีอาชีพเป็นเหตุ
 แห่งจะพึงต้องประกันตนเองให้พ้นจากภัยต่าง ๆ ดังได้กล่าวแล้วให้มีการ
 ประกันร่วมกันเรียกกันว่าการประกันสังคม สำหรับในด้านสวัสดิภาพของ
 ประชาชนหรือการสังคมสงเคราะห์ ในต่างประเทศที่ก้าวหน้าแล้วเป็น
 เด็ด ๗๖ ปีแล้ว ถือว่าเป็นกิจการสำคัญยิ่งเพราะจะเกี่ยวเนื่องกับชีวิต ความแน่นอน

บัญญัติคนที่จะต้องประกันตัวเองและเมียชาย ๕๐ ไปแต่งหรือจากทำงานอาชีพ
 มาไม่น้อยกว่า ๑๐ ปี กรมศังกษจะรับปทานาญตามพระราชบัญญัตินี้ สำหรับ
 ประเภทผู้ประกันแยกได้สองประเภท คือผู้ประกันโดยขอบังคับบุคคลตาม
 กฎหมาย คือเป็นพนักงานจ้าง ทมิอาชีพเป็นหลักฐานจะต้องประกันตนเอง
 โดยกฎหมาย ตามที่ประกาศขยายออกไปตามความจำเป็นอีกจำพวกหนึ่ง
 คือพวกสมัครใจไม่ได้เป็นพนักงานจ้างจะเป็นข้าราชการ หรือจะเป็นพวค
 ประชาชนที่ทำงานอิสระ ซึ่งอยู่ในขอบเขตโดยบังคับก็อาจสมัครได้ ใน
 หมวดที่ ๒ ว่าด้วยกองทุนประกันสังคม ก็คือว่าได้เรียนแล้วว่าเป็นการ
 ประกันร่วมกันสามฝ่าย โดยผู้ทำงานจ้างและผู้จ้างและผู้รัฐบาลได้ออก
 ส่วนการประกันตามที่จะได้ประกาศเป็นคราว ๆ ว่าจะต้องชดชงกันคนละส่วน
 ใดเท่าใด สำหรับตามบัญชีราชทัณฑ์พระราชบัญญัติเงินผ่อนมาว่า ในเงิน
 เดือน ๕๐๐ บาท ผู้จ้าง ผู้ทำงานนจะต้องชดชง ๒๕ บาท ผู้จ้างก็
 ชดชง ๒๐ บาท ทางรัฐบาลชดชง ๑๒.๕๐ บาทคงนเป็นตนเป็นตัวอย่าง แล้ว
 ก็สำหรับเป็นผล หึ่งกถดลดลงไปบ้าง ดังที่เราปฏิบัติกันอยู่ในต่างประเทศ
 คงนจะเห็นได้ว่าในหมวดที่ ๒ นักเบงกองทุนประกันสังคม ในหมวดที่ ๓ ก
 ฎาด้วยประโยชน์แห่งการประกันการสังเคราะห์ ก็ประโยชน์ที่พึงได้จากกา
 รลดอบัตร เพื่อการสังเคราะห์บุตร เพื่อการเจ็บป่วย เพื่อการทพดภาพ
 เพื่อการชราภาพ และเพื่อการมาปนิก สำหรับที่จะสังเคราะห์จากนักแยก
 ได้จาเงินสดเบงตั้งของหรือเบงบรการแต่ดแต่กรณี ในหมวด ๔ หมวด ๕
 หมวด ๖ และหมวดอื่น ๆ ก็เบงแต่บรการที่เกี่ยวของกับการจัดระเบียบการ
 ประกันสังคมในด้านบริหาร ในสารสำคัญที่เงินของพระราชบัญญัตินี้มา กถง
 ก็ได้แรงมาช่ย ๆ น นอกจากนเงินที่นที่ได้จากการประกันสังคมมถมาชก
 ขยายออกไปก่อางของเท่าใด ก็ยอมมทนตั้งสมมากชน ทนตั้งสมนถเบงทน
 ตั้งสมที่เก็บได้ในอัตราที่จะหาประโยชน์ในสังคมออกผล และเบงทนที่จะได้ไป
 สังเคราะห์อาคารทคนให้ประชาชนเราชชหรือห้องศการรัฐบาลถุยมไป ให้เบง

เขตที่เหมาะสม โดยจะได้จัดตั้งกรมขึ้น และจัดเจ้าหน้าที่ขึ้น และจะได้ทำ
ไปด้วยการวางระเบียบราชการฐานเตรียมการไปให้เหมาะสมกับกำลังเพื่อให้เกิด
ประโยชน์ดังที่ได้เห็นมา หวังว่าคงจะได้รับคำแนะนำพิจารณาจากท่าน
ทั้งหลายด้วยดี

๑๑.๕๕ น.

นายน้อย อปรมัย (นครศรีธรรมราช) : กระผมรู้สึกยินดีเป็น
อันมาก ที่รัฐบาลได้ออกกฎหมายฉบับใหม่มาจัดตั้ง กฏหมายฉบับใหม่
กฏหมายใหม่และยังประโยชน์ให้กับประชาชนเป็นอย่างมาก ซึ่งรัฐบาลทุก
รัฐบาลน่าจะได้ออกกฏหมายแบบนี้ เข้าตั้งขึ้นมาเป็นเจตนาหลายฉบับแล้ว
แต่จากกรกฏไม่มกฏหมายประเภทนี้ ในประเทศไทยนั้น ยังผลให้บริษัท
ประกันภัยทั้งหลายได้เสียไปจากการเอาเบี้ยประกันภัยจากที่เอาประกันภัยมา
เป็นเจตนาช้านานมามากแล้ว และบัดนี้รัฐบาลได้ออกกฏหมายฉบับใหม่
ข้าพเจ้าขอยกย่องสมเสียดำรัฐบาลได้ประกอบขึ้นไว้แล้ว และประทาน
ความเมตตาให้กับประชาชนในวาระนี้เป็นยิ่งนัก จากการอ่านร่างกฏหมาย
ฉบับนี้แล้ว กระผมเห็นรัฐบาลพยายามทุกแง่ทุกมุมที่จะให้การ
ปฏิบัติตามกฏหมายฉบับนี้ของผลประโยชน์อันแท้จริงกับประชาชน แต่เนื่อง
จากกฏหมายประเภทนี้หรือกฏหมายฉบับใหม่กฏหมายที่ใหม่ที่สุด ยังไม่
เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์กฏหมายไทยเลย เพราะฉะนั้นในการร่าง
กฏหมายของรัฐบาล ก็เมื่อพิจารณาโดยละเอียดถี่ถ้วนแล้วก็ยังมีข้อสงสัย
หรือมีข้อขาดตกบกพร่องอยู่หลายประการ ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นจากการเห็น
ร่างกฏหมายของรัฐบาลนั้น อาจจะได้ผ่านแต่ประชาชนคณะกรรมาธิการกฤษฎีกา
เพียงคนเดียว หรือผ่านชนหมื่นร้อยเพียงหมื่นเดียว ไม่ได้พิจารณากันให้ครบ
คอบรัดกุม เพราะฉะนั้นเมื่อร่างขึ้นมาตั้งแล้ว จึงปรากฏว่ามีข้อสงสัยอยู่
มากมายหลายประการ ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นและโดยหน้าที่ข้าพเจ้าขอประทาน
โอกาสนี้ทั้งนี้ หวังว่า กฏหมายฉบับใหม่ของโปรดเกล้าฯ โดยบาง ซึ่งถ้าถ่วงนอก

เหนือหรือเกินเข้าไปบ้างแล้ว ก็ขอรัฐบาลได้โปรดให้อภัยในความปรารภ
ของข้าพเจ้านี้ด้วย

ประการแรกข้าพเจ้าจะทบทวนเป็นอย่างยิ่งก็คือ ตามมาตรา ๓๐
ที่รัฐบาลได้อนุญาตให้บุคคลที่จะพึงเอาประโยชน์ตั้งเคราะห์จาก
กฎหมายใดนั้นก็มีอยู่เพียง ๖ ประเภทด้วยกันคือ ๑. เพื่อกำหนดอัตรา
๒. เพื่อกำหนดอัตราโทษ ๓. เพื่อกำหนดบำเหน็จ ๔. เพื่อกำหนดอัตราหรือ
๕. เพื่อกำหนดอัตราภาษี ๖. เพื่อกำหนดอัตราเงิน
คดียุติคดี แต่ข้าพเจ้าจะขอเสนอให้แก้ไขเพิ่มเติมข้อหนึ่ง ซึ่งขอเสนอว่า
ข้าพเจ้าเห็นว่าสมควรที่จะเพิ่มข้อที่ ๗ คือ ๗. เพื่อกำหนดอัตราหรือ
กำหนดอัตราเงินอุดหนุนแก่กิจการหรือกิจการที่
รัฐบาลเห็นว่าสมควรที่จะอุดหนุน ในนามาประเทศนั้น
เขาก็ได้มีหลักประกันสังคมในเรื่องการว่างงานกันแทบทุกประเทศ เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าใหม่ ๆ เราควรจะเพิ่มกฎหมายประเภทที่ ๗ นี้เข้ามาด้วย
ถ้าไม่รัฐบาลจึงต้องหรือของกรมการว่างงานไปเสีย กรมการว่างงาน
ตามประวัติหรือตามคดีอย่างต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและต่างประเทศจะเห็นได้
ว่าความโกลาหลตลอดทั้งในด้านการเมืองและการเศรษฐกิจนั้น ก็เกิดขึ้น
หรือมีสาเหตุมาจากกรมการว่างงานทั้งสิ้น แต่ประเทศไทยเราเดิมเป็น
ประเทศสังคมนิยม แต่เดี๋ยวนี้เราเปลี่ยนหลักการหรือเรามุ่งที่จะบำรุง
อุตสาหกรรมด้วย คือเปลี่ยนการดำรงชีวิตของประเทศด้วยอุตสาหกรรมด้วย
อันว่าการอุตสาหกรรมนั้นถ้าจะมีโรงงานเป็นธรรมดา แต่โรงงาน
นั้นถ้าจะมีของกรมการ กรมการซึ่งใช้กำลังร่างกายประกอบอาชีพใน
โรงงานนั้น ๆ ซึ่งเป็นกำลังส่วนหนึ่งของการดำเนินการตามโรงงานนั้น ๆ นับ
ได้ว่าโรงงานหรือการอุตสาหกรรมทั้งหลายเหล่านี้จะเจริญหรือถดถอยมาก
ที่สุดในประเทศไทยหรือไม่ เพราะรัฐบาลเองก็ได้ตั้งงบประมาณในเรื่อง
การส่งเสริมอุตสาหกรรมเป็นจำนวนน้อย ๆ ถ้าไม่เพราะฉะนั้นกรมการก็อาจ
จะขึ้นในประเทศไทยเรา ตามจำนวนของความเจริญของอุตสาหกรรมนั้น

เพราะฉะนั้นกรมเห็นอา ก็นครทเราจะรับประกันในเรื่องความโรงงานของ
 กรมกรมนด้วย เพราะกรมกรมนเป็นมัจจุยสำคัญในการที่จะดำเนินธุรกิจ
 ทางอุตสาหกรรมอย่างขง แม้ในประเทศที่เขาเจริญแล้วทั้งหลาย ตามที่ทาง
 รัฐมนตรีของว่าการกระทรวงการคลังจะปรายมาเมื่อกัน เพราะฉะนั้นเรา
 เมื่อก่อนจะดำเนินหรือเมื่อก่อนจะใช้กฎหมายแต่ ก็ไม่ควรจะมองข้ามเรื่องกรมกร
 โรงงาน เพราะกรมกร โรงงานตามที่ไดกรายเรียนนั้นแหละจะลยความ
 โกลาหลอันวายเป็นมากทีเดียวถ้าเขาโรงงาน เพราะอาเมือทองมันทอ ครอบ
 กรว้าด้ามาก ก็อาจจะกระทำในสิ่งซึ่งลยกันออกทั้งทางหรือขัดขวางคือความ
 ดังระเบียบร้อยของประชาชนได้เป็นอย่างดี แม้รัฐบาลปัจจุบันก็ได้เห็นความ
 สำคัญของกรมกร ชักต้ออย่างจะเจียดเงินในงบประมาณบ้างแต่มาค
 กรมกรไทยถึงต้องแค้นด้วย อย่างนั้นเป็นต้น นับว่าเป็นความเมตตาอย่าง
 หนึ่งแล้ว แต่เมื่อไหน ๆ เราจะออกกฎหมายมาแล้ว ก็ทำไมเราไม่บรรจุ
 เรื่องกรมกรโรงงานด้วย เพราะกรมกรโรงงาน ขาพเจ้าหมายถึงกรมกร
 ไทยซึ่งเป็นบุคคลที่รัฐบาลไทยน่าจะแผเมตตาจัดตั้งบุคคลเหล่านั้นด้วย ความ
 อดคดียากจนของกรมกรนั้น ขาพเจ้าห้วงอาทานผู้เมเกยรตทเคารพทกคนก
 คงจะตระหนักทราบซึ่งความมีภาวการณ์อย่างไร เพราะฉะนั้นเราควรที่จะ
 บรรจุในเรื่องกรมกร่างงานนี้ ให้อยู่ในประเทศประกันสังคมอย่างหนึ่งด้วย
 ทุนอีกประการหนึ่ง ซึ่งขาพเจ้าของใจเป็นขวงมากอาทาทาจะผิด
 รัฐธรรมนูญเขาออกด้วย คือว่าในบทบัญญัติคามร่างของกฎหมายนั้น
 มาตรา ๔๕ หมวดที่ ๔ ในการดำเนินกรตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้
 มีกรรมการประกันสังคมชน เพื่อดำเนินการตามกฎหมายต่าง ๆ ตามที่ปรากฏ
 รายละเอียดอยู่ในร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ถากกรรมการประกันสังคมนั้นกมี
 ลักษณะหรือรูปการคล้ายคลึงกันกับกรมกรสำโรงออกนอกเขตตน ตามที่
 ด้กานได้กเถียงกันมาแล้วสัก ๒-๓ เดือนก่อนโน้น การที่กฎหมายได้ได้ก
 ด้กคณะกรรมการอย่างนั้นนั้น โดยมีหน้าที่ให้ขาพเจ้าคำทธรณ์ร้องเรียน

ของผีเขาประณดา กอระไรวบเงบเขยประณมากน้อยเพียงไรหรือไม่
 นับว่าเป็นการกบฏตั้งศาลพิเศษพลเรือนโดยปริยาย ซึ่งในประเทศประชา-
 ธิปไตยทั้งหลายห้ามกบฏที่จะตั้งคณะกรรมกรในบ้านของกันมาก ๆ ไม่
 กอระเหินทางออกอย่างอื่น แลดูนอกจากนี้ในเรื่องการค้ำเนินการตาม
 พระราชบัญญัติฉบับแรกการค้ำเนินการที่ค่อนข้างจะไม่ให้ความเป็นธรรมแก่
 ผีที่จะเขาประณหรือผีที่จะได้รับประโยชน์ จากเขยประณตามร่างพระราช-
 บัญญัติฉบับแรก เช่นเป็นคดีอาญา ไตซึ่งมีหน้าที่ของประณตามมาตรา ๑ ใน
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับแรก ถ้าจะปฏิบัติตั้งเป็นความผิดแลดู ก็ให้เป็น
 หน้าที่ของศาลยุติธรรมที่จะพิพากษาว่า การกระทำใด ๆ นั้นเป็นความผิด
 แลดูว่าคดีอาญาคดีผีเขาประณ หรือผีของประณตามพระราชบัญญัติฉบับ
 ตามมาตรา ๑ นั้นแลดูจะได้รับประโยชน์เป็นเงินทอง แลดูก็ขอให้เสนอ
 ร้องเรียนขึ้นสู่การพิจารณาของคณะกรรมกร ส่วนคดีอาญาคดีผีเขาผิดแลดูก็
 ต้องโยนไปให้ศาลยุติธรรม แลดูคดีกรรมกรหรือคดีผีเขาประณจาก
 กฎหมายฉบับแรกจะได้รับประโยชน์เป็นเงินทองแลดู ก็โยนให้เป็นหน้าที่ของ
 คณะกรรมกรพิจารณาพิพากษา ขบวนการอย่างนี้เรียกว่า "ขบวนการไม่
 ยุติธรรม" เพราะฉะนั้นเราต้องเปิดยื่นหรือข้อหาทางออกอย่างอื่นว่า ธุ
 การที่คณะกรรมกรมีอำนาจพิพากษาการของเรือน คำขอทรมานของผีที่จะได้รับ
 ประโยชน์ตามร่างกฎหมายฉบับแรก ก็กอระจะไม่ให้เป็นหน้าที่ของคณะ
 กรรมกร นัชาพเจ้าคงรอดถึงแก่เป็นส่วนตัว ปัญหาอาญาหากเป็นเช่นนั้น
 แลดู เราจะหาทางออกประการใดเล่า นัชาพเจ้าขอโอกาสประณถาม
 เรือนว่า รัฐบาลมีทางออกอีกมากมายในการที่จะหาทางออกในเรื่องนี้ เช่น
 ว่าเราคงตั้งศาลปกครองขึ้นได้ เวลานี้ในบรรดากฎหมายต่าง ๆ ที่สภาน
 คัดออกออกไปแลดูนั้น เช่นมีคณะกรรมกรหลายอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 คณะกรรมกรรับเรื่องราวร้องทุกข์และคดีความเห็น คณะกรรมกรตำรวจ
 ออกโฉนดที่ดิน มาบัดนี้คณะกรรมกรประณตั้งสมชชกกันแล้ว ซึ่ง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เจตนาของศาลเหนือ
ชก ๒ นาที

นายนิยม อภิรมย์ (นครสวรรค์) : นอกจากนัยมีประเด็น
ชก ออกมากมายซึ่งข้าพเจ้า ขอโทษเจตนาขอเหนือเกินอยากจะพูดให้หนักมือ
เพราะกฎหมายใหม่ ขอลให้ท่านได้โปรดพิจารณาด้วยโดย
ละเอียดละเอียดรอบคอบยิ่งนัก เพราะกฎหมายจะคัดออกโดยผู้สมมติ
รติกรมเรียบร้อยแล้ว ขอรับรองยืนยันว่าประชาชนชาวไทยจะได้รับประโยชน์
จากกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นก่อนที่สภาจะคัดออกก็น่าจะได้โปรด
พิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนให้มากที่สุด นอกจากนั้นกรณีของข้อ
ตั้งเกิดเขาใจอีกบางมาตราซึ่งบัญญัติความผิดความผิดอาญาประเภทหนึ่งได้
ตายลงแต่เมื่อไร ให้ผู้ผิดได้รับประโยชน์จากผลของ ทศนคองเขา
ประเภทนี้ อันว่าผู้ผิดที่ผิดกฎหมายเหมือนกับผลผิดตาม
กฎหมายแพ่ง แต่การที่ผู้ใดจะมีฐานะเป็นผู้ผิดตามกฎหมายนั้น
กฎหมายนั้นหาได้บัญญัติได้ความผิดประเภทใดหรือของผิดกฎหมาย
อย่างไรที่จะยังผิดให้ตนอยู่ในตำแหน่งผู้ผิดกฎหมายของเขาประเภทนี้ กับ
ความเป็นการที่ละเมิดไม่รติกรมยังมีข้อข้อได้ นอกจากนั้นยังมีอีกหลาย
มาตราที่นอกออกในเจตนาที่ข้าพเจ้าขอของบุตร ทศนคองเขาประโยชน์จากผู้ประ
กนนั้น อายุของบุตรนั้น ในร่างกฎหมายฉบับนี้เขียนเขาได้ว่า เพียง ๑๕ ปี ซึ่ง
ข้าพเจ้าเห็นว่าการจะขยายไปจนถึง ๒๐ ปี เพราะบุคคลที่เรานี้ในระยะหนึ่งขอ
จนถึง ๒๐ ปีนั้นก็ยังอยู่ในวัยเรียนยังไม่มีความสามารถไปทำมาหากิน เพราะฉะนั้น
ก็ควรจะขยายอายุของผู้ที่จะได้รับประโยชน์จากกฎหมายนี้ด้วย นอก
จากนั้นจำนวนบุตรที่จะเขาประกันตามมาตรา ๓ คือว่า กฎหมายเขียนถึง ๕
คน ไม่ใช่เพียง ๕ คน เขียนถึง ๕ คน แต่การที่เขียนใจถึง ๕ คนอย่างนี้รู้สึก
ว่าออกจะมากไปที่จะเขาประโยชน์จากกฎหมายฉบับนี้ เพราะถ้าตามหลัก
ของมนุษยชาติที่ความมนุษยเราก็คงดำรงชีวิตอยู่ในโลกนั้น คงจะมีบุตรเพียง

๔ คนเท่านั้นในครอบครัวหนึ่ง ๆ แต่ถ้าถาเถน ๔ คนขึ้นไปแล้วเรียกว่าไอเวอร์
 หรือมันมากเกินไป ทนจำนวนส่วนที่เหตุอันแห่งรัฐกิจจะยอมเอาไปเกือบ
 ซองให้ประกันเสียในระยะ ๔ คนนั้น ภายใน ๔ คนนั้นพอแมกสามารถที่จะ
 ทำมาหาเลี้ยงดูให้การศึกษาได้ แต่ถ้าเกินจำนวน ๔ คนไปแล้ว รัฐกิจที่จะ
 ยอมเอาไปเกือบของ แต่กฎหมายเขียนใจถึง ๕ คน เพราะฉะนั้นจะ
 ตกลงมาเหลือเพียง ๔ คนเท่านั้น ยกประการหนึ่งในเรื่องการกำหนดอายุ
 ข้าราชการกฎหมายเขียนใจว่า ๕๐ ปี ก็ถ้าสามารถที่จะยืนยาวขอเป็นข้าราชการไม่
 ประกอบอาชีพตลอดชีวิตได้แล้ว การที่เขียนเอาโดยที่นับว่าเป็นการเปิด
 โอกาสให้ประชาชนเขาเปรียบตั้งคน เพราะความคาด ๕๐ นั้นก็ยกกระปร
 กระเปร่ายังต้องใจ ไม่ควรที่จะทอดมอทอดคนตอเองว่า

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เวลาของท่านหมดแล้ว
 นายนิ่ม อปรมัย (นครศรีธรรมราช) : คือเองว่าเป็นคนชราภาพ
 แล้ว ขอประทานโทษเกิดในวงคณะรัฐบาลของเรานักมีชายมากว่า ๕๐ ปีอยู่
 หลายคน แต่ยกกระปรกระเปร่ายังแอคทีฟ (Active) ต้องใจ....

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะขอขอต่อเวลา
 หรือไม่ หมดเวลาแล้ว

นายนิ่ม อปรมัย (นครศรีธรรมราช) : กระผมขอเวลาอีกสัก
 ๒ นาที ขอตั้งเถดเถด ๆ น้อย ๆ นมอยชกมากมายนัก ขอให้ท่านได้โปรด
 พิจารณาให้รัดกุม ขยำถอเขาถอเรา ขยำถอทษรัฐเตย ข้าพเจ้ายนยหน้า
 กฎหมายให้ประโยชน์แน่นอนก่อนที่จะผ่านออกไปนั้นขอได้โปรดพิจารณา
 กันให้หายแจ้งหลายมุมสักหน่อย

๑๒.๑๑ น.

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณท่านด้มาชิกผู้มกษรตทได้ตั้งเถริม และ
 เห็นอกเห็นใจรัฐบาลที่จะให้นาร่างพระราชบัญญัติประกันตั้งคนเขาด้สภาพ

ขอเรียนว่าพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติใหม่และเป็นพระราชบัญญัติที่
 เพิ่งเริ่มงาน อาจจะมีข้อบกพร่องบกพร่องได้คงที่ทางอำนาจที่มีเกียรติคุณ
 เฉพาะในกรณีทนายใครบางคน ขอเรียนว่าในเรื่องกรรมการโรงงานนั้นได้
 พิจารณากันหลายครั้งหลายคราว่า เราควรจะได้อภัยข้อมาได้ในพระราช
 บัญญัติใหม่ผลบังคับไปถึงกรรมการโรงงานนั้นด้วยหรือไม่ ก็ได้พิจารณากัน
 รอบคอบและพิจารณากันข้อเท็จจริงและพิจารณากันความจำเป็น และความ
 จำเป็นต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่องกรรมการโรงงานในต่างประเทศมาเป็นเวลาหลาย
 ครั้งหลายคราที่ได้อภัยข้อมาพิจารณาและขอเรียนว่า พระราชบัญญัติ
 นี้ใคร่จะนำมาเป็นเดลา มีเศษ ได้ตั้งตัวออกจากหลายประเทศมาเพื่อพิจารณา
 และตั้งเจ้าหน้าที่ไปอ่านคำปรึกษาและขอมาพิจารณากัน นอกจากนั้นในโอกาสที่
 ข้าพเจ้าได้มีโอกาสไปต่างประเทศในระยะเวลา ๒ ปีมาหลายครั้ง ทดลอง
 ออกไป ก็ได้ไปสนใจเป็นพิเศษในประเทศอังกฤษ, ประเทศเดนมาร์ก, และ
 ประเทศสวีเดน ได้ไปดูถึงวิธีปฏิบัติ และได้ปรึกษากับเจ้าหน้าที่ของแต่ละ
 ประเทศถึงเรื่องความยากความลำบากต่าง ๆ ในการปฏิบัติและอุปสรรคอะไร
 มีบ้างและฟังข้อสังเกตของเขามาในเรื่องใดที่ควรจะมีมติเรื่อง การประกัน
 สังคมในต่างประเทศนั้นได้เป็นลักษณะบางปลาย เป็นลักษณะที่ทางฝ่ายผู้
 เป็นเรียกกันว่า "ลูกจ้าง" ส่วนมากได้เข้ามาแทรกแซงในการที่ขยายของ
 พระราชบัญญัตินั้นออกไป เคยเป็นภาระแก่รัฐบาลอย่างมหาศาล เคยพระราช
 บัญญัติประกันสังคมในต่างประเทศกลายเป็นภาระขึ้นมา เพราะฉะนั้นหลาย
 ประเทศที่ใคร่จะ รัฐมนตรีที่ตั้งในเดนมาร์ก และรัฐมนตรีประกันสังคมใน
 เดนมาร์กกับสวีเดนตลอดจนในบางประเทศอื่น ๆ ก็ได้ให้ข้อสังเกตว่าควร
 พระราชบัญญัตินี้เป็นคนมหาศาล แต่ระวังอย่าให้บางปลายไป ให้พิจารณา
 คำของเราว่าควรจะเป็นแค่ไหน และคอยดำเนินการไปเป็นขั้น ๆ อย่าให้
 นอกหรือผลกรรมของเข้ามาแทรกแซงในการที่จะบังคับให้การเพิ่มพูนสิทธิต่าง ๆ

ในเรื่องการประกันสังคม* จะเป็นภาระทำให้ประเทศนั้นอยู่ในลักษณะ
 พาราไลซ์ (Paralyze) คืออากตกรังกระดูกไม่ได้ ดังเช่นบางประเทศที่
 เป็นอยู่ในเวลานี้ คือการประกันสังคมออกไปบานปลายจนกระทั่งไปกินเอา
 นายทุนผู้จ้างไม่ตำราจะทำงานอะไรได้หมดสิ้น และเป็นข้อผูกพัน
 งบประมาณแผ่นดินอย่างกว้างขวาง ดังเช่นในอังกฤษจะเห็นได้จากแผนคา
 ฟร์ ได้พันทอง ทำอะไรกันมากมาย จนผลสุดท้ายนายจ้างเองบอกว่าทำงาน
 ไปแล้วเกิดประโยชน์ รัฐบาล พกของคือการประกันสังคมเขาหมด ตกลงว่า
 ไม่อยากทำงานอะไร ทำงานได้มากต้องเสียภาษีมาก เลยนอนไม่ทำอะไรเลย
 เวลานี้ในประเทศอังกฤษเหมือนจะมีคเอนต์ (Week-end) กัน ๓-๔ วัน
 อาทิตย์หนึ่งทำงานกันเพียง ๒ วัน ๓ วัน เพราะไม่อยากจะทำ ทำไปแล้วไป
 ต้องบัญชีประกันสังคมหมด อะไร ๆ ก็ลงหมด ตกลงความก้าวหน้าในทาง
 การงานการขยายงานต่าง ๆ นานา ผู้ที่เขาริเริ่มงานต่าง ๆ นานา ไม่อยากจะ
 ทำ เพราะมันเป็นภาระเกินไป โดยเฉพาะในบางประเทศอย่างประเทศสวีดี-
 เซอร์แดนการประกันสังคมในเรื่องกรรมกรต่างงานเป็นเรื่องมหาค่าด และ
 ในเดนมาร์คเหมือนกันเป็นเรื่องยากยิ่ง ผู้ที่ต่างงานนั้นได้เงินจ้างถึง ๖๐
 เปอรเซ็นต์ อย่างคนทีได้เงินเดือน ๖๐๐ บาทจะได้ ๔๐๐ บาท แล้วไปนอน
 บ้านแล้วอดดวงคนออกไปทำงานพิเศษแล้วโรเมียทำงาน สดท้ายเอาเงินประกัน
 สังคมของกองกลางมากินด้วย แล้วก็ให้เมียทำงานอีกด้วย แล้วตัดเองก็
 ทำงานกลางคืน มีรถหกเตียงหกเตียงต่าง ๆ นานา ประกันสังคมเรื่องกรรมกร
 ต่างงาน เป็นเรื่องตลกกระทบทกระเทือนพระราชบัญญัติประกันสังคมในยุโรป
 โดยทอดกัน แล้วเขามักรรมกรมากมายจริง ๆ ซึ่งน่าจะมีความเห็นอกเห็นใจ
 เขา แต่ว่าในตัวของประเทศเราแล้ว เรายังไม่มีกรรมกรที่แท้จริง สดฉบับ
 ของกรรมกรเวลานี้เรากรวยแล้วมกรรมกรประเภท แล้วมกรรมกรจริง ๆ
 สดก็เท่าไร และนอกจากนั้นขอเรียนว่าที่จะให้ขยายไปจะคงจำกัดเฉพาะการ
 ประกันสังคมแก่คนไทยเท่านั้นเอง ทำไม่ได้ หักการประกันสังคมให้เป็น

โคเขาหน้าเรื่องประกันสังคมนั้นสำคัญ เพราะมันเป็นเรื่องกรรมการเขา
 แยกแยะใจหัดด้วยคณะกรรมการด้วยกันเป็นการพิเศษ เป็นประเภท ๆ เรื่อง
 การส่งเคราะห์บัตร ก็ไปเรื่องบัตร เรื่องการเจ็บไข้ก็ไปเรื่องการเจ็บไข้ มัน
 เป็นเทคนิคเป็นแขนง ๆ ไป เพราะฉะนั้นตามที่เสนอเป็นพระราชบัญญัติ
 ประกันสังคมมาโดยมีกรรมการตั้งโดยคณะรัฐมนตรีนั้นได้อันใดตามหลัก-
 การที่ปฏิบัติอยู่ในต่างประเทศก็รู้สึกว่ามันเหมาะสมอยู่แล้ว มาในข้อเด็กอายุ
 ๑๕ เขาถือเอาเด็กอายุ ๑๕ ทำงานแล้ว ในข้อนี้เดี๋ยวหรือในข้อนี้เด็กแม่แต่
 อยู่ในโรงเรียนก็ของประกันตัวเองแล้วโดยเป็นภาระของพ่อแม่ แต่ถ้าวาด
 อายุ ๑๕ นนั้นเด็กที่ประกอบอาชีพได้แล้ว ถ้าหากพ่อแม่สนับสนุนไปแต่เด็ก
 นั้นสามารถทำงานได้ก็ควรจะได้ทำงานเขาถือเอาอายุครบ ๒๐-๒๐ มีบรรณคดีภาวะ
 ตามกฎหมาย นั้นเป็นนอกเรื่องหนึ่ง แต่ถ้าวาดเด็กอายุ ๑๕ นั้นทำงานได้
 ควรอยู่ในขอบเขตที่จะหมดเขตการคุ้มครองส่งเคราะห์ ความพระราชบัญญัตินั้น
 ส่วนที่อายุชราภาพกว่า ๕๐ นั้นเริ่มตั้งช้อบอายุได้เป็นสิทธิ แต่ถ้าใคร
 ไปรับช้อบอายุอายุ ๕๐ ก็ได้เงินน้อยมันก็ไม่พอที่จะเป็นประโยชน์ในการที่จะ
 ประหยัดได้ถ้าใครที่หมั้นเพียรต่อไปถึง ๖๐ ได้ก็ควรมีสิทธิได้เงินสมทบได้
 เงินมากขึ้น แต่ถ้าถามความจำเป็นในกรณีตนเองไม่สามารถที่จะประกอบ
 อาชีพจริงจึงแล้วเราให้ได้อายุขมอดใจเริ่มต้นตั้งแต่ ๕๐ แต่ถ้าสามารถช้อย
 ออกไปได้ตั้งแต่ความสมัครใจ ข้าพเจ้าเชื่อว่าใครที่ยังมีกำลังทำงานได้มี
 กำลังดวงชาพอจะประกอบอาชีพได้ก็เชื่อว่าน้อยคนนักที่จะมีคนนอนกินบำนาญ
 ไม่พอกิน แต่สำหรับบุคคลที่จะสมัครงานต่อไปต่อไปไม่ถึง ๖๐ ไม่มรดก
 แต่เขาเขียนบทชนตาใจดวงตาตานผู้ของใจคงจะเข้าใจขอความดังที่โรงเรียน
 ข้างมา

๑๒.๒๐ น.

นายอารีย์ ต้นดีเวชกุล (นครราชสีมา) : สำหรับร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้อาจเนื้อหาของกรรมการประกันสังคมแล้วข้าพเจ้าก็เห็นด้วย และ

เขาจากที่นั่นก็เห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาถึงร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
 ข้าพเจ้าขอประท้วงว่าเรียนว่าข้าพเจ้าคงเสียเวลาในวันจันทร์คือเมื่อวาน
 เองได้ท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่าง ๆ เพื่อไปขอทราบระเบียบวิธีการต่าง ๆ
 ของเขาว่าเขาปฏิบัติกรอย่างไร เพื่อนำหลักฐานข้อเท็จจริงมาแจ้งต่อสภา
 เพื่อให้ทราบถึงวิธีการประกันสังคมนั้นมีความอย่างไรแก่ประชาชนและการ
 ประกันสังคมเท่าที่รัฐบาลเสนอเป็นพระราชบัญญัติฉบับนี้ หมายความว่า
 ต้องเหมาะสมหรือไม่ และเมื่อครั้นท่านรัฐมนตรีขอจัดการกระทรวงการคลัง
 ผู้เป็นเจ้าของเรื่องนี้ ท่านก็ได้มีประวัติว่าท่านได้เดินทางไปต่างประเทศได้
 พยายามสอบถามประเทศต่าง ๆ โดยเฉพาะเดนมาร์กหรือสวีเดนก็ตาม เพราะ
 ประเทศเดนมาร์ก เมื่อวานข้าพเจ้าไปสถานที่เดนมาร์กมาเหมือนกันได้ไป
 สอบถามมา อย่างเดนมาร์กเขาเรียกว่า (Social welfare and relief) เขา
 เรียกอย่างนี้ ข้าพเจ้าไปถามมาแจ้งว่าการประกันสังคมของเดนมาร์กเขาเป็น
 อย่างไร วิธีการประกันสังคมของเดนมาร์กเขาเป็นการประกันสังคมเกือบ
 เต็มรูปแบบเท่ากับ (Beveridge Plan) ของอังกฤษและเป็นรัฐสวัสดิการคือ
 (State welfare) มากกว่าการประกันสังคม ฉะนั้นตามที่เสนอร่างพระราช
 บัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลจึงมีข้อบกพร่องอยู่มาก ทำให้ข้าพเจ้าเห็นด้วยไม่
 ได้ดังที่ได้ประท้วงเรียนดังนี้ คือเริ่มต้นทีเดียวพูดถึงความต้องการของ
 ประชากรเราก่อนราษฎรคนไทยทุกคนต้องการอย่างเดียวกัน (welfare)
 คือสวัสดิภาพเราไม่ต้องการประกันอะไรมากมายนัก และการประกันเท่าที่
 รัฐบาลเสนอมานี้ ก็เป็นการสมควรด้วยวิธีการที่รัฐบาลได้ให้บริการแก่
 ประชาชนอยู่แล้วในด้านกรของกรมประชาสงเคราะห์เห็นคนผู้มั่งคั่งมากและ
 ก็ช่วยเหลืออยู่แล้ว โรงพยาบาลต่างเราก็มีการรักษาฟรี โรงพยาบาล
 ท้องการคลอดบุตรฟรี เราก็มียอยู่แล้ว ส่วนบำนาญจำนวนมากโดยเฉพาะ
 ราชการเขาก็ให้อยู่แล้ว ดังนั้นเห็นด้วย ซึ่งข้าพเจ้าว่าการทงนทงนเป็นการ
 แยกงานของกรมประชาสงเคราะห์มาทำแทนที่ เราจะให้ลอร์ดทอนนแก่กรม

ไหนเราทำอะไร ก็อาจแถมทั้งหมดจนขาดโดยเหตุฉนั้นดีมาก แต่คือ
 พระราชบัญญัติมันไปอกรูปหนึ่งซึ่งไม่สอดคล้องของกัน และพระราชบัญญัติ
 การประกันสังคมไม่ใช่ของใหม่ในเมืองไทย ข้าพเจ้านอนและจำได้ว่า
 เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ รัฐสภาอาจได้โปรด พนมยงค์ ได้เคยเห็นมากครั้งหนึ่ง
 คือว่า พระราชบัญญัตินี้เรียกว่าด้วยการประกันความคุ้มครองของราษฎร
 แต่ความนี้มากไปสำหรับ พระราชบัญญัติ ฉะนั้นมันมากเกินไปจนเขาคนเป็น
 ลูกจ้างเป็นคนงานไปหมด อย่างหนักเกินไป ซึ่งไม่เหมาะ เมื่อไม่เหมาะ
 แล้วเราควรจะทำอย่างไร ข้าพเจ้าคิดว่าให้ท่านผู้เป็นเจ้าของเรื่องไปศึกษา
 มาใหม่ให้ดีกว่า คือของอเมริกานะรัฐบาลไม่คงอดทนหนด้วย เขาเขียน
 ได้ว่าอย่างนั้น ข้าพเจ้าไปค้นมาได้ เขาเขียนเพียงนี้ (It is finance by a payroll
 tax shared equally by employer and employee) คือหมายถึงว่าคนงานกับนาย
 จ้างเท่ากันทั้งสองคน รัฐบาลไปช่วยสมทบทุนด้วยโดยเอาเงินของประชาชน
 ทั้ง ๑๒ ล้านคนมาให้คนกลุ่มหนึ่งเท่านั้นเอง อย่างนี้เป็นความเป็นธรรมแก่
 ประชาชนได้อย่างไร รัฐบาลต้องการความเป็นธรรม แต่เอาราษฎรทั้ง ๑๒
 ล้านมาให้กลุ่มเดียวอย่างหาความเป็นธรรมไม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าทางที่ดีแล้ว
 รัฐบาลเขาจัดไปใหม่ เพราะวิธีการประกันสังคมนั้นดีมาก ปรับปรุงให้
 เหมาะสมยิ่งกว่านั้น อย่าว่าท่านเดินทางไปดูมาเลย เขาหนึ่งสี่หมื่นของ
 ข้าพเจ้ามีอยู่ ๔-๕ เต็ม จะให้ช้อยม

๑๒.๒๕ น.

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : ในข้อที่ท้วงของท่านสมาชิกได้กล่าวมาแต่ฉนั้น กรมชอชด
 แยกกันอยู่ในตัวหลายประการ คือว่าในการที่ท่านบอกว่าท่านได้ไปติดต่อกับ
 คนเดินมาวัด ถามดูเขาเข้ามาแล้ว ข้าพเจ้าเองเขียนแล้วว่าไปแต่ดู แต่ดู
 พบแล้ว ได้พิจารณาแล้ว แต่ว่าขอเรียนว่าเขาทำมา ๑๐ ปี แต่ ๑๐ ปี
 ในเยอรมันเป็นประเทศแรกเริ่มตั้งแต่ปี ๑๙๑๐ เขาทำกันมานานแล้ว เราฟัง

นั้นเป็นเรื่องของเอกชนไปประกันตามข้อใด การประกันเป็นการประกัน
 ๓ มม โดยผู้รับจ้างไปประกันคนสองคนหนึ่ง ผอ.จ้างทเป็นนายจ้างให้ทุน๓มท
 ออกสองคนหนึ่ง และรัฐบาลให้ทุน๓มทออกสองคนหนึ่ง คงเป็นโครงการ ๓ มม
 ซึ่งเงินลงทุน๓มทจะไดเพิ่มทอคุณชนอง ๒-๓ เทา การประกันของตนเป็น
 เรื่องของการค้า เป็นเรื่องของเอกชน ขงบริษัททไป มีคนคนละปคนละ
 แวด แต่ตั้งนการประกันชอคชยูกประกันไป แต่ตั้งนเป็นการประกันเพื่อ
 สังคมเป็นสงอรอม เพื่อไม่ให้ประชานมาคกเป็นภาระแก่งคม และมีทชย
 ในสำริกของสังคมต้องประกันตนเพื่อชวยตนเอง เป็นการชวยโยงชงกัน
 แต่ละกัน มีนเป็นหนาทของมนุษย์ในอารยะชาติทเจริญ ต้องชวยเหตุชง
 กันแต่ละกัน ถึงได้มีระบบการประกันสังคมชน ขอได้โปรดแยกแยะประกัน
 สังคมกับประชาสงเคราะห์ ขอเรียนให้ท่านสำริกณมเกียรตทชแจงมาน
 ทราบว่าการประกันสังคมกกับการประชาสงเคราะห์คนละเรื่องกัน การประชา
 สงเคราะห์หมายทอวมถึงสงเคราะห์ชวยตัวเองไม่ได้ เด็กไม่มีผุปกครอง
 ไม่มีพอมแม่ ทอนาทาหรือผุททพดภาพ หรือผุทคนชราภาพไม่มีคนเตียงค
 ชวยนเป็นตน เรื่องการสงเคราะห์นเรียทว่า เวลแฟร์ (Welfare) แต่
 โซเชี่ยล เซคคิวริตี (Social Security) หมายความว่า อินซัวรันซ (Insurance)
 คือการประกันตนเอง จึงได้ขอโปรดให้แยกแยะว่าการประชาสงเคราะห์
 กกับการประกันสังคมนเป็นคนละเรื่องกัน แต่วอรอมกันแต่เรียทว่า "การ
 สังคมสงเคราะห์"

ทน พระราชบัญญัติเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะในเรื่องการประกัน
 สังคม ถ้าเรียทว่าโซเชี่ยล อินซัวรันซ (Social Insurance) หรือ โซเชี่ยล
 เซคคิวริตี (Social Security) ชงนา ๆ ประเทศยกฐานะเป็นกระทรวงทก
 ประเทศ แต่ทกประเทศมีทกทอทางรัฐบาลต้อง๓มทออกสองคนหนึ่ง
 เพราะฉะฉนคิงทเรียนมานทพอจะชแจงให้ท่านพงได้รา การเริ่มงานนเรา
 ต้องค้อยทาค้อยไป ให้วางรากฐานหรือมมุดแต่ชวยชออกไปตามประเภท

ตามจังหวัดและท้องถิ่นประชาชน ออกไปตามระยะเวลาและกำลังของเรา
เดือนครุฑราทเขียนไว้ในตารางทายนเป็นอัตราไม่เกิน อาจจะไม่ตกจากได้ และ
เขียนไว้เพราะพระราชบัญญัติกำหนดไว้ว่าอย่าให้รัฐบาลเก็บได้เกินนั้น
เพราะความเดือนทเขียนว่าเป็นเพดานอย่างสูงไม่เกินเท่านั้น แต่เราอาจจะ
เก็บระยะสั้นให้พอจ่ายก็ได้

ทันทานอ้างถึงพระราชบัญญัติอะไรเรื่องที่ดินออกมาเมื่อ ๒๔๗๕ ที่ใคร
เดือนออกมาหนังสือคนละเรื่องกัน นั้นเขาประชาชนพูดเมืองเป็นข้าราชการทั้ง
ประเทศ ไม่ใช่หลักการของปรกณตั้งกรมหรือคนละเรื่องกัน เป็นโครง
การอะไรอีกอันหนึ่งซึ่งไม่จำเป็นจะต้องพูดในที่นี้ และประเทศที่สี่ซึ่งเขาพูด
เคยไปแล้ว เขาก็ไม่หลักการปรกณตั้งกรมในที่นี้ เพราะฉะนั้นไม่
จำเป็นของพูดกัน ผมก็ยกเอาพระราชบัญญัติตามที่เสนอมานักเป็นพระราช-
บัญญัติที่เราจะเริ่มงานโดยความระมัดระวัง กันก็เอาเป็นหลักการที่สมควรจะ
ได้พิจารณากันได้

๑๒.๓๕ น.

นายเพทาย โชตินุชิต (ชนบุรี) : ร่างกฎหมายฉบับที่สามขึ้นมา
ในต้นไม่คิดค่าและไม่มีใครคิดค่าเลยรับรอง แต่ที่ขอตั้งด้วยชื่อของใจใน
การที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับใหม่และเป็นกฎหมายฉบับ
สำคัญที่สุด แต่ก็จะเป็นประโยชน์หรือจะเป็นภัยที่สุดของประเทศและ
ประชาชนออกไปนั้น เราควรจะมีความพุดกันสักเล็กน้อย สำหรับข้อใจ
ของมตนั้นก็คือว่า จริยอยู่ในเรื่องโซเซียล เซคิวิตี (Social Security)
ที่นายกรัฐมนตรีหรือว่าการกระทรวงการคลังกล่าวว่ามีฉกกับ บียูดี เวลแฟร์
(Public welfare) นั้น ก็เพื่อที่จะเข้าใจกันดีในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทน
ราษฎร แต่พออย่างไรก็ตามพฤติการณ์หรือสถานการณ์นั้นเป็นของต่างประเทศ
เขาได้จัดการดำเนินงานมาก่อนแล้ว ก็ประเทศไทยเราเองเขายังอย่างเขา
สำหรับกรเขาอย่างเขานั้นสำหรับในเรื่องนี้เขาพูดเขาไม่ชัดของ ผู้ที่พูดเขา

เห็นว่าในการที่เราจะเอาอย่างเขามาทั้งนั้น แต่โดยเฉพาะอย่างยิ่งไม่ได้มาพิจารณาถึงภูมิประเทศ ถึงประชาชนหรือถึงเหตุการณ์กรณีแวดล้อมต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าก็อยากจะให้ข้อสังเกตแก่รัฐบาลได้อีก แทนที่จะได้รับผลมัน กลับจะกลายเป็นเสียผล โดยเฉพาะอย่างยิ่งแต่ในเรื่องกฎหมายฉบับนี้

ท่านประธาน ข้าพเจ้าสงสัย ถ้าหากว่าในกรณีการเริ่มต้นของการประกันสังคม ซึ่งประเทศไทยและคนไทยยังไม่เคยรู้จัก ยังไม่เคยได้พบได้เห็นในกรณีเหล่านี้ แล้วเราจะมาดำเนินการกันอย่างไรจะเป็นผลให้ประชาชนทั่วไปซึ่งยังไม่ได้รับรู้เห็นอเห็นในเรื่องการประกันสังคมนั้น แยกเกิดความเลื่อมใสขึ้นมาเพราะว่าถ้าไม่มีความรู้หรือความที่ความแทนหลายคน ซึ่งข้าพเจ้าเองข้าพเจ้าก็กลัวว่ารับรองว่าไม่ได้ไม่แจ้งเห็นจริง เพราะฉะนั้นจึงจะต้องมีข้อสงสัยซึ่งจะมาเรียนถามท่านรัฐมนตรีและโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อทางรัฐบาลคือว่าในกรณีอย่างนี้ ถ้าหากว่าทางประเทศไทยจะมาดำเนินการประกันสังคมกันโดยไม่ถือเป็นการบังคับก่อน ในฐานะที่เราจะมาเริ่มต้นกันอย่างไรที่จะคอยติดต่อให้ค่อยเป็นค่อยไปตามหลักของท่านรัฐมนตรีขอย้ำว่าท่านนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยเพราะฉะนั้นก่อนอื่นเราจะมาดำเนินการกันในฐานะที่ไม่บังคับ เพราะว่าเรื่องการบังคับและโดยเฉพาะอย่างยิ่งการออกกฎหมายบังคับประชาชน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งขึ้นไปแล้ว การบังคับนั้นมาเกิดในกรณีที่ท่านจอมพล ๑. พิบูลสงคราม เป็นนายกรัฐมนตรี ประชาชนแทบไม่มีความรู้สักอย่างใดอะไร ขอย้ำประการ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถึงอยากจะเรียนถามต่อรัฐมนตรีขอย้ำว่าการกระทรวงการคลังว่า เราจะไม่ดำเนินการในฐานะบังคับได้ไหม คนไทยไม่ชอบบังคับ ท่านประธาน ถ้าหากพวกนี้เรายังเห็นความสำคัญในการที่จะทำการประกันสังคมดังที่เราเห็นผลคนแก่เขาแดง เขานิยมชมชอบกันไปเองนั้นเป็นเหตุอันหนึ่ง ซึ่งบางทีถ้าคุณข้าพเจ้าจะขอรับของทางรัฐบาลว่าเราไม่ดำเนินการบังคับนะ ผมบังคับกันตรง ๆ ใครก็ตามอายุตั้งแต่ ๖๖ ถึง ๖๐ ลามรายได้ตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไปต้องประกันสังคม ต้องประกันตนเอง เป็น

การบังคับจะต้องชัดชัดแจ้งแจ้งประกน ให้แก่ทางฝักเขาประกนนั้น โดยเฉพาะ
อย่างยังกทางนายจ้างทางรัฐบาล เป็นการบังคับกัน ที่เขาเจ้าว่าไม่ยอมให้
บังคับเพราะเหตุอย่างจำเพาะ คนไทยไม่ชอบบังคับ ถ้าเห็นคนงานความ
คของการประกนสังคมความมั่นคงแก่เขา เมื่อเขาเกิดความนิยมชมชอบ
คยอมมาสมัครเป็นสมาชิกหรือว่าคยอมสนับสนุนตั้งเดิรกันไปเอง อย่าง
นั้นมันจะคงรากฐานที่มั่นคงขึ้นมาใน เรื่องการประกนสังคมของ เมืองไทย
เขาเจ้ามีความเห็นเช่นว่า จะดำเนินการใน ฐานะไม่บังคับได้ใหม่ท่านประธาน
แต่เดี๋ยวมอเป็นอย่างนี้แสดง เขาเจ้าก็อยากจะทำต่อไปถึงในหลักการบาง
ประการ ในการที่จะให้กฎหมายออกไปบังคับแก่ประชาชน ซึ่งเขาเจ้า
คิดแต่เป็นจำนวนหลายด้านเป็นจำนวน ๓๘ ด้านซึ่งจะต้องอยู่ในภาวะผูกพัน
ของกฎหมายฉบับนี้ คือว่าจะต้องเอาประกนตัวเองในการประกนสังคมตาม
เงื่อนไขของกฎหมายฉบับนี้ เพราะฉะนั้นจะออกกฎหมายไปบังคับคนเป็น
จำนวนตาม ๆ เกือบ ๓๐ ล้านคนอย่างนี้ เราจะต้องพิจารณาเงื่อนไขให้รอบคอบ
และจะต้องหาหลักประกนใหม่ประชาชน ซึ่งเขาจะต้องมีข้อผูกพันต่อกฎหมาย
ฉบับนี้ให้ได้รับความมั่นใจของตน เพราะเรื่องหนักเรื่องอยู่ในการที่จะเบย
ประกน คือโดยเฉพาะอย่างยังแสดงคดีทรมายได้ตั้งแต่ ๕๐๐ บาทขึ้นไปจะ
ต้องตั้ง ๒๕ บาท นั้นไม่จริง อย่างที่ท่านบอกว่าจะเอาเงินของรัฐบาลมาสมทบ
อุดหนุนอีก เป็นการว่าจะได้เปรียบกับคนที่เขาไม่เอาประกนเขาก็จะต้องไม่ได้
รับการสมทบทุนและอุดหนุน นั่นคือไม่เห็นความดีความชอบของการประกน
สังคมสังเคราะห์เอง ว่าประกนสังคมเขาให้ประโยชน์ แต่กคกรที่จะมารับ
มาประกนกันเสีย แต่ทนมปัญหาอาจคงน ว่ากฎหมายฉบับนี้ไม่ได้มีรายละเอียด
ในเรื่องที่ว่าเมื่อใดเขาประกนแต่เดี๋ยวก็คือว่าต้องประกนคนเข่งแต่เดี๋ยวก
การผูกพันจะต้องมีหน้าที่ผูกพันสังเงินประกนแต่เดี๋ยวกก็จะได้รับผลตอบ
ต้นของแค่นั้นเพียงใด ไม่ได้มีรายละเอียดเลย ท่านประธาน และข้อสำคัญ
ที่สุดก็คืออยู่ที่ปัญหาที่ว่าเรื่องนี้จะเอาเงินเขา บังคับให้เขาประกนแต่เดี๋ยวกได้รับ

ผลตอบสนของแคไทรเพียงไร ข้าพเจ้าจะยกตัวอย่างให้ฟัง ในเรื่องการ
 ส่งเคราะห์ซึ่งจะได้รับจากการประกันสังคมในเรื่องนี้เพื่อทำการคัดออก ท่าน
 บอกว่าเขาเถอะแอะจะออกกฎหมายกระทรวงมาว่าส่งเคราะห์แคไทร ทั้ง ๆ ที่
 คงเป็นผู้เขาประกันตั้งเงินประกันแต่ด้วยอะไรแต่ทุกขอย่าง แต่จะคัดออกบุตร
 ท่านบอกว่าเขาเถอะแอะฉันจะออกกฎหมายกระทรวงมาว่าส่งเคราะห์แคไทร มัน
 ไม่ได้ เพราะเราจะออกกฎหมายไปบังคับเขา ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนของเขา
 จะออกกฎหมายบังคับเขาเขาเงินเขาต้องให้เขาว่าส่งคอบสนของเขาแคไทร
 ท่านอาจจะคอบสนของเพียง เขา เขาตัดไปมันหนึ่ง เขาเอาข้อมไปมันหนึ่ง
 อย่างมันพอหรือ แต่ใครจะให้หักประกันว่าท่านจะส่งเคราะห์ให้ส่งกับ
 เบี้ยประกันที่เขาตั้ง อ้อเพราะท่านบังคับเขา ถ้าท่านไม่บังคับอย่างที่เขา
 ว่า ข้าพเจ้าไม่รักของเลย ท่านบังคับให้เขาประกันเสียด้วย แต่ท่านก็ไม่
 บอกผล แลส่งเงินมาให้ฉันก็แต่ฉัน ฉันจะส่งเคราะห์แก่แคไทรได้จากนั้นก็
 หดง กฎหมายฉบับนี้บอกมาอย่างนี้ ท่านประธาน ข้าพเจ้าจึงสงสัย ไม่ใช่
 ไม่เห็นด้วยหรือ สงสัยว่าทำไมท่านจึงทำกันอย่างนี้ เขาเถอะในเรื่องการ
 คัดออกบุตร ไม่มีอะไรจะให้ ให้เงินหรือส่งของ ส่งของอะไร ถ้าตัดกันหนึ่ง
 มาข้อมมันหนึ่งหรืออย่างไรไม่รู้ แลส่งเงินมาถ่อนหนึ่ง ๆ ขอกกฎหมายมา
 บังคับเขา ข้าพเจ้าเป็นตัวแทนเขา ข้าพเจ้าก็ต้องทำให้เขาเห็นเหตุประกัน
 ว่าท่านจะให้ความมันคงอย่างไร หรือท่านจะรณรงค์ใด ๆ อย่างน้อยที่สุด
 จะส่งเคราะห์สังคมแคไทร ให้ข้าพเจ้าเบาใจและให้ประชาชนเขาเกิดความมน
 ใจขึ้นมา เกิดความศรัทธาในกฎหมายฉบับนี้ นอกจากว่าเรื่องการคัดออก
 บุตรแล้ว เรื่องการส่งเคราะห์ก็ตามไม่ว่าจะส่งเคราะห์อย่างไร มีบุตร ๕ คน
 ส่งเคราะห์คนเด็กคนเดียว จะส่งเคราะห์อย่างไรก็ไม่รู้ ให้อะไรก็ไม่รู้ คือ
 ไม่มีรายละเอียดขึ้นมา อย่างน้อยที่สุดให้เขาได้ทราบ เพราะเราขอกกฎหมาย
 ไปบังคับเขาทั้ง ๆ ที่ไม่รู้ว่าเงินที่จะต้องส่งผลตอบสนของแคไทรเพียงไร อัน
 เป็นข้อประการหนึ่ง ท่านประธาน ที่ข้าพเจ้าสงสัยเพียงแต่สงสัยของใจ

คิดแต่เพียงว่าผาฮ่อมผืนหนึ่งนั้น จะเป็นตอกเบยที่เราจะให้แก่สหชาวมารประกัน
 หรือว่าในกรณีคัดตบตราใหม่ผาฮ่อมผืนหนึ่งเป็นตอกเบยไปอย่างนี้ อย่าไป
 คิดอย่างนี้ในการที่เราจะถือหลักประกันตั้งคมแดง เพราะฉะนั้นเบยประกัน
 ดังกล่าวในกฎหมายประกันตั้งคมนั้นจะเป็นที่พอใจของทุกคน และรัฐบาลจะ
 เป็นร่มโพธิ์ร่มไทรของประชาชนมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ถ้าหากว่ากำหนดอัตราเบย
 ประกันใหม่ให้น้อยลงไป คือจำนวนที่ของตั้งใหม่ให้น้อยลงไปอีก ข้าพเจ้า
 อยากจะฝากข้อสังเกตไว้ให้แก่ทางรัฐบาลหรือว่าคณะกรรมการและสภา
 ถ้าจะออกกันไปตามแบบนั้นเถิด ขอให้ข้อของใจที่สงสัยที่ข้าพเจ้าถามหรือโปรด
 ทางรัฐบาลได้กรุณาโปรดรับแจ้งให้หายข้องใจด้วย

๑๒.๕๕ น.

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 การคลัง : กรมขอของใจในข้อนี้สำคัญที่จะรับแจ้งให้ท่านสมาชิกในเรื่องที่
 จะจัดการประกันตั้งคมนั้นไว้โดยวิธีสมัครใจไม่ใช่อันบังคับ เมื่อได้จัดการ
 ปฏิบัติในนานาประเทศแต่ไม่มีประเทศใดเคยทำไม่บังคับ ซึ่งประเทศเหล่านั้น
 เป็นระบบประชาธิปไตยมาก่อนเรานาน แต่ถือว่าการประกันตั้งคมนั้นเป็น
 เรื่องของตั้งคม ประชาชนที่อยู่ในตั้งคมเดียวกันเพื่อสวัสดิการและสวัสดิภาพ
 ของตั้งคมซึ่งอาจจะเกิดขึ้นเป็นชนใดก็ตามร่วมกันประกันจะได้เบาภาระดังไป
 ได้ เพราะตามธรรมชาติคนเราไม่เจ็บพร้อมกัน ไม่ตายพร้อมกัน ถ้าเจ็บเป็น
 ส่วนน้อยตายเป็นส่วนน้อย เพราะฉะนั้นถ้าช่วยกันช่วยเหลือซึ่งกันและ
 กัน การบังคับนั้นเป็นการบังคับหลายทาง เช่นพระราชบัญญัติประถมศึกษา
 เราบังคับ นักเป็นการบังคับเหมือนกัน ถ้าไม่บังคับใครจะมาเรียน เพราะ
 ฉะนั้นพระราชบัญญัติบางอย่างมันต้องบังคับ อย่างประถมศึกษาบางบังคับท่าน
 ก็คงไม่ขัดข้องว่าพระราชบัญญัติประถมศึกษาบังคับมาแต่โดยดีเพราะฉนั้น
 การประกันตั้งคมนั้นของเป็นเรื่องบังคับ เว้นแต่ถ้าคนที่ไม่อยู่ในข่ายจะสมัคร
 ก็ได้ ในประเทศซึ่งเดิมนั้น พระเจ้าแผ่นดินก็ประกันเหมือนกัน ทั้ง ๆ ที่ท่าน

ไม่สมควรที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
แล้ว ข้าพเจ้าขอให้ประชุมกันด้วย ท่านผู้ใดเห็นสมควรจะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิกถอนคำขอไปหรือไม่โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๑ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติเห็นสมควร
รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิกถอนคำขอไป ตั้งกรรมการดำเนินการ
หรือดำเนินการ

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ทางรัฐบาลเห็นจากร่างพระราชบัญญัติมีความสำคัญ จึงขอ
เสนอตั้งกรรมการดำเนินการมีจำนวน ๑๕ นาย รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอเสนอให้ตั้งคณะกรรมการ
ดำเนินการมีจำนวน ๑๕ นาย รัฐบาลขอเสนอ ๗ นาย จะมีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่ ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น
นอกจากที่ประชุมอนุมัติให้ตั้งกรรมการดำเนินการมีจำนวน ๑๕ นาย รัฐบาล
เสนอ ๗ นาย

ไม่สมควรที่มีความเห็นเป็นอย่างอื่น

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอกรรมการ ๗ นาย มีรายนามดังนี้ ๑. นายพด
คำจรจเขกเสถ์ ศรียานนท์ ๒. พลโทประยูร ภมรมนตรี ๓. หม่อมเจ้าดิถีชากร
จรจรรณ ๔. จันทศิษฐ์บรรณสาร ๕. นายปกรณ ชิงศ์สิงห์ ๖. นายสุธรรม
มฤคาภรณ์ ๗. นายหุศม์ แสงอุทัย

นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์ (ลำพูน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายแก้ว
สิงหะเศนทร

มีดีมาชิกรับรอง

นายทองสับ ศุภะมารัก (ประจวบคีรีขันธ์) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายชัยวัฒน์ อินทะพันธ์

มีดีมาชิกรับรอง

นายทองพูน ทิมนิม (นครนายก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองสับ
ศุภะมารัก

มีดีมาชิกรับรอง

ขุนวิเทศตรุณการ (เพชรบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายประพัฒน์
อรรจนะสาร

มีดีมาชิกรับรอง

นายเสมอ กัณฑาศัญญ (แม่ฮ่องสอน) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นางแรม
พรทโมบต บณยประสพ

มีดีมาชิกรับรอง

นายธรรมบุญ ภูมาส (มหาสารคาม) : ข้าพเจ้าขอเสนอ หลวง...
ปรีจรรตกรวิจิตร

มีดีมาชิกรับรอง

นายยศ อินทรโกมาลย์สุต (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ
นายประสิทธิ์ กาญจนวัฒน์

มีดีมาชิกรับรอง

นายเนิ่น เกษสุวรรณ (กระบี่) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ให้มีการ
เสนอชื่อ

มีดีมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้ปิดการเสนอชื่อแล้ว มี

ท่านผู้ใดมีข้อความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่
ไม่มีสงสารเห็นความเห็นเป็นอย่างอื่น

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ; รายชื่อนักเบ็ดเตล็ดที่มาธิการวิสามัญ
มตงน ๑. นายพอลประยูร ภมรมนตรี ๒. พลโทพระยา ภมรมนตรี
๓. หม่อมเจ้าสุธาสถาภ ธรรมธม ๔. ธนอดิษฐ์บรรณสาร ๕. นายปรอดน อังศุ-
สิงห์ ๖. นายสงม นกรวิกรมย์ ๗. นายหยด แสงอาทิตย์ ๘. นายแก้ว
สิงคคะเรณท ๙. นายชยอนัน อิศระพันธ์ ๑๐. นายทองดีบ ศุภเมธาโร ๑๑.
นายประพัฒน์ ธรรมธสาร ๑๒. นางแก้ว พรหมโมกข์ มนุษย์ประเสริฐ ๑๓.
พันโททองราชเดชะพิศาล ๑๔. ทอดนประจวบคณาจักร ๑๕. นายประสิทธิ์
กาญจนวัฒน์

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๕ วันนับแต่วันหยุด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
๕ วัน ถ้าหากว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน

ไม่มีสงสารเห็นความเห็นเป็นอย่างอื่น

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าอนุมัติให้แปรญัตติ
ภายใน ๕ วัน

ต่อไปในหน้าเลข ๖ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง
ทบวงกรม พ.ศ. ๒๔๖๖ คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ

บันทึกหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงกระทรวงทบวงกรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.๒๕๔..

หลักการ

จัดตั้งกรมประกันสังคมในกระทรวงการคลัง

เหตุผล

เนื่องด้วยภารกิจสังคมสงเคราะห์มีความสำคัญต่อความเป็นอยู่ และความ
ผาสุกของประชาชน รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมขยายงานด้านนี้ด้วย
ประการ โดยเฉพาะการประกันสังคมซึ่งเดิมหลักการที่นานาชาตินิยมจัดทำกัน
รัฐบาลก็ได้เห็นอรรถประโยชน์ประกันสังคมคือสภาผู้แทนราษฎร เพื่อให้
บุคคลแต่ละคนแต่ละครอบครัวได้รับความผาสุก และความมั่นคงในการ
ดำรงชีวิต

ฉะนั้น เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำแนก
กองคองกรมประกันสังคมขึ้น เพื่อบริหารงานด้านนี้ต่อไป

**พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม
(ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..**

.....
.....
.....

โดยที่เห็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัติคนเรขกذا “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่...) พ.ศ. ๒๕..”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๒๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๑ หน้าราชการในกระทรวงการคลัง แยกเป็น

- (๑) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (๒) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (๓) กรมธนารักษ์
- (๔) กรมบัญชีกลาง

- (๔) กรมศุลกากร
- (๓) กรมสรรพสามิต
- (๗) กรมสรรพากร
- (๘) กรมประกันสังคม "

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : ทางรัฐบาลขอประทานเสด็จพระราชบัญญัติปรับปรุง
กระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. ๒๕๐๖. หลังการ จัดตั้งกรมประกันสังคมใน
กระทรวงการคลัง เหตุผล เนื่องด้วยการ สังคมส่งเสริมความสำคัญ
ต่อความเป็นอยู่และความสะดวกของประชาชน รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริม
ขยายงานด้านนี้ด้วยหลายประการ โดยเฉพาะการประกันสังคมซึ่งเป็นหลักการ
ที่นานาชาตินิยมจัดทำกัน รัฐบาลก็ได้เสด็จพระราชบัญญัติประกันสังคม
คือสัญญาแทนราชมาร เพื่อให้เกิดแก่ทุกคนแต่ครอบครัวได้รับความ
ผาสุกและความมั่นคงในการดำรงชีวิต ฉะนั้นเพื่อความสะดวกให้ทั่ว ให้เป็นไป
ตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว จึงจำเป็นต้องตั้งกรมประกันสังคมขึ้น เพื่อบริการ
งานด้านนี้ต่อไป และร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นพระราชบัญญัติที่ต่อเนื่อง
จากสภา ๖ นที่ได้นำไปตราไว้กับหลักการพระราชบัญญัติประกันสังคมจึง
มีความจำเป็นที่จะต้องเสด็จการจัดตั้งกรมประกันสังคม เพื่อเป็นกรมที่จะ
บริหาร บริการให้สำเร็จดังต่อไปนี้เป็นผลสำเร็จด้วยความประณีต และหวัง
ว่าสำนักงานจะพิจารณาไว้หลักการ

นายทิม กุญพัฒน์ (อุปราชธานี) : กระผมสงสัยว่าร่างพระราช
บัญญัติประกันสังคมที่เราได้เสนอสั่งกรมไปแล้ว มีลักษณะของการ
หนึ่งคล้าย ๆ กับบริษัทประกันชีวิต ซึ่งการตั้งบริษัทประกันชีวิตขึ้นมาไว้

งบประมาณที่ได้รับมาจากการประกันซึ่งเขาได้รับจากผลประโยชน์ แต่
 การประกันสังคมของรัฐขาดเงินว่างพระราชบัญญัติ นานาน เราได้รับ
 เบี้ยประกัน หรือเงินผลประโยชน์ในชายทองบงกช ให้เสียเบียดเบียนมาอยู่
 แล้ว ทำไมเราจึงไม่เจียดจ่ายเอาเงินที่เราได้รับจากเบี้ยประกันนั้นมาจัดตั้ง
 เสนอองค์การพิเศษคล้าย ๆ กับบริษัทประกันชีวิต ค่าเบี้ยอย่างไรก็ต้องมา
 ตั้งเงินกรมชุน ซึ่งจะต้องใช้งบประมาณแผ่นดิน และจะต้องเพิ่มคนชุน
 แดงเงินที่จะต้องเพิ่มชุน ก็เราจะต้องเก็บมาจากภาษีอากรของราษฎรนั่นเอง
 เสนอการเพิ่มภาษีให้แก่พลเมือง เพราะฉะนั้นจึงเห็นว่ามี ๓ พระราช
 บัญญัติประกันสังคมเรารับหลักการไปแล้ว ก็ขอให้รัฐบาลได้พยายามได้
 จัดตั้งเงินองค์การชุน เอาเงินในรายได้ที่ได้จากเบี้ยประกันสังคมนั้น มาตั้ง
 ดำเนินงาน ก็เห็นว่าควรจะทำได้เช่นเดียวกับบริษัทประกันชีวิต ซึ่งเขาหาได้
 มั่งคั่งเงินกรมชุนอะไรขึ้นมาไม่ เขาก็คงเป็นองค์การภายในรายได้ของเขานั่น
 เอง ทั้งนี้สำหรับรัฐบาลนั้น กรมชุนก็อาจจะให้กระทำเช่นนี้เพิ่มมั่งคั่ง
 เจ้าหน้าชุน กรมชุน เพื่อที่จะให้เปิดของงบประมาณรายได้ของแผ่นดิน อัน
 จะเป็นการเพิ่มภาษีให้แก่พลเมือง ดังที่กรมชุนมาแต่ก่อน เพราะฉะนั้น
 กรมชุนจึงเสียใจที่จะรับหลักการร่างพระราชบัญญัติไม่ได้

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง

การคลัง : ขอประทานตอบท่านสมาชิกผู้เกียรติคุณ โดยที่พระราชบัญญัติ
 ฉบับนั้นมันบังคับให้ บกคตประชาชนที่อยู่ในขอบเขตแห่งกฎหมาย ต้องมา
 ประกันตน ก็จำเป็นจะต้องเป็นกรมชุนในกระทรวงของราชการ เพื่อจะได้
 สามารถใช้จ่ายอำนาจหน้าที่ได้ แต่ถ้าสำหรับค่าใช้จ่ายในระยะต่อไปเมื่อกองทุน
 ขยายกว้างขวางออกไปก็จะสามารถนำเงินในกองทุนนั้นมาขยายกิจการได้ โดย
 ให้แบ่งเบางบประมาณแผ่นดินลงไปได้เหมือนกัน ดังที่ระเบียบปฏิบัติกัน
 อยู่ในต่างประเทศกันทั่วไป

นายพันตำรวจเอกพัฒน์ นิลวิมลภานนท์ (สุราษฎร์ธานี) :

พระราชบัญญัติฉบับที่ ๖๖ มาตรา ๕๕ ของ
พระราชบัญญัติฉบับแรกให้มีกรรมการและเลขานุการ เพราะขณะนั้น
เห็นว่าไม่มีปัญหาอะไร ขอเสนอให้ตั้งมี

มีสมาชิกบริวาร

นายอมพร สุวรรณผล (ร้อยเอ็ด) : เพราะกฎหมายฉบับนี้
ไม่ได้พิจารณาทุกแห่งทุกมุม จะรับคองดงมดีจะไม่เป็นการสมควร ขอให้
เปิดอภิปรายต่อไป เพราะเหตุว่าในหลักการนี้ยังผิดข้อประสงค์ของ
กฎหมายฉบับนี้ เพราะไปชนอยู่กับกระทรวงการคลัง ความจริงการคอง
คุมไม่ใช่หน้าที่ของกระทรวงคลังไปเกี่ยวกับ การตั้งคน คองจะไปโอนกับ
กระทรวงมหาดไทย เพราะฉะนั้นขอให้เปิดอภิปรายต่อไป เพื่อดูจะได้
อภิปรายต่อไป

มีสมาชิกบริวาร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะฉะนั้นขอให้ประชุมกัน
ว่าท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะเปิดอภิปรายต่อไป ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นสงวนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะเปิดอภิปราย
ได้แล้ว ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นสงวนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ามีอภิปรายได้แล้ว เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอให้ประชุมกัน ท่านผู้ใดเห็นสมควรที่จะรับหลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัตินี้ให้พิจารณาต่อไป ขอให้ไปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๘๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรดยก
มือขึ้น

มีสมาชิกทั้งสิ้น ๒ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นองค์ที่ประชุมลงมติรับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพจนานุกรมคำไป ส่งกรรมการสามัญหรือ
วิสามัญ

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอประธานเสนอให้ส่งคณะกรรมการชุดเดียวกับ
พระราชบัญญัติประกันสังคม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลขอให้ส่งคณะ
กรรมการชุดเดียวกับที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกันสังคม จะมี
ผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นหรือไม่

ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น เป็นองค์ที่ประชุมอนุมัติให้ส่งคณะกรรมการชุดเดียวกับร่าง
พระราชบัญญัติประกันสังคม กำหนดการแปรญัตติภายใน ๕ วัน

พลโทประยูร ภมรมนตรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การคลัง : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน ๕ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
๕ วัน ถ้าองค์ที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าองค์ที่ประชุมเห็น
ภายใน ๕ วัน ก่อนเปิดประชุมรับเข้าได้รับหนังสือของกรมเลขาธิการคณะ
รัฐมนตรีถึงพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมวิสามัญ สำหรับพุทธศักราช ๒๔๘๖
ก่อนที่ประธานสภาผู้แทนราษฎรจะขอเรียนความจำเป็น ต่อว่าเพื่อ
ให้สืบไปตามรัฐธรรมนูญของสันนิบาตสันนิบาต การจะเป็นการประชุมวิสามัญใน
สมัย ๒๔๘๖ ทางเลขาธิการก็ได้แจ้งไป คงจะประชุมกันในอาทิตย์หน้า
ต่อไป ขอเรียนให้ทราบ

ต่อไปรับเข้าจะได้ อ่านพระราชกฤษฎีกาปิดสมัยประชุมสภา ผู้แทน

ราชกิจจานุเบกษา พ.ศ. ๒๔๖๐

พระราชกฤษฎีกา เปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร
พ.ศ. ๒๔๖๐

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

แบบที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๔๖๐ ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๐ นั้น บัดพระชนม์ พ.ศ. ๒๔๖๐ สมควรที่จะเปิดประชุมในอันสืบแทน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๖๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเปิดประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบندสงคราม

นายกรัฐมนตรี

สมาชิกในที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : สมควรแก่เวลานี้ ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๓.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ประจักษ์		
จิตรจักร		
ผ. บัญญัติ	เจ. จารณีย์	ผู้ตรวจงาน
ทองพูน ทิมฉิม	โสมเดชะ ถิพลากร	„
ร.ท. อุต นิตยดุสิต	ฉันทนา ชานบ้อม	„
ธรรม	ช. ศปศรดาทิม	„
มานิต สุทธิเสน	อุดม พงษ์ยงใจฉาย	„
ท. ไชยงยศ	ด.พงศ์ ศิริพูนเกียรติ	„
ดำรงรัฐวิภาค	เผยน ธงธรรม	„
พ.ช. อภิราม เมนะตงศา	ธน มณเฑียร	„
ตรวจแล้ว วันที่ ๑๘/มกรา/๒๕๕๗	ดำรงศ. ใจอ่อนน้อย	„
	ส.ชินธุ์ จิตรภักดิ์	

ทำที่กรุงเทพมหานคร

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตกุล

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑิตกุล

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจักษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร